

KLANSRØPET

Nr. 74

April 2007

NÅ
MED 2
konkurranser

Tema: Supporterkultur

Nr. 74 – April 2007

Klansropet er Klanens medlemsblad. Bidrag sendes til ropet@klanen.no

Opplag: 15.000

Redaksjon: Kjell Henning Thon, Magnus Bernhardsen, Thomas Brekke Sæteren, Ida Dørum, Tale Døve Jonassen, Christian Kjellsen, Marit Nyborg, Frode Sandberg, Kevin Skjøthaug, Kasper Wikestad

Alle signerte artikler i Klansropet står for artikkelforfatterens regning.

Layout: Tale Døve Jonassen, Karianne Bjørnes

Korrektur: Frode Sandberg

Takk til: Teddy's, alle bidragsytere og gode hjelpere

Forsidefoto: Thomas Brekke Sæteren

Annonseansvarlig: Karl Robert Hasvold (kalle@klanen.no, mobil 9703 4007)

Adresse:

Klansropet/Klanen **Vålerengasjappa**
Postboks 6947 St. Pilestredet 8
Olavs Plass 0180 Oslo
0130 Oslo Telefon: 2331 0170

ARBEIDSLAGENE I KLANEN:

Økonomi og medlemskap

Ansvarlig: Steinar Jensen, Haakon Kjellsen og Cathrine Bue-Knutsen, e-post: økonomi@klanen.no og medlem@klanen.no

Sang

Ansvarlig: Svein Erik Bakke og Magnus Bernhardsen, e-post: sang@klanen.no

Tifo

Ansvarlig: Per Amundsen og Steinar Jensen, e-post: tifo@klanen.no

Klubbkontakt og sikkerhet

Ansvarlig: Espen Knutsen og Jan Bjørklund, e-post: espen@klanen.no og kot@klanen.no

Turer

Ansvarlig: Kjetil Gustafson, e-post: tur@klanen.no

Klansropet, webben, media og publikasjoner

Ansvarlig: Ida Dørum og Kjell Henning Thon, e-post: webservice@klanen.no og ropet@klanen.no

Innhold:

Tema: Supporter-kultur s. 11

Konkurranser s. 6 og 68

Drikk for flere enn bare deg sjæl s. 72

Supporterportrett! s. 20

Vålerenga hockey s. 8

**Medlemskap i Klanen koster 150,-
Medlemskap for barn under 16 år
koster 50,- (uten Klansropet)**

Kontonummer 6005 05 05319 medlem@klanen.no

Vi står sammen og kjemper og vinner til slutt

Etter tre år på rad som medaljevinner i serien er det store forventninger foran 2007-sesongen. Med Mila og Jylland har Vålerenga et par solide forsterkninger, men mest av alt er ryggraden i fjorårets lag styrket med en rekke profiler fra de aldersbestemte landslagene.

Hva skal dette gi oss i 2007? Vi bør ikke ta til takke med noe dårligere enn en medalje. Aller helst skal vi ha gull.

Og vi på tribunen skal ikke bare stå, synge, se på og ta imot dette gullet. 2007 skal være sesongen hvor gullmedaljen avgjøres fra tribuneplass. Vi skal hoppe, danse, herje, skrike og skråle laget fram. Vi skal være hese og utslitt hver eneste mandag på grunn av den formidable innsatsen vi la ned dagen i forveien. Og vi skal være utslitt med et smil om munnen på grunn av resultatet vi var med på å kjempe fram.

Norsk eliteserie er stappfull av stjerner. Den hjemlige serien har blitt en lønnsdriver blant de nest største ligaene i Europa. Vi bidro kanskje til å starte det med hjemkjøp av internasjonale

stjerner, men andre har tatt over teten i denne kampen. Det er ikke mulig å ha et godt fotballlag over noen år uten en solid økonomisk drift.

Den nye fotballøkonomien gjør samtidig det lokale talentarbeidet stadig viktigere. Petter Myhre kommer fra den delen av fotballen som oppfoster og utvikler talenter. Og de seneste landslag-suttakene har vist at han mestrer dette. Samtidig holder Petter i dag på med den ytterste elite-fotballen i landet vårt. Året vil vise at han mestrer dette også.

Spillergruppa virker fornøyd med Petter i sjefsstolen. La oss håpe dette er fordi han gir gutta den friheten de trenger for å kunne spille et morsomt, kreativt og offensivt spill. Og at han samtidig krever den disiplinen som trengs for å holde dette sammen.

Så gir vi hverandre samme samspill mellom frihet og disiplin på tribunen også. Da hjelper vi til for å gi oss vår fjerde fotballmedalje på rad.

Kjell Henning Thon

Tema neste gang:

Sang

Klansropet nummer 75 kommer i august og har sang som tema. Sentralt står selvsagt tribunesangen. Dersom noen leverer interessante bidrag som kommer innenfor temaet, men som omhandler noe helt annet, så er det selvsagt også rom for dette.

I tillegg planlegger vi å kikke på alle idrettene i Vålerenga-familien.

Føler du at du har noe å bidra med, send en e-post til ropet@klanen.no

Deadline neste nummer 1. juli.

Klansropet trenger tegner

For hver utgave blir det tydeligere for redaksjonen at vi ønsker oss en stødig tegner.

Du trenger slett ikke ha erfaring fra avis, men gjerne en humoristisk strek.

Betalingen kommer i form av litt heder og mye ære.

Send e-post til dugnad@klanen.no

Gode gamle Vestbredden!

VB har fått mye kjæft de to siste sesongene, noe fortjent og noe absolutt ufortjent. Etter at Søndre sving for alvor ble etablert som sanger senter forsvant hundrevis av folk som før hadde plass på Vestbredden over dit. Det merker man.

Aerstatte et par hundre bra sangfolk sånn over natta er ikke lett, men jeg mener bestemt at VB på en imponerende måte allikevel har greid å holde koken oppe på tross av Søndre sving's framgang. Når så å si alle forsangerne forsvinner i løpet av to sesonger sier det seg sjøl at hvilken som helst tribune vil komme til å slite, så også VB, men høsten i fjor bad bud om at den gamle kjempen slett ikke var død, den var rettere sagt på vei ut av dvalen.

Hva så med sesongen 2007? Det vi veit er at Vestbredden igjen skal fungere som den klassiske klantribunen hvor sanger og rop ikke nødvendigvis monotont blir gjentatt til det kjedsommelige. Den slags får Søndre ta seg av.

På Vestbredden skal de gamle slagerne synges, de gode gamle ropene også og kruttet trenger ikke å bli oppfunnet hver eneste søndag. Vi må holde fast i sjela vår og aldri glemme hva som har gjort at vi er blitt den betydelige størrelsen vi faktisk har blitt. Vi er store, uforståelig store egentlig, hvem hadde trodd dette for ti år siden? Stolte over hva vi har oppnådd i løpet av disse årene? Ja visst faen er vi det!

Fansen på Vestbredden er i snitt mye eldre enn våre brødre og søstre borte i Søndre,

det merka jeg da jeg hospiterte i svingen i forrige sesong. For en som har passert 40 skal det bli godt å komme hjem igjen, hjem til «mine egne». Bevares, stemninga i Søndre er til tider helt overlegen, men det er det å finne sin plass innen familien.

Min plass er på Vestbredden, det har jeg for lengst innsett. Sanger som varer i ti minutter passer ikke for meg, ei heller frenetisk hopping og overdrevne mengder med fjortiser. For meg blir det bare masete når en og samme sang blir sunget igjen og igjen. Hakk i plata. Kan vi ingen andre?

På Vestbredden skal vi fortsatt kjøre en helt annen stil. En litt mer traust og konservativ stil som de fleste halv- eller hel-årstilkomne nikker gjenkjennende til. Kanskje noen av våre unge og håpefulle finner oss litt kjedelige, men hvem faen bryr seg? Vi trenger ikke surfe på nettsidene til svenske, italienske og søramerikanske klubber for å vite hva som gjelder på tribunen. Vi kan det fra før selv om vi også følger med i tida og gjerne tar til oss impulser fra andre uten å la oss styre. Vi liker å lede, ikke å bli leda. Å være født i går kan ingen beskyldte oss for å være.

Jeg går for og står for den gode gamle britiske klanstilen, der hvor sangen alltid skal være i forsetet og aldri skal drukne i hop-

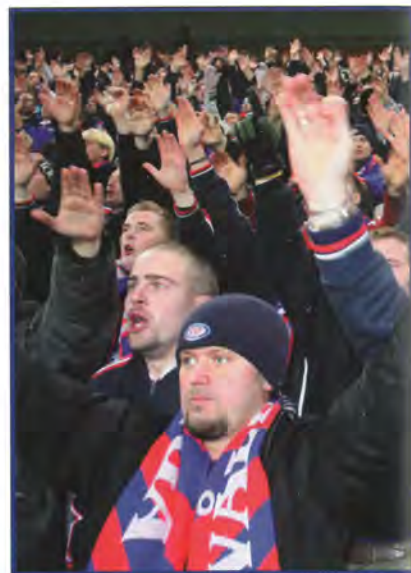

Foto: Foto: stiftet1913.no

ping, skjerf og flagg. Ikke det at jeg har noe imot skjerf og flagg, men for meg er selve sangen en supporters viktigste våpen. Det hjelper fint lite med en feit tifo før avspark hvis sangen underveis i kampen uteblir. Ja takk begge deler sier nå jeg. Vi har greid det før, men må jeg altså velge veit jeg hva som gjelder.

Hovedfokus må alltid være på sangen. Det er noe internasjonalt med to sangsentra som hver på sin måte bidrar til den, etter norsk målestokk, unike stemninga som finnes på Ullevaal stadion når Vålerenga spiller. Framover blir det viktig å definere hver enkelt side. Hvor bør du stå? Hva vil du bidra med? Hvor passer du best inn?

Foto: Kasper Wikestad

Selv har jeg som sagt etter seks år på Bredden stått hele 2006-sesongen i svingen og føler at jeg personlig passer best på vår klassiske langside. Det er mitt valg og dere andre får ta deres, det viktige her er at vi har en jobb å gjøre for klubben og for supportergruppen vi representerer. I hvert fall vi som definerer oss som syngende, stående supportere.

Sesongen 2007 vil se en Bredde som skal reise kjerringa etter et par år litt prega av fraflytting. Gamle kongetribune skal igjen bli det lokomotivet som får med seg resten av langsida. Der oppe er det nå slutt på faste plasser og koselige kaffeslabberas. Dette betyr at det blir lettere å etablere et kraftfullt sangersenter, det blir slutt på masinga om at «fløtt deg a, dette er MIN stol». Vi synger faktisk for flere enn bare oss sjæl. Ikke alle skjønner eller har skjont dette. Heldigvis har Vestbredden godt over 3000 seter så det er lett å finne et felt og en plass som passer akkurat til deg og ditt behov.

Men tro nå ikke at Vestbredden skal leve sitt eget liv helt på siden av Søndre, det blir helt feil og kommer heller aldri til å skje. Vi snakker samspill her, et samspill et gitt antall ganger i hver omgang. Da skal det koke over store deler av stadion. Hver for oss danner vi våre egne sam-

funn med vår egen humor og sjargong, men sammen er vi sterke!

Enkelte syter og klager fælt over den såkalte sangkontrakta. Hvilken sangkontrakt? Tror dere virkelig at det vil bli foretatt noe som helst hvis dere synger litt dårlig i en kamp? Selvsagt ikke. Poenget med dette grepet var å bevisstgjøre den enkelte supporter og få den til å tenke seg godt om hvor den egentlig hører hjemme. Er sangfeltet noe for deg? Bidrar du? Står du der bare for å se godt?

Jeg tror mange møtte seg sjøl litt i døra da de fikk denne kontrakta i hånda.

Enkelte nekta å skrive under. Stakkars. Meg, meg, meg, jeg er viktigst. Uff, uff. Min stol. Min, min, min, bare min. Litt dårlig samvittighet kanskje?

De fleste så imidlertid på det hele som et godt og viktig tiltak i kampen om fortsatt herredømme på den norske supportertoppen. Vi leker da ikke butikk og jeg vil rette en stor takk til kreftene innad i sanggruppen som fikk gjennomført dette tiltaket. Selv skrev jeg selvfølgelig under

på dette i utgangspunktet ganske så uvesentlige papiret i forvissning om at det man her gjør kun gjøres for å prøve å få ting til å bli bedre. For oss alle, spillerne og klubben inkludert.

Er det så farlig? Viser det seg at det ikke hjelper så har man i hvert fall prøvd. Tviler på om noen dør av det. Noen tror dessverre de er viktigere enn både Klubben og Klanen og de som skriker høyest er som oftest folk som selv aldri har løfta en finger for å gjøre noe med stemninga der VIF spiller. Det er nemlig lett å klage og langt vanskeligere selv å bidra med noe konstruktivt. Noen trua til og med å slutte å se Vålerenga på Ullevaal. Dem om det og god bedring. Er det dette som kalles for ekte kjærlighet og klubbfølelse? Mitt hjerte gråter for dere og over alt dere må forsake.

Selv ser jeg nok en gang fram til en ny sesong stolt stående rundt omkring i land og utland med den vakre blå drakta på kroppen. Det er blitt en livsstil ingen kontrakt eller tribuneplasing kan gjøre noe som helst med. Jeg har holdt ut i 30 år nå og ser fram mot 30 nye.

I Vålerengas tjeneste. KjellG.

Skjerfing

Tekst og foto:
Frode Sandberg

For alle Klansmenn og -kvinner introduserer Klansropet denne gang en aktivitet som blant annet er egnet til å gi ekstra krydder til enhver tur.

Utføring

Skjerfing er en alternativ hobby, som kort fortalt går ut på å finne et ønsket motiv (statue, byste eller lignende), iføre motivet et VIF-skjerf, og knipse et bilde av det. Hobbyen er økonomisk overkommelig og kan utøves på de fleste steder.

Utfordringer

Mange ville nok kalle dette stunting på ekstremt lavt nivå, men det kan faktisk være en smule fysisk utfordrende. For eksempel er det ikke alltid helt uproblematisk å komme seg opp på eller få tilgang til sitt utvalgte «offer».

Hvorvidt man ønsker å utføre skjerfing på levende personer er opp til den enkelte utøver, men Klansropet anbefaler at dette kun praktiseres av erfarne utøvere med svært godt utviklet menneskekjennskap og gode diplomatiske evner. Dessuten bør man huske på at det ikke er alle som er like komfortable med skjerf rundt halsen.

Regler

Det er egentlig ingen regler for denne aktiviteten. Det eneste man må være påpasselig med er at vedkommende som skjerfes ikke bør stå for noe som er uforenlig med grunn tankene og -holdningene i VIF eller Klanen. Dessuten vil vi advare om at tvangsskerfing av levende personer

kan medføre korporlig avstraffelse på stedet, ofte utført av motivet selv.

Ambassadørrollen

Når man er på tur skal man selvsagt være en god ambassadør for klubben. En god skjerfing bidrar til å pynte opp i de byene man besøker, om enn bare midlertidig, så det er derfor en fin gest å skjerfe litt for lokalbefolkningen. Legg for eksempel merke til hvor tilfredse det eldre paret i Leuven (Belgia) er, eller hvor fornøyd pingvinen i Stadtpark i Wien er over å kunne iføre seg et dekorativt skjerf.

Rekvisitter

- Skjerf
- Kamera

Catering med cred!

Til fest, konfirmasjon, bryllup, events, store og små merkedager, mat på location, festivaler og konserter. Møte- & overtidsmat. Saftige lunsjer! Tradisjonell og utradisjonell mat.

Endelig bra mat på Enga!

Vårt eget gatekjøkken lager all mat fra bunnen av.

Dritgode burgere (!), hjemmelagde pølser, delikatesser, salater, egen partymeny til hjemmefesten eller vor-/nachspiel'et. Kul veggismat. Mange spennende retter og smaker.

Kaffe & te for enhver legning. Kom innom og ta med en god middag hjem!

Vi tilbyr dagens middag hele uken, til fornuftige priser.

Bestill og spis fra egen barmeny på Kampen Pub.

www.stuntsquad.no & www.royaljunk.no

Hedmarksgata 13B, 0658 Oslo. Telefon 22 08 03 00
(Inngang Numedalsgata)

Intervju med Kaptein Lars Erik Lund litt før semi'n

Av: Espen Knutsen
Foto: Kevin Skjøthaug

– I den siste seriematchen mot Storhamar gikk vi dessverre på en smell og vi tar den berømte; Hva tenkte du da?

«Klart man blir skuffa. Det er ingenting som er verre enn å tape på Hamar, men vi var mentalt forberedt på at en sånn smell kunne komme, derfor tror jeg ikke det kommer til og ha noen betydning for resten av matcha. Alle veit at om vi tar de tre neste så er vi seriemestere». Du verden så rett Kapteinen fikk. «Framover nå og inn i sluttspillet går det ikke an å slippe seg ned på et lavere nivå. Da må man være fullt skjerpa hele tiden» sier Lund.

– Hva synes du om de yngre gutta på laget som så langt har gjort en kjempesong??

«Alle unggutta har kommet inn med gode holdninger og stor treningsiver. De har skjont at ingenting kommer gratis og jobber steinhardt. Folk slår nesten arma av hverandre på trening for å komme på laget. Den innsatsen de viser og hvordan de har prestert i serien viser at dem er gode nok for de kommende oppgavene». Han fortsetter å prate om de unge talentene og nevner også at Vålerenga 2 har gjort det veldig bra i år. «Det er bra for unggutta at dem veit at dem får spille når dem gjør det bra. I tillegg er det mange talenter nedover som også kan komme opp. Det er spesielt viktig for dem å se at man får muligheten til spille på øverste nivå».

– Hvordan er det å være kaptein i VIF Hockey og hva går oppgavene ut på?

«Dette er jo første sesongen min som kaptein og jeg synes det går veldig bra. Samholdet i Vålerenga har alltid vært veldig bra, så hovedoppgavene mine blir å sørge for at alle er skjerpa og skjønner virkeligheten av hva som skal til passe på at vi holder avtaler på isen samtidig

som jeg formidler dialog med treneren og samler gruppa».

– Du har fått mye spilletid i år og har gjort det bra. Hva synes du selv om sesongen så langt?

«Jo, jeg har spilt mye i år og har hatt en veldig god følelse. Har kommet godt inn i matchene og det er spesielt deilig at om du gjør en feil så

er du utpå isen igjen med en gang og kan rette opp så det ikke blir liggende. Jeg føler at sesongen har gått veldig bra så langt. Har gjort en del poeng og liker det ansvaret jeg har fått. Power play har alltid vært en av mine sterke sider sammen med skuddet. Jeg er veldig glad for at dette har fungert bra i år.»

– Hva tenker du om fremtiden?

«Jeg er inne i min niende sesong for Enga og har kontrakt ut denne og to år til. Jeg har lyst til å holde på så lenge kroppen holder, og håper å fornye når denne kontrakten går ut».

– Hvordan er egentlig maten til Raggen – du har merka at PRIOR er i bildet eller?

«Maten er gull. Når jeg kom hit sto det bare en pottikjele og noe tilbehør på disken. Etter det har det bare blitt mer og mer. Det blir et samlingspunkt og er også viktig for de unge gutta som kommer hit på morran og trener. Da får de lunsj før det er skole og middag når de kommer tilbake for å trene igjen. Så det er helt supert!

– Har du noen gang tenkt på å spille et annet sted?

«Nei, jeg har ingen planer om å spille noe annet sted enn i Vålerenga. Jeg fikk et tilbud fra Comet som var bedre enn det jeg har, men det er helt uaktuelt å flytte på seg. Du spiller ikke for penga når du er i Enga. Det samholdet og den kulturen som er her eksiterer ikke i noen annen klubb i Norge. Og det er veldig viktig».

– Hva synes du om lagets prestasjon er så langt?

«Veldig, veldig bra. Overraskende bra. Unggutta har kommi inn og gjort en kjempejobb. Det er mye tæl i dem, kommer det fra kapteinen. At de unge har gjort en sånn kjempejobb er også veldig motiverende for oss som har vært med en stund. Du har jo ikke lyst til og bli trilla rundt av en guttunge, og det bidrar til at vi også er veldig skjerpa. Når du ser på det laget vi har i år, og sammenligner navn for navn med dem vi har hatt tidligere, ville dette laget kommet langt ned på lista. Allikevel vinner vi serien».

– Hva tenker du om resten av sluttspillet?

«Får vi tilbake Kenneth Larsen og Tommy Marthinsen til semifinalen kommer det til å bli supert. (Når dette renskrives har vi 2-2 i semifinaler mot Sparta og både Tommy og Kenneth har vært viktige i disse kampene). Vi har vist i sesongen at vi kan gå hele veien rett og slett fordi vi har et bedre lag. Vi har også en veldig bra keeper som har holdt oss inne i mange kamper.»

Vi avslutter intervjuet, takker Kaptein Lund for intervjuet og ønsker lykke til i kampen om nok ei botte.

Hvordan få folk tilbake til Jordal og norsk hockey

Det er alt for mange hockeymatcher!

Spenningsmomentet blir voldtatt når det blir så ufattelig mange kamper. Jeg etterlyser en debatt som tør spenne fra ytterkantene i forhold til serie- og cupsystemet. En debatt som gjerne ender opp med et velfundert kompromiss.

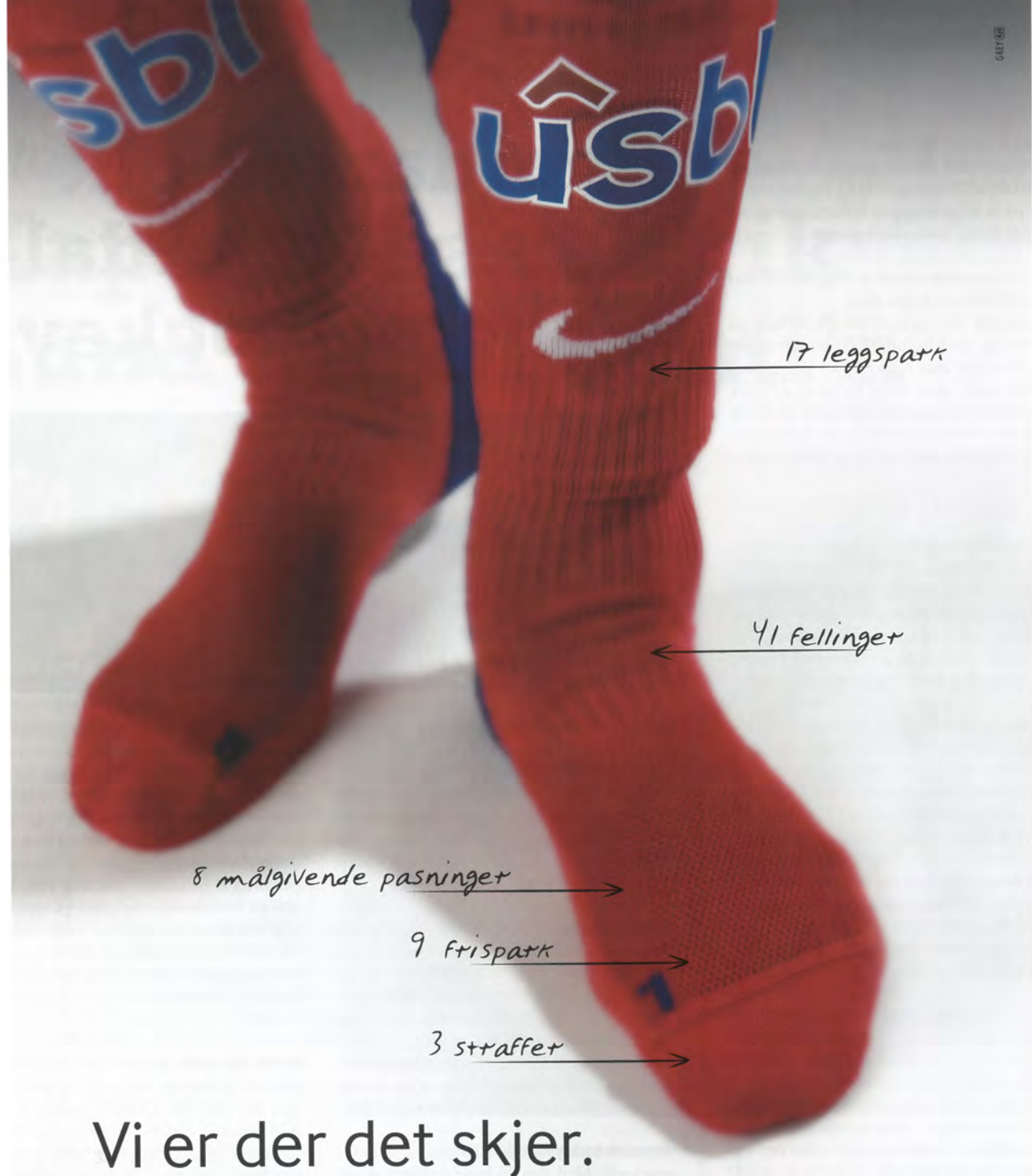
En ytterkant er: Redusere til åtte lag i serien, to hjemme- og to bortekamper og fire lag i sluttspillet. Fem kvart- og semifinaler og sju finaler. Det er klart at noe sånt hadde gjort underverker med spenningsmomentet. Tenk deg krigen i serien om å komme til sluttspill. De fleste seriekampene ville fått et helt annet snitt enn det vi er vitne til i dag og jeg er rimelig sikker på at dette hadde trukket mye folk.

Om norsk hockey har råd til å satse er et annet spørsmål. Med den forbundsledelsen norsk hockey har hatt de siste ti årene, og det som er levert, kan vi i alle fall ikke vente mye hjelp. Vi kan ikke vente særlig med inntekter, som kan garantere for oppstartskostnader, i forbindelse med en sårt etterlengtet oppussing av måten sporten presenteres.

I dag mener jeg seriøst at Vålenga hockey har flere profiler enn fotballaget, i alle fall når det gjelder lokale gutter. Det er teknisk høyt nivå, det er mange mål og tidvis høy spenning, men det slår liksom ikke skikkelig an. Klanen har dessverre heller ikke vist seg som spesielt hockeyinteresserte, og det blir mange kamper med få betalende tilskuere. Folk dukker opp på finalene og som oftest på seriekampene mot Storhamar, for da betyr kampa noe. Ofte ellers er det dritglissent. Å skylde på Klanen blir helt gæært. Sporten må rett og slett gå i seg sjøl for å finne løsningen på publikumsvikten.

Mange har spurt seg sjøl i mange år om hva som kan gjøres, og masse rart er prøvd ut. Gi bort billetter. Nei. Gi folk pepper for at dem ikke kommer. Nei. Skryte av sporten. Nei. Ha et møkk elendig lydanlegg. Nei. Implementere bandydømming. Nei. Det hjelper foreløpig ikke, men det nytter ikke å gi seg. Hockey har lange tradisjoner og jeg tror det er på tide å samle alle gode krefter i debatten som heter; Hvordan få folk til å gå på ishockeykamp igjen?

EspenK

GARTE

Vi er der det skjer.

Vi er nær alle Vålerengas skuddføtter med logoen vår og vi er der det skjer med boliger i strøk der folk vil bo. Borettslagsleiligheter og utleieleiligheter, i bykjernen og nær naturen. Bli kjent med dem på usbl.no. Her kan du også bli medlem slik at du kommer først i køen den dagen du trenger bolig.

usbl
Boligbyggelaget
usbl.no

Tema: Supporter- kultur

Temaet er igjen om oss. Og om hva vi er, hvem vi er og hvorfor vi er sånn. Det handler også om forholdet vårt til det som skjer utpå matta og hva vi gjør på tribunen for å påvirke dette. Om hvordan andre ser oss. Og om situasjonen rundt i Europa.

En gang for drøyt fire år siden hadde jeg en absurd opplevelse på en fotballkamp. I Marokko så vi Hassania Agadir og Raja de Casablanca spille uavgjort i en fryktelig fotballkamp. Det er ikke det absurde, for dårlige fotballkamper har jeg sett noen av. Men vi brukte hele første omgang på å finne ut hvilken supportergruppe som holdt med hvilket lag. For det var to store supportergrupper på stadion og to fotballag på matta. Men ingenting – i-n-g-e-n-t-i-n-g – sendte noe signal om hvem som holdt med hvilket lag.

Ingen hadde drakter eller klubbfarger på seg. Om du kunne se hjemmelagets rødhvite skjær eller bortelagets grønne noe sted på tribunen, så var det ikke så påfallende at man kunne si at denne gruppen var preget av det ene, og denne av det andre. Ingen hadde et banner eller flagg som kunne fortelle hvilke man heiet på. Og ingen lot stemningen i sangen eller uttrykket påvirkes i det hele tatt av hva som skjedde på banen.

Det var en besynderlig affære, og det tok 45 minutter før vi forsto at begge supportergruppene holdt med hjemmelaget. De var bare delt i to.

Heldigvis er ingen supportere i Norge på den måten. Selv trommemaskinene til Kanarifansen lar seg påvirke av spillet, og du skjønner umiddelbart hvem de forskjellige supporterne holder med. Selvsagt skal vi yte også i motstand, og kanskje blir vi for slappe når laget er for dårlig. Men vi skal også være aktører i spillet. Vi skal gjøre det vi kan for at laget yter best mulig. Og parallelt skal vi la stemningen påvirkes av det som skjer ute på matta.

At supportere har makt viste Røde Stjerne-trener Dusan Bajevic tydelig 10. mars. 70 minutter ut i seriekampen mot Vojvodina trakk han seg i sinne etter at hjemmefansen sang: «Gå av, Dusan, gå av.» Denne formen for tribunemakt må også brukes positivt. La oss påvirke spillet gjennom sang og tribuneaktivitet, påvirke spillet slik at Vålerenga spiller litt bedre og De Andre yter litt dårligere.

Kjell Henning Thon

Vår supporter- kultur

Av: Tinnitus

Foto: Siri Skranevoll
og Thomas Brekke
Sæteren

Norsk supporterkultur har utviklet seg enormt, de store supporterklubbene fortsetter å vokse eller har stabilisert seg med høye medlemstall. Samtidig får de mindre klubbene stadig mer veldrevne supporterklubber. Stemninga og rammen rundt norske seriekamper har aldri vært bedre.

Klanen passerte 14 000 medlemmer i 2006 og 5. mai 2007 runder vi 16 år i aktiv tjeneste for VIF. Hvem hadde vel trodd det den gangen Klanen offisielt ble stiftet våren 1991? Drøyt 100 supporter hadde møtt frem på Gamle Bryggerhus i timene før kampen mot Haugar i '91 og Klanen var et faktum. Innen utgangen av året var antallet medlemmer økt til 350 og vi syntes sjøl vi var mange.

Men hva slags supporterkultur var det vi bygget videre på den gangen i 1991? Hva var det man fant på norske tribuner før den offisielle stiftelsesdatoen 5.5.91?

Mange vil kanskje trekke frem stikkord som bråk, fyll og banankasting på fargede spillere. Ja, det skjedde, men var det disse episodene som var selve essensen i den «nye» supporterkulturen som begynte å se dagens lys på norske baner? Ser vi litt nøyere på de sakene som media slo opp så var de som regel sterkt overdrevet. At

man allikevel kom til et punkt der man måtte rydde opp og lage retningslinjer som gjaldt alle og var til klubbens beste er det vel liten tvil om. Klanen ble stiftet og siden har vi ikke snudd og sett oss tilbake. Kanskje burde vi gjort nettopp det? Bør ikke alle de tusener som nå melder seg inn kjenne sin historie, vite hva slags supporterkultur Klanen er tuftet på?

Hvorfor reagerer Klanen så sterkt mot mye av det som kommer av «kreative» innspill fra klubben, hva er galt med klappere i plast og glorete farger, hva er galt med cheerleadere og massive karaokeseanser?

Klanen har sitt utspring i britisk supporterkultur fra 70-tallet. Ikke volden, men sangen, samholdet, ståtribunen og ønsket om å støtte klubben både hjemme og borte. Sangen er og blir essensen, men også uavhengigheten er viktig, det å kunne stå frem som en supporterklubb med egne meninger og som blir styrt av tribunesliterne. Vi vet hva vi liker, vi vet hva vi vil ha. Hvorfor skal da andre sette dagsorden? Uavhengigheten gir integritet. Det gir oss handlefrihet til å si fra hvor skapet skal stå og ikke la oss lede og diktere av udugelige klubbledere.

Før Klanen hadde VIF sin supporterklubb. Navnet var VIF Supporterclub og de ble stiftet i 1969. Etter noen gode år på begynnelsen av 80-tallet sank medlemstallet og innflytelsen. I 1992 kastet de inn håndkledet. De

gjorde en god jobb og arbeidet og støtten de ga klubben skal man ikke kimse av, men var det en supporterklubb med utspring fra tribunen? Nepe. Det ble en supporterklubb som støttet klubben økonomisk, arrangerte en fest i ny og né og av og til arrangerte en tur, men noe lokomotiv for å dyrke tribunesang og stemning på stadion generelt var de milevis unna.

Allerede på begynnelsen av 80-tallet hadde noen fått nok av passiviteten på tribunen. Man begynte å samle seg på midten av Store Stå, laget nye sanger og tok initiativ til bussturer på Østlandet i fotball og hockey. Rivalene den gangen var som i dag Lillestrøm, men også Strømsgodset var en rival som vi likte å måle krefter med. Vi kunne identifisere oss med disse motstanderne. Vi mente vi var forskjellige men egentlig hadde vi mer til felles enn vi var klar over. Vi dyrket kjærligheten til klubben gjennom å innføre en supporterkultur som til da hadde vært ukjent på norske baner.

Supporterkulturen slik vi kjenner fra de største norske supporterklubbene hadde en trang fødsel, men det hele kulminerte med stiftelsen av Klanen. Ett år senere tro noen ildsjeler på Lillestrøm til og Kanarifansen (KFL) ble stiftet. Våre erkerivaler fra stasjonsbyen hadde tatt grep. Både Klanen og KFL hentet inspirasjon

fra de britiske øyer. At KFL de siste to sesonger har latt trangten til å overdøve motstanderne uansett virkemidler være toneangivende, og dermed innført manisk tromming, skal ikke få lov til å sette dagsorden i Klanen. Når man i dag hører KFL på en bortekamp der oppmøtet er lavt og det kun er tromminga som høres i 2 x 45 minutter så syns jeg det grenser til patetisk. Har dem glemt hva som var utgangspunktet for å synge på en tribune?

Synger man ikke høyt og mye nok må man ta grep, men tromme seg gjennom en hel kamp er ikke en løsning i mine øyne. Vi må ikke glemme at sangen ikke bare skal være der for å skape støy. Det skal være en tekst, en tekst med mening, en tekst som gir deg som supporter en identitet, en klubbfølelse som ikke kan skapes og formes som et hvilket som helst produkt man kan kjøpe for penger.

Tifo har også blitt en del av norsk supporterkultur og er definitivt ikke noe vi har hentet fra de britiske øyer. Når det gjelder tifo har vi snappet opp litt her og der, mest fra de sørlige breddegrader og med Italia som hovedinspirasjon. Men også ved bruk av tifo vil vi gjøre det på en måte som vi supportere kan stå inne for. Sponsing er tabu, vi selger oss ikke. Bak én enkelt tifo kan det ligge hundrevis av dugnadstimer og det

er gjennom disse timene man forhåpentligvis forstår hva ekte kjærlighet til klubben og supporterkulturen man er en del av virkelig er.

På femtitallet kunne man komme hjem med en annen hatt enn den man hadde da man gikk hjemmefra på kampdag. Man feiret mål ved å kaste hatten i været og mange mål kunne bli en prøvelse for dem som ønsket orden i garderoben. Hver tidsepoke har sin sjarm og sine begrensninger. La oss gi nye medlemmer i Klanen en hjertelig velkomst, men samtidig må vi kunne stille krav. Krav om at man bør kjenne sin historie og at man med medlemskap i Klanen har et ansvar for å føre denne supporterkulturen videre. Å være inspirert av andre supporterklubber uten å ønske seg fullt hornorkester på tribunen må være mulig. Den miksen man i dag har i Klanen tror og håper jeg vi kan fortsette å holde på, men da må folk også ta i et tak på tribunen.

Første bud er å lære seg sangene, deretter å bruke dem på kamp. Om noen få år fyller Klanen 20 år. Når den dagen skal feires håper jeg ikke Klanen har blitt redusert til kun å yte VIF økonomisk støtte. I min verden er det den verbale støtten som er viktigst.

Et skrått blikk på våre egne supportere

Foto: Foto: stiftet1913.no

Vi kommer i forskjellige størrelser, vi er født på forskjellige tider og har alle vår helt unike bakgrunn. Felles for oss alle er at vi følger Vålerengens Idrettsforening. Her følger et syltynt forsøk på en analyse av noen av de forskjellige supporter typene man finner i vårt store fellesskap.

Den trauste og trofaste

Dette er typen som alltid ankommer Ullevaal seint en time før avspark. Som oftest kommer han aleine eller sammen med sin gode, stille og rolige kamerat. Han er utagerende kledd i klubbens farger og kan ikke i sin villeste fantasi tenke seg å ta en øl før kamp sammen med andre supportere.

Denne supportereren sier ikke mye, men synger ofte med på sangene og drar aldri hjem før kampen er slutt, uansett resultat. På bortekamper reiser han med bil sammen med den samme kameraten og muligens en til. Tar han buss er det Klansbussen som gjelder og i bagen har han boller, brus og mengder av godteri. På øret har han «Vålerenga Kjerke» og andre slægers. Dette er en supporter som aldri svikter.

Motepatroljen

Kalles også for casuals pga. utstrakt bruk av merkeklær forbundet med vold og andre uhumskheter. Egentlig er imidlertid disse merkene akkurat som andre dyre merker, nemlig mote, i disses tilfeller fotballsupportermote. Mange av oss går ofte i slike klær, men velger å la dem ligge hjemme i skapet når det er kamp, da går vi i klubbens «utstyr». Noe motepatroljen selvsagt aldri gjør, det skulle tatt seg ut...

Disse guttene opptrer som oftest i flokk da dette gir både dem selv og andre følelsen av at her kommer det en stor og farlig gjeng. Ved å iføre seg for eksem-

pel et kledelig burberryskjert forvandles umiddelbart den minste pingle til en gedigen råtass av en slåsskjempe. For disse kara er det uhyre viktig å ikke vise hvilken klubb de holder med, uten at de egentlig kan si hvorfor.

Mange av dem utmerker seg med fiffige håndbevegelser på tribunene, svært mange står også med armene i kors mens de skuler bryskt rundt seg. De fleste av disse er imidlertid meget ivrige supportere som følger sitt lag over land og strand og slåsskamper er de fleste av åpenbare grunner sjelden eller aldri involvert i. Følger en meget stram kleskodeks som oftest er styrt fra England.

I fjor var det Fjellreven og Norrøna som gjaldt. Hvilke merker blir det i år? Ryktene snakker om at klær fra Cubus og Dressmann har fått klare ring fra øverste hold. Kaller supportere som ser ut som supportere for juletrær.

Bussgjengen

Ser du en gjeng med spenstige busslogoer på trøyene har du dumpa borti supportere som finner det smart og hensiktsmessig å promotere bussen de kjører til og fra kamp i. Kall det gjerne snikreklame. Disse supporterne holder i enkelte tilfeller mer med bussen enn de gjør med klubben.

Hører du musikk ute på parkeringsplassen 20 minutter før kampslutt er det sannsynligvis bare en bussgjeng som heller vil høre på fet musikk enn å se Vålerenga spille. Rock er kult og hvem bryr seg om hvilket lag som vinner? Er du først med på en buss er du virkelig med på en buss. Man bytter ikke buss midt i sesongen, aldri i livet!

På disse bussene har det aldri blitt dikta så mye som en eneste bra tribunesang og grunnen er helt åpenbar: Høy musikk! Hadde Ibsen ghetoblaster? Her skal russetida som aldri ble noe av oppleves «igjen».

Enkelte av disse bussgjengene består imidlertid av noen av klubbens mest innbitte tilhengere, her snakker vi om folk som reiser landet rundt sommer som vinter og man skal ikke undervurdere bussenes sosiale funksjoner. Vi snakker familie, samhold og lojalitet overfor klubben. Og selvsagt den elskede bussen.

1997-supporteren

Dette er politisk korrekte folk som fant ut at det endelig var stuereint å kunne begynne å holde med VIF etter at klubben satte i gang Mot rasisme-kampanjen. For dette likte de ikke fotball eller VIF i det hele tatt. Hadde Frigg kommet oss i forkjøpet hadde denne gjengen holdt med dem i stedet.

97-supporteren elsker å telle antall flagg fra alle verdens nasjoner oppe på Valle. Se på oss a, vi har spillere fra 64 nasjoner vi! Om vi vinner eller taper betyr ingen verdens ting så lenge man kan tekstmelde sine felles politisk korrekte venner i inn- og utland med nyheten om at «jippi, nå har det kommet opp et sudansk flagg på den ledige stanga».

At vedkommende sudaner ikke engang treffer målet om han så står helt aleine på femmeteren bryr de seg fint lite om. Nytt flagg! I 1996 tok de ikke engang i klubben med den lengste tang.

Nasjonalsocialisten

Forsvant da Mot rasisme kom på banen i '97. Sist observert på øvelse langt inne i Østmarka, blå skjorter var bytta mot brune. Kommer ikke tilbake før sydhavskongene er borte fra fotballen. Kommer derfor aldri tilbake. Ser sjelden på Urix, desto mer på Holmgang.

Klageren

Disse supporterne hater dommere, motspillere og de fleste medspillere. Synger sjelden eller aldri, i hvert fall ikke i motgang. Motgang defineres som «faen, vi burde ha leda med mer enn 3-0 ved pause». Klageren er ofte lett overvektig og bruker mye av tida på frenetiske inntak av kjente kulinariske tribuneretter som pølser, potetgull, popkorn og store mengder med M.

Skal en ekte klager juble må der vinnes cup- eller seriegull. Er diskret kledd, ofte i allværstjakke, bukse med hengerumpesnitt, amerikansk cap og solid fottey. Har få venner og liker egentlig ikke vanlige supportere. Drikker sjelden før kamp og hater steder med mange folk hvor man synger, drikker og smiler. Skriver aldri i livet under på noen sangkontrakt.

Den overtørste

Går på kamp for å drikke mest mulig. Kommer seg derfor sjelden inn på selve kampen. Møter

opp på puben fem timer før avspark, hiver inn på tyrkere, halvlitere og det meste som inneholder en anelig mengde alkohol. Synger mye og høyt på bussen opp til stadion. Ofte feil melodi til feil tekst og omvendt.

Hvis han mot alle odds skulle komme seg inn på tribunen sovner han sannsynligvis på stolen umiddelbart etter avspark. Drikker videre i en rockebuss i pausa og blir der kampen ut. Elsker fotball og Vålerenga og prøver ofte til alle sine medsupporteres grenseløse irritasjon, og med svært begrensa hell, å starte sanger på borte-bane. Får aldri noen med seg. Jobber sjelden på mandager.

Kvasi-sangeren

Denne supporteren finner seg alltid plass blant de som virkelig synger. Selv er han med på Relion, Kjerka og sangen som kommer umiddelbart etter et mål. Ligger laget vårt under er det ikke så viktig å gi spillerne støtte, da syns kvasi-sangeren mest synd på seg sjøl og tenker på all mobbinga som vil forekomme på hans og klubbens bekostning på arbeidsplassen dagen etter.

Synger som sagt sjelden, men oppe i sitt eget hode synger han hele tida. «Jeg synger hele tida jeg.» Kvasi-sangeren skal ha sesongkort på sangfeltet, selvfølgelig skal han det, det er jo der han ser best. Dessuten er han alltid med på sangene. At han tar opp plass for en som virkelig kunne ha bidratt bekymrer ikke denne supportereren i det hele tatt. Han står der han står fordi

han fortjener det. Dessuten er det tøft å stå på sangplass, nesten som å sitte bakerst i klasserommet.

Skrikeren

En skriker opptretr alltid aleine. Han vil nemlig ha all oppmerksomhet selv. Skrikeren finner seg stort sett en plass blant folk som ikke orker å høre på folk som skriker og bærer seg. Ut av hans vidåpne og frådende munn ramler det konstant ut dritt og elendighet eller en og annen misforstått morsomhet som ingen rundt han skjønner bæret av.

Skrikeren er rett og slett en mindre intelligent person. Selv forstår han ikke at folk irriterer seg grenseløst over hans oppførsel. Skrikeren føler seg nemlig både morsom og innovativ der han sparker ut mot alt og alle mens han ser rundt seg og gliser. Inne i hans eget hode er han faktisk en stor underholder.

Når du føler at nok er nok og skrikeren får passet sitt påskrevet kan du banne på at han slår knallhardt tilbake og kanskje også truer med å banke både deg, dama og ungene dine. Alt er stort sett tomme trusler.

Tøffingen

Du ser han lett der han står med sitt morske og innbitte ansikt, klar for action og faenskap. Å smile er farlig. Har alltid andre tøffinger rundt seg. I tilfelle krig. Innbiller seg at han har et rykte på seg for å være tøff selv om ingen egentlig noensinne har sett han i en skikkelig fight. Juling gir han mest på dataen hjemme og manuelle under senga har han ikke rørt på fem år.

Tøffingen tar ikke fem øre for å true en av sine medsupportere hvis han finner det for godt, han liker å mar-

kere at det er han som bestemmer her. Blir det bråk har han jo kompisene stående klare rundt seg. Og nåde den som skumper borti kaffekoppen til tøffingen. Sånt gjør du ikke ustraffa og du må umiddelbart regne med å få et tilbud om å møte han uttafor etter matchen. Og da skal du faen meg dø.

Den ufaglærte

Denne fyren skjønner ikke fotball i det hele tatt. Offside, løp i bakrommet, høyt press og lange flate baller er helt gresk for denne supportereren. Diskuterer du med en sånn type kan du risikere å høre utsagn som «fy faen, Freddy var drit teknisk og jævlig rask i dag», «Thomas Holm må komme inn på landslaget», «Morten Berre var blid i dag», «Hvorfor solgte vi Flo?» og «Rune Lange kommer til å score minst 20 mål denne sesongen».

Hvis den ufaglærte mener at en kamp har vært bra kan du banne på at den har vært dårlig. En god pasning er for den ufaglærte en støttepasning innafor egen femmeter. På fritida ser han mest på Holmgang og Rikets røst. Fotball og annen idrett finner han ikke så morsomt. Han syns rett og slett det kan bli litt mye fotball på TV og Champions League er for bønder.

Dette er noen av de forskjellige typene man treffer når VIF spiller kamper. Og da har jeg heller ikke glemt skravler'n, mobiltelefonfantasten, pølse- og kaffemannen, deltagerne i syklubben og han som alltid går hjem et kvarter før slutt for å slippe kø.

*Sammen er vi dynamitt!
KjellG.*

Ingebrigt Steen-Jensen

Hva har denne reklamemannen fra Bærum å gjøre i et temanummer om fotballsupportere? Vel, han er den som oftest snakker om Klanen. Han sier vi er det nærmeste vi kommer en indianerstamme i Norge. Han sier vi er de beste på identitetsbygging.

Du merker det når du leser noen linjer av det han har skrevet eller hører noen ord av det han sier på TV: Ingebrigt er en entusiast. Han skaper begeistring og han kan få folk til å tro på det han sier. At han ikke har vett på hva som er en god idé og hva som er en dårlig idé er en helt annen sak. Ingebrigt Steen-Jensen kommer opp med hundre ideer før noen andre har kommet opp med to. Som Odd Iversen sa det en gang i tida: «Jo oftere du skyter, jo oftere skårer du mål, og ingen husker skuddene som traff pølsebua». Og når han kommer opp med et poeng, da gjentar Ingebrigt dette poenget til evig tid. Da hjelper det ikke å motsi. For Ingebrigt er en av dem som alltid har rett – uansett hva fakta måtte hevde.

«Den sterkeste stammekulturen vi har i Norge (...) heter VIF-Klanen og teler over 5.000 medlemmer, mens de for et tiår siden var noen få hundre. Og vi som følger med, vet med sikkerhet at medlemsveksten ikke er et resultat av den fotballen Vålerenga har spilt i mellomtiden.»

Kilder i Stabæk-systemet hevder at Ingebrigt ikke forstår seg på supportere. I hans øyne er vi bare enkle, øldrikkende, arbeidsløse idioter. Han tror vi som har ståplassbillett til fotballkamp ikke har råd til en annen plass, og at det å støtte laget med å synge er en banal tanke. Å stå på sidelinja og forbanne den elendige pasningen er mer Ingebrigts stil. Og må vite: Han kan sin fotball. Tross alt var han en av de beste spillerne på laget den gangen Stabæk var blant de fem beste lagene i fjerde divisjon.

«Nei, når direktører og småunger, vestkantsoss og bestemor flokker seg til Klanen, er det fordi det er det nærmeste vi kommer en indianerstamme i Norge: De har den samme krigerske sveisen, noen millimeter pigg over det hele. De går i uniformen på fritida, i drakta. De har de samme fiendene, de hater alle bønder. Og de har de samme krigsropene: Hjem å sække kua! Nå er det hjem å sække kua!! roper Klanen til oss i Stabæk når vi banker Vålerenga på Ullevaal. Vi er bønder vi også, og når fløyta går, skal vi hjem til landbrukskommunen Bærum og sække kyrne våre.»

Ingebrigt er oppriktig redd oss. Redd Klanen. Redd fordi vi tilhører noe annet, noe han ikke forstår, men det er noen enkelting – som lojalitet, kjærlighet og tilhørighet – som han klarer å kjenne igjen fra sitt eget liv

som reklameguru, og siden Klanen vokser vil Ingebrigt gjerne snakke om oss. Han vil jo være hip denne 52-åringen fra Bærum.

«Ingen indianer har noensinne sagt at «jo visst er jeg apacheindianer, men hvis jeg får en litt finere wigwam, skal jeg vurdere å bli cherokee neste år». Like idiotisk, og sannsynligvis mer risikabelt, er det å antyde for et medlem av Klanen at det er billigere sesongkort på Åråsen.»

For han har jo noen uomtvistelige poenger også der han spar seg vei i en av de mest sitatvennlige bøkene dette landet noensinne har oppvitt. Han er imidlertid så glad i å høre sin egen stemme at hos Ingebrigt blir en one-liner gjerne sju-åtte setninger lang.

«I Stabæk fotball har vi (...) bestemt oss for å spille semifinale i Champions League i 2007, på the Blue Dream Arena på Fornebu, mot Barcelona. Dette ble vedtatt mot null stemmer på en konferanse i 1999, der spillere, spillerhustruer, trenere, ledere, sponsorer og frivillige var med.»

Og Ingebrigt har utvilsomt noen ting vi savner i Vålerenga. Det breiale målføret kjenner vi godt igjen fra indre Oslo øst. Vi har kommet opp med en fiskehistorie og slått ei skrøne vi også, eller vi har i hvert fall hørt Terje Hellerud gjøre det. Men Ingebrigt bruker tonen til å framsette noen mer enn i overkant hårete mål også.

«Flaggristing og luftvern sirener, magi og markeringer er med på å skape tro, sannsynligvis det mest verdifulle en gruppe mennesker kan ha felles. Indianerne tror på De evige jaktmarker. Klanen tror på Vålenga (indianerne er nok mest realistiske).»

Men bak de hårete målene må det også være en realisme. Og det er kanskje det som har gjort at Vålerenga har tre seriemedaljer på rad, mens Stabæk med sine visjoner og sin stadionbygging har vært usikre på hvilken divisjon det er best å vinne gullmedaljen i...

En by, ett lag, ett Levanger

Landet er fullt av Klanskopier av det bittelille slaget. Mange er gode, mange er forferdelige. Alle er de små. Og i annendivisjonssesongen skal andrelaget vårt møte mange av disse supportergrupperingene og fotballlagene som hører med dem.

Av: Thomas Brekke
Sæteren og Kjell Henning Thon

«Vakrest» av alle disse små er kanskje «De Ubestikkelige» – Jevnakersupportere som i flott parallell til navnet sitt har en tydelig hovedsponsor øverst i venstre hjørne på en side som også inneholder en klikkbar dame med åpent skritt og reiserapporter fra hardrockfestivalen Sweden Rock. Hjemmesidene deres er dessverre stengt for tiden, så det er vanskelig å vise dere hvor flott det er. Dessverre får vi ikke møte dem heller.

Ellers har man også Follo Fotballs supporterklubb «Followers» som premierte vinneren av navnekonkurransen sin med en supporterpakke som blant annet inneholdt et sitteunderlag.

Man opplever også flere andre av de små klubbene som noen som er opptatt av størrelsen på grillpølsene og som måler suksess etter hvor mange runder man fikk bølgen til å gå på tribunen. I tillegg ser man ofte bilder der det er helt greit å kombinere eget lags drakt med ei Liverpool-lue eller sågar en Vålerenga-cap.

Men denne artikkelen skal i hovedsak handle om lagene vi møter gjennom Vålerenga 2s sesong. Vi har havnet i pulje med seks trønderlag, tre av dem har organiserte supportere. Og Levangers «Kokkelandslaget» har størst aktivitet. «Kokkelandslaget» har omlag 50 medlemmer, enkelte med en hang til ansiktsmaling og skjerfet kledelig dandert rundt hodet. Ser man bort fra sangen «Okser eller homoer» kan man ane en viss Enga-inspirasjon i tribunesangene, med titler som «Hvor enn vi gikk i Steinkjer by», «Når sola skinner over Moan», «En by, ett lag, ett Levanger» og «Så stolt – så Levanger». «Kokkelandslaget» har dessuten en versjon av Vålerengas cupfinalsang fra 2002.

Levangersupporterne har en egen duo med ansvar for å verve spillere og trenere som betalende støttespillere til supporterklubben.

Supporterne til Levangers rivaler i Steinkjer har 40 medlemmer og kaller seg «Guldberget», en offisiell supporterklubb som krever medlemskap i fotballklubben for å kunne melde seg inn. I tillegg kan Trøndelag by på «Forza Ranheim» som kan skilte med egen kampanalytiker og roportansvarlig.

Videre møter Vålerenga tre lag fra Nordvestlandet. «Ugla» er en uavhengig supporterklubb for det nyopprykkede Kristiansund BK. Klubben er et snaut år gammel og har møtt mye motstand. Etter en periode med skittkasting og trusselmailer fikk «Ugla» til slutt hjemmesiden sin slettet. Hos nabo Hødd er det bedre stilt. «Blåsarane» har oppdatert nettside, flere fanzineutgivelser på samvittigheten og erfaring fra tribuner rundt om i landet. Fjorårets store nyhet på supporterfronten var lanseringa av et Hødd-klistremerke importert fra Oslo. På Avørøykameratenes kamper sitter gamlingene tett i tett på en benk. De kaller seg «Bedehusbenken» og beriker omgivelsene med «brunstliggende kamphyl».

Resten av lagene kommer fra Østlandet. Bærumss «Gule Pantere» hadde sitt høydepunkt da Bærum slo Vålerenga ut av cupen i 2004. Aktiviteten synes å ha dalt noe de siste årene. I Asker virker det å være stille på supporterfronten, mens Kanarifansen og Stabæk Support i likhet med Klanen stort sett forholder seg rolig på rekruiteringskampene, men det er kanskje å overdrive å kalle dem små likevel...

«Klanen er klubbens sjel»

Enkelte i Klansmiljøet kjenner han som sporadisk og uortodoks quizmaster på Bohemen, andre som kraftdebattant på Klansforumet. Ut fra hva Dødsbekken Oksa titulerer seg på forumet er han en allsidig fyr, blant annet tredobbelt kretsmester i diskos, opprørsk quizolog, informasjonssjef, akkeviter, mosegrodd, mimrestut, hobbyjurist, lokalhistoriker og etnisk Vål'engagutt.

Tekst: Frode Sandberg
Foto: Henrik Bøhle og Frode Sandberg

Oksa så sine første VIF-kamper tidlig på 50-tallet, og har fulgt VIF siden de ekte bohemenes dager og fram til i dag. Klansropet fant det derfor naturlig å forhøre oss om Oksas syn på tingenes tilstand i VIF, Klanen og på Vålerenga.

– For å ta det første først: Hvordan fikk du kallenavnet Dødsbekken Oksa?

– Klengenavnet «Dødsbekken Oksa» skyldes at klassekameratene syns jeg løp som en okse på banen, og siden vi sjelden bruker endinger på -en på Vålenga, så blei det Oksa istedenfor Oksen. Navnet jeg fikk i Vålenga kjerke er Lars Olle Engaas. Lars var min morfar, som blei foreldreløs som toåring. Han begynte som gatefeier i Oslo, og var bestevenn med faren tel Einar Gerhardsen. Olle er etter min oldefar i Sverige.

– Du har fulgt VIF siden tidlig på 50-tallet. Hva er de viktigste endringene du har registret i løpet av de årene?

– Den største, og åpenbare, endringa er at fotballen har gått fra amatør tel profesjonell, med alt det innebærer.

Dessuten var VIF et bydelslag den gangen og dem fleste (både spillere og supportere) bodde og var oppvokst i bydelen. Det gjorde det lettere å identifisere seg med laget. I dag er enheten mellom fotballspillere og tilskuere borte. I hvert fall i eliten.

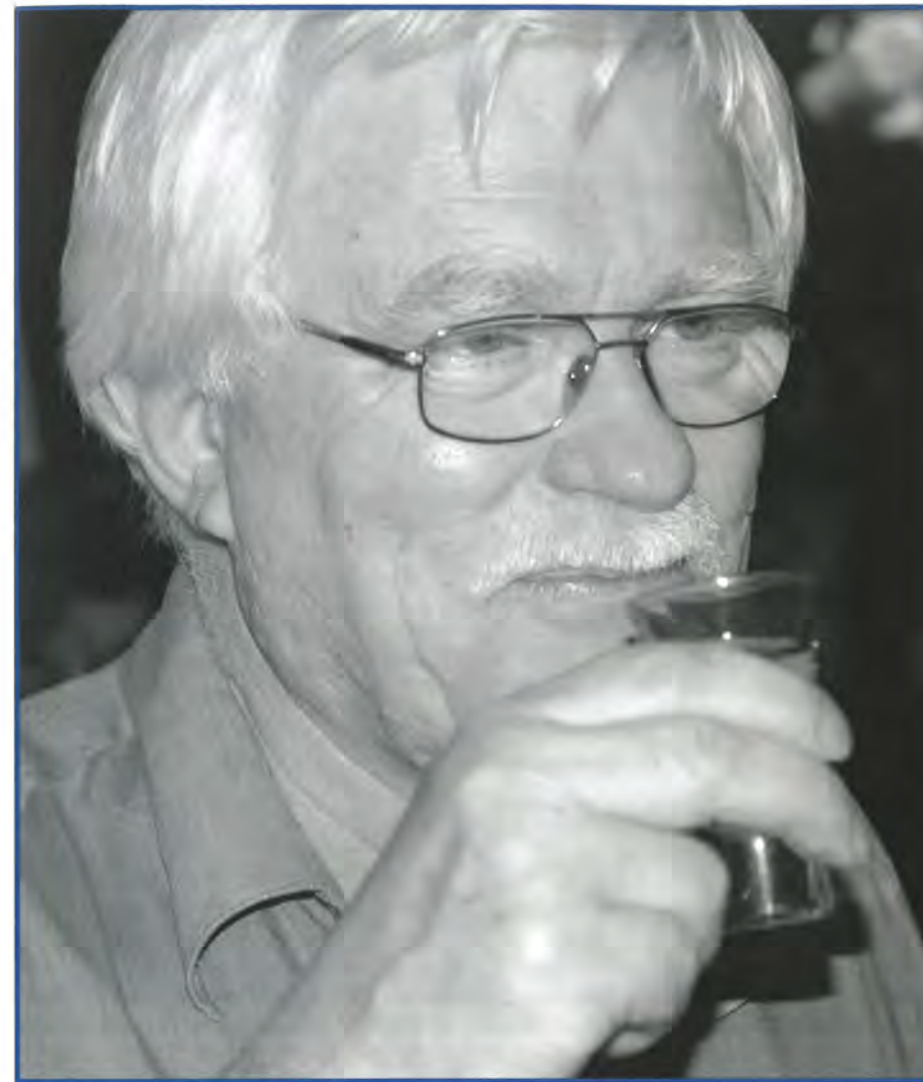
Nå er ingen ting som förut: Spellera veit knapt nok at Vålenga er en bydel i Oslo, og Klanen har tusenvis av folk som aldri har satt sin fot på Sotahjørnet. Dette er ikke noen kritikk. Egentlig er det kjempefint. Det er egentlig like fint som at det kommer folk fra Sri Lanka som har løst tel å jobbe og bo i Finnmark. Dem mange innflyttera som har kommi tel Vålenga dem seinere åra er viktige tilskudd tel VIF-stammen, som skaper nytt liv.

» **Det varmer et Vål'engahjerte å se at det satses på unge, lokale spillere!**

– VIF blir ofte beskrevet som en klubb med en helt spesiell sjel. Hva er det som gjør VIF-sjela så spesiell?

– Det er ikke fotballaget VIF som er klubbens sjel. Fotballspillere kommer og går like fort som kundene på et horehus. Det er Klanen som hele tida holder liv i sjela tel klubben, uansett om det er svensker, belgiere eller nordlendinger som spiller i VIF.

Det som er så flott med Klanen er at den ivaretar den gode, gamle, kameratslige og uhytidelige østkantmentaliteten, som står sentralt i VIF-sjela. På vestkanten er det annerledes. Som det er viktig for bikkja å pisse høyest på løktestolpen, er det viktig for vestkantkrokodillene å markere sin posisjon i samfunnet. Det gjør dårene ved å snakke «pent» og drikke sherry.

I sjela ligger en æreskodeks innbakt. Jeg syns derfor det er en skam at det av og tel forekommer tjuverier på Bohemen. Vålenga-gutter skal ikke stjæle fra hverandre!

Den lokale tilhørigheta i VIF er nok borte, men sjela består heldigvis, takket være Klanen!

– Hvilken rolle har Klanen i å videreføre kulturen og sjela i klubben?

– Supporterklubber generelt spiller en veldig stor rolle. Du finner for eksempel ikke mange organisasjoner i Oslo med flere medlemmer enn Klanen. Hele denne massen bidrar tel å skape en ramme rundt VIF. Klanen blir på en måte kompasset, som må sørge for opprettholdelse og videreføring av klubbens sjel, gi klubben innhold.

Klanen gjør en veldig viktig jobb med å videreføre arbeiderklassekulturen. Jeg tror at den rekrutteringa vi ser fra andre kanter av landet i stor grad skyldes tiltrekning mot en arbeiderkultur som er i ferd med å gå ut på dato.

Klanen er også kanskje en «redningsvest» for mange, og holder folk inne i et miljø, i stedet for at dem roter det tel for seg på et eller annet vis.

Klanens engasjement må også nevnes i denne sammenheng, og da tenker jeg på det utenomsportslige. Klanen er først og fremst en supporterklubb, men også i supporterklubber bør

man bruke huet av og tel, slik at man ikke kommer helt ut av kurs. Med så mange medlemmer i Klanen, så har Klanen også et sosialt ansvar både utad og innad. Mulighetene er mange tel at ikke bare vi elsker Vålenga, men også at mange kan komma tel å elske Klanen.

– Hvordan kan Klanen bli bedre?

– Sjøl om Klanen gjør veldig mye bra er det noen ting jeg savner. For eksempel kan Klanen arrangere møter, gjerne på Bohemen, hvor man inviterer dem gamle gutta, for eksempel fra Aldermannsligaen, tel å fortelle om gamle dager. Dette vil kunne bidra tel å virke identitetsskapende for mange nye medlemmer og forsterke kulturen i klubben.

Eventuelt kan man diskutere et gitt tema, for eksempel sjela i VIF, fotball generelt, offsideregler, det som skjer både på og utenfor banen.

Klanen kan godt utvide repertoaret noe, det er bare fantasien som setter grenser. For eksempel kan Klanen avholde sosiale arrangementer, for eksempel en nyttårsaftn på Bohemen. Klanen fyller et sosialt tomrom for mange, også utenom tribunen, og der kan Klanen gjøre enda mer enn i dag.

Jeg har snakka med Kjell på Bohemen noen ganger og ment at barn bør ha adgang for å se kamper. Dette har noe med videreføring av tradisjon å gjøre. Da jeg var ung var vi med overalt og kulturen og sjela i klubben gikk inn av seg sjøl.

Miniklanen er et bra tiltak som har dukka opp dem seinere åra, men helst burde dem stå med Klanen på Vestbredden.

» **I VIF kan man se ned på dem som er over seg, men man ser ikke ned på dem som er under seg!**

– På Klansforumet har du forfektat at alle som støtter VIF må forplikte seg til å lese bøkene «Fra Sotahjørnet til Bohemen» og «Vålerenga – bydel med sjel», samt at det gjerne kan innføres intelligenstest og leveres vandelsattest for medlemskap i Klanen kan innvilges. Står det virkelig så dårlig til med dagens medlemmer?

– He he, nei det var nok å ta litt i det der. Det var et svar på et innlegg jeg syns var idiotisk. Grunnen tel at jeg hevda detta henger nok sammen

med at jeg liker å søke tilbake til røttene. Jeg har alltid vært av den oppfatning at historieløshet skaper rotløshet.

«Fra Sotahjørnet til Bohemen» og «Vålerenga – bydel med sjel» passer spesielt bra for folk fra andre kanter av landet, og som blir medlem av Klanen. Bøkene bidrar til å forstå sjela i klubben og nye medlemmer får mer innhold i supporterbildet sitt.

Det er et litt sårt punkt for oss gamle gutta at mange interesserer seg for lite i bydelens historie, som gir både mer tilhørighet og mer mening

» Fotballspillere kommer og går like fort som kundene på et horehus. Det er Klanen som hele tida holder liv i sjela til klubben.

tel hva for eksempel Vålenga Kjerke betyr for folk. Man blir dessuten rett og slett mer glad i klubben hvis man leser disse bøkene.

– Hvilken betydning har VIF hatt for bydelen Vålenga og folket der?

– Uten fotballaget VIF hadde Vålenga vært en like anonym bydel som Hasle eller Homansbyen. Bydelen Vålenga består ikke av mer enn tolv smågater og halve Hedmarksgata. Likavæl kan du høre folk rope «Heia Vålenga!» i Buenos Aires. Du drar ikke til Argentina for å rope «Heia Lyn!»

Vålengagutter er lettrørte, og klumpen sitter løst i halsen når Vålenga kjerke spelles på Ullevål. Da går liksom livet opp på en måte, sjøl om livet ellers aldri ga mer enn ni rette i tipping. Mange av oss kom ikke lenger enn til forsøksheatet i kampen for tilværelsen. Ja, bortsett fra John Fredriksen og noen andre. Dem flest av oss måtte nøye seg med månedskort på trikken og Old brandy tel kvelden. Livet er ikke for nybegynnere, og det ga ikke mer enn det skulle, heller ikke for oss på Vålenga. Fotballen blei redningsvesten og stoltheten vår.

Vi som er født og oppvokst på Vålenga, hadde ikke noe annet valg enn VIF. Det blei fotball og ishockey i istedenfor lekser. Hva skulle vi ellers

brukt tida til? Vi er født med et Vålengahjerte og har alltid sett på livet med skeive hornhinner.

For oss har alltid fotballen betydd noe mer enn underholdning i 90 minutter med hornmusikk i pausa. Fotballen skapte samhörighet og solidaritet for oss som blei sett ned på av alle andre i by'n. Ikke hadde vi oppdragelse, ikke snakka vi pent, og penger var noe vi hadde hørt om. Det var rett og slett ikke «fint» å komma fra Vålenga, men i dag er det ingen som ser ned på verken spekesild eller Vålenga.

– Hvorfor tror du VIF har så mange tilhengere også fra andre kanter av landet, både innflyttere til Oslo og folk som bor utenfor Oslo?

– Det er egentlig litt paradoksalt at VIF tiltrekker seg så mange tilhengere fra utafør klubbens nærområde. Vålenga er jo et veldig lite og geografisk avgrensa område, mens for eksempel grensene for Lyn, Frigg og Skeid er vanskelige å definere.

At Klanen har medlemmer fra hele Norge er noe som rører mitt hjerte. Der er Åge fra Follidal, som bor i Østerdalsgata og tel og med har gifta seg i Vålenga kjerke, hvor jeg er døpt og gikk på søndagsskolen i ti år. Egentlig skulle jeg bli prest, men Gud syntes jeg passa mye bedre tel å være hedning, fordi jeg banna så mye. Og der er Tonje fra Namsos, som bor i Vålerenggata 60, der jeg gikk i KFUM-møter i fjerde etasje.

Det rører også mitt Vålengahjerte at Alex har slått seg ned i Vålerengata 5 og at han har gitt boka om bydelen hedersplassen på alteret i stua.

» Du drar ikke til Argentina for å rope «Heia Lyn!»

Han har skjont at skal VIF værre religionen hans, så må han lesa Bibær'n, som i den sammenhengen er den tidligere nevnte boka tel Vålenga Historielag: «Vålenga - bydel med sjel». «Fra

Sotahjørnet til Bohemen» er også en sjølsagt del av liturgien.

Av og til så lurar jeg på hvorfor folk utafra Oslo kommer til VIF. Det er trolig ikke bare på grunn av supportermiljøet, for aktive supportermiljøer finner man flere steder. Det må da være noen sosiale og sosiologiske ønsker som ligger bak. Dette trur jeg går på det uhyøytidelige, kameratslige og likhetstenkende miljøet som i alle år

har kjennetegna VIF. Her kan man værre seg sjøl, man trenger ikke vise seg fram og det er ingen som ser ned på deg. I VIF kan man se ned på dem som er over seg, men man ser ikke ned på dem som er under seg!

Jeg tror også at tiltak som spesielt Vålenga mot rasisme har bidratt til å skape en interesse for og bevissthet rundt hva Vålenga og VIF handler om og står for.

– Kan noe av forklaringen på den store interessen for VIF skyldes «stolt gammel tradisjon»?

– VIF er, historisk sett, det minst tradisjonsrike laget i Oslo, og, skam å si, så representerer strengt tatt Lyn mer tradisjon enn VIF. Dem hadde en rekke serie- og cupmesterskap lenge før vi kom til vår første cupfinale. Det var forresten stort å gå rundt på Vålenga den oktoberdagen i 1980!

Jeg spør meg av og tel hvorfor Lyn ikke blei Oslos stolthet. Svaret jeg kommer fram til er stadig at det går på to forhold: Klasseforskjeller og det at klubbene representerer motsatte verdier.

– Det var en del rivalisering mellom supportere tidligere også. Skiller denne rivaliseringa seg noe fra den vi ser i dag?

– Vi var jo et relativt lite miljø den gang på 50-tallet. Både Lyn og VIF satt i Nordre Sving, men bortsett fra noen meldinger gikk det ganske ryddig for seg. Det var ikke slagsmål men oppgjør blei tatt verbalt. Når vi gikk forbi dem på tribunen holdt vi oss alltid for nesa.

På mi tid var det lett å rakke ned på Vålengagutta. Vi hadde ikke noe «fint» å vise til, så den eneste måten å hevde seg på var på fotballbanen og tribunen. Det skal også innrømmes at vi var veldig fordomsfulle den gangen også, og det gikk begge veier.

Når klanen nå stemmer i med «Best i by'n» syns jeg det er rørende å se at holdningene fra den gangen føres videre.

– I det siste har det pågått en debatt rundt fraksjoner i Klanen. Hvilke synspunkter har du på dette?

– Nå har jeg ikke satt meg veldig grundig inn denna debatten eller i dem forskjellige fraksjonene, men en ting er sikkert, og det er at det er en del ting som ikke hører hjemme i Klanen. En ting jeg da tenker på er at det er en del som bruker Klanen og VIFs arrangementer tel å forlen-

ge russetida. Dette ødelegger stemninga! Det er mange måter å dumme seg ut på, jeg har gjort det en del ganger sjøl, men det skal gjøres med humor og glimt i øyet.

Dessuten syns jeg å se tendenser til dritt holdning hos enkelte, og det hører ikke hjemme noe sted! Man kan gjerne slenge meldinger, men da skal det være i form av den gode replikken, som alltid har vært med å skape stemning i og rundt klubben.

– Stadionsaken er en annen aktuell sak. Hvilke synspunkter har du på den?

– Helst hadde jeg sett at dem la den nye stadion på Jordal, der kunstgressbanen er nå. Det ville vært smørøyet for gamlegutta! Når det nå ser ut tel at banen blir på Valle, så er det et greit alternativ, sjøl om det kan bli litt kronglete med kollektivtrafikken. Derimot er jeg mer tvilende til Bjørvika. Det hadde blitt mer hele byens stadion.

Uansett er det viktig at VIF flytter fra Ullevaal. Den banen passer bedre for Lyn, og vi burde helst bare reist dit for å hente Pokalen.

– Til slutt, hva er dine optimistiske forhåpninger og realistiske forventninger til VIF i den kommende sesongen?

– Hadde det ikke vært for at jeg så Helsingborgkampen her om dagen, så hadde jeg ikke nolt med å svare at det går bra i år. Etter den kampen er optimismen litt dempa, men jeg tror fortsatt VIF kommer til å gjøre en bra sesong. Jeg liker i hvert fall stort sett det jeg har sett hittil i år.

Når det gjelder laget, så tror jeg dem har fått en bra trener i Petter Myhre. Det virker som han klarer å utnytte spillerstallen, og få ut potensialet, bedre enn hva dem har klart tidligere. Dessuten er det positivt at VIF igjen har begynt å bruke unge spillere fra egen stall. Hvis spilegleden kommer tror jeg VIF vil kunne klare seg bra.

Noe av det mest gledelige som har skjedd dem siste åra er dem unge spillerne som tar opp kampen med mer etablerte spillere utenfra. Det varmer et Vålengahjerte å se at det satses på unge, lokale spillere!

Håndballens

«Uten Trondheims-kvinnen Synnøve Kvernmo (64) hadde ikke håndballandslaget fått slik støtte fra tribunene. Men det går alltid ut over juleforberedelsene», kunne Byavisa i Trondheim fortelle for et drøyt år siden. Nå vil juleforberedelsene i hele Trøndelag slite: Rosenborg er i ferd med å starte en egen offisiell supporterklubb.

Av: Kjell Henning
Thon

Kjernen raser, og er slett ikke fornøyd med at det glipper ut av årsberetningen til moderklubben at det skal oppstå en offisiell konkurrent til Nidaroslagets syngende supportere. Men det er det lite de kan gjøre med. Bortsett fra å rase.

«Banketten organiserer vi alltid selv. Akkurat her i Russland har det vært noe tungvint, men det gikk nå øg. Er den vellykket, betyr det at turen også har vært det», smiler Synnøve fra Håndballens venner til Byavisa.

Denne organisasjonen ble startet etter en tur til OL i Seoul, med Dizzie Tunes-general Yngvar Numme som første leder. Foreningen har et voldsomt fokus på å få folk til å reise i charterflokke til store internasjonale arrangementer. Dette fører til at det er flere nordmenn til stede på et hvilket som helst håndballarrangement i utlandet enn det er på noen hjemlige kamper. Det betyr at Drammens herrelag har 1213 tilskuere som høyeste snitt, mens Selbus damer har nøyaktig tusen mindre som dårligste gjennomsnitt på toppnivå.

Det er andre forskjeller også: Mens vi som holder med fotball gjerne vil være der det ikke skjer, vi ser viktigheten av en sliten bortekamp på Hamar og nyter en innledende cup-runde på et forblåst sted på Vestlandet, er Håndballens Venner og den kommende Rosenborgs supporterklubb eksempler på supportere for de store anledninger. Dette er for deg som elsker de store mesterskapene, gjerne står i kø for pølser med Champions League-logoer på og har kontaktene som gjør at du får billetter og eks-

klusive suvenirer til EM, VM og OL gjennom bekjentskaper bare fordi du er villig til å betale litt ekstra.

«**Vi vil innlede** dette brevet med en god nyhet: Prisen på OL-turen har vi forhandlet fram til kr. 21 000,- pr. person i delt dobbeltrom.» forklarer Håndballens Venner på sine hjemmesider. De skal til Beijing 2008 og er allerede utsolgt.

Som ordentlige supportere må vi passe oss for denne typen supporterklubber. Selvsagt tar ikke Håndballens Venner noen av våre fotballbilletter. Men tilsvarende godværsforeninger innen fotballen vil spise av det totale billettaset, og de er der for å *oppleve* stemning – ikke for å skape den fra bunnen av. De driter i hvordan hverdagen ser ut. De vil ha vikinghjelm og trompet når arrangementet går på TV. De mener toppen av lykke er en ny rød genser fra Posten Norge eller en rosa cap fra VG.

For de som bryr seg: Til håndball-EM i Drammen neste år vil det være umulig å få tak i billetter. I Kiel i vinter var det ikke billetter tilgjengelig utenom forskjellige reisepakker fra Håndballens Venner eller andre. Selv fotballklubber forsøker å selge billett pakker til for eksempel cupfinaler, der bussturen fra Sandefjord eller Fredrikstad pluss en pin prissettes til 5-6-700 kroner.

«**Medlemmer som viser** seg beruset på tribunen under «Fellesarrangement» skal ekskluderes med øyeblikkelig virkning», forklarer vedtektene til Håndballens venner. Dessverre har de ikke vedtekter mot å mobbe egne spillere til å avslutte karrieren.

For fire år siden ble Mia Hundvin kritisert av et framstående medlem av Håndballens Venner og boikottet under en kamp for å ha sammenlignet dem med Dissimilis, en sang og -musikkgruppe bestående av psykisk utviklingshemmede. Så mye for støtte til eget lag.

venner

IHF-heder til Håndballens Venner!

I forbindelse med Sverige-matchene i Oslo Spektrum fikk lederen i Håndballens Venner, Thorbjørn Hinna, – på vegne av gruppa – overrakt IHFs «Fan Diplom» fra EHF-president Tor Lian og NHFs generalsekretær Per Otto Furusetth.

Tekst: Per Soderstrom

– Det er alltid hyggelig å bli satt pris på, sier Thorbjørn Hinna. – Og enda hyggeligere blir det med tanke på at vi blir hedret for noe vi selv synes er kjempegøy å være med på!

IHF roser den entusiastiske gjengen i sin begrunnelse, og påpeker hvilken støtte de representerer for sine norske landslag, i tillegg til den stemningen de skaper

håndball
48

for alle andre som er tilstede. De legger heller ikke skjul på at gruppa fremstår på en måte til etterfølgelse, i skarp kontrast til mye av det man opplever av feilslått støy og tribunebråk i deler av den internasjonale idretten. Heldigvis er håndballen en av de «snilleste i klassen» i så måte, og Håndballens Venner har all grunn til å være fornøyd med sin posisjon i andre folks bevissthet.

Norsk håndball benytter anledningen til å takke for både gleden, entusiasmen og lydnivået og ber om at rekrutteringen blir ivarettatt. Når Håndballjentene våre hvert eneste år fornyer et lag i verdensklassen og Håndballgutta nå ser ut til å klare det samme, håper vi også på kontinuitet i Håndballens Venner.

At Hundvin heller ikke hadde sagt det hun ble tillagt, men i stedet hadde blitt offer for en mediekåt tulling fra «supporterklubben» gjør selvsagt ikke saken bedre.

Det Hundvin hadde sagt – tre år tidligere – var at hun ikke nødvendigvis syntes det var kult med kubbjeller. Presset gjorde at hun ikke lengre mente håndballen var verdt alt maset.

Så disse som «støtter eget lag» klarte å få en av landets beste håndballspillere til å legge opp. Skal vi håpe RBKs nye supporterklubb kan få den samme kraften?

Håndballens venner er gode supportere – det har de fått diplom av det internasjonale håndballforbundet som beviser.

Supporter- mässan 2007

– en start på svensk supportersamarbeid?

Av: Ida, Magnus
og Nimo
Foto: Kasper
Wikestad

I februar ble Klanen invitert til Sveriges første supporter-
messe. Sverige har ingen samarbeidsfora for supporter-
klubber, og det var Fotbollsalliansen, et samarbeid mellom
AIK, Djurgården og Hammarby som sto bak.

For en norsk supporter kan det virke litt klamt at klubbene skal fortelle supporterne hvordan de skal oppføre seg, og deler av slagordene rundt dette var også litt vel klisje. Men messa kan bli grunnlaget for samarbeid mellom supporterklubbene direkte, uten innblanding fra klubbene.

Klanen dro ikke aleine over kjølen, men fikk selskap av Christian Brøndbo fra NSA (ikledd en kledelig nøytral landslagsdrakt for anledningen). Svenskene er interessert i å etablere en organisasjon etter modell av NSA, med utgangspunkt i supporterinitiativ, ikke klubbinitiativ. Så får vi satse på at neste supportermesse er mer styrt av supporterorganisasjonene, og mindre av klubbene. At supporterklubbene til de tre store Stockholmsklubbene (Black

Army (AIK), Järnkaminarna (DIF) og Bajen Fans (HIF)) i det hele tatt samarbeider og

velger å vise seg fram sammen er ganske spesielt, og et ganske stort skritt å ta.

Messa hadde en todelt funksjon; delvis å samle supportere fra forskjellige klubber til dialog, delvis å vise fram supporterkultur til omverdenen. Over 900 besøkende var innom messa i løpet av noen lørdagstimer, og fikk med seg tifotustillinger, stands, videoframvisninger og foredrag.

Ti svenske supporterklubber stilte med stands, av varierende kvalitet. Mest imponerende var opplegget til Järnkaminarna som viste fram hele sin historie, uten å legge skjul på negative deler av den. Klanens stand som ble satt sammen av utklipp fra Klansropet, flagg, skjert og DVD-framvisning var noe uventet den som ble mest positivt vurdert av andre deltakere. Det kan nok ha like mye med vår nøytrale rolle som utlendinger som kvaliteten å gjøre, selv om vi var ganske fornøyde med resultatet etter et par timer med saks og teip.

Canal+ var sponsor av messa (en annen ting som virka litt merkelig med norske briller). Det førte til at fellesprogrammet sto

re deler av dagen besto av visning av Premier League på storskjerm. Hyggelig nok det, men tida kunne kanskje heller blitt brukt til diskusjoner og erfaringsutveksling. At arrangementet også hadde som misjon å spre et positivt inntrykk av supporterkultur førte til litt uventet innslag som fiskedam for barna.

Debattene og foredragene som ble arrangert hadde dessverre en lite aktiviserende form, og det var ikke satt av plass på programmet til at supporterne faktisk skulle diskutere med hverandre eller utveksle erfaringer. Sånn sett var det nok den uoffisielle delen av arrangementet som hadde mest verdi, selv om vi fikk med oss et par helt OK foredrag. Disse var imidlertid mer av «sosiologisk» art enn om innholdet i selve supporterkulturen.

Et tegn på konkret samarbeid mellom supporterne på tvers av klubbene var en underskrifts-

kampanje mot politivold og ulovlige politimetoder brukt mot supportere. Kampanjen har blant annet utspring i at politiet i Göteborg i fjor massearresterte 100 Djurgårdenssupportere i jakten på et par fulle casuals. Episoden er anmeldt av Djurgården til det svenske etterforskningsorganet for politiet. Også andre supportergrupperinger har blitt utsatt for tvilsomme politimetoder i løpet av fjoråret. Vi får håpe det neste året byr på mer positive foranledninger til samarbeid på tvers av supporterklubbene.

Det blir supportermesse i Stockholm neste år også, og flere supporterklubber som ikke deltok i år har allerede tatt kontakt for å få være med. Klanen tar nok turen igjen, om vi får invitasjonen, men vi håper på mer fokus på supporterkulturens innhold i foredragene og gjerne plass på programmet til at supportergruppene kan diskutere felles problemstillinger og utveksle erfaringer.

Supporterlivet i Danmark

Undertegnede hadde gleden av å delta på Dansk Fanklub Forenings (DFF) seminar i begynnelsen av februar. Seminaret gikk av stabelen i Esbjerg, som selv i et lite land som Danmark ligger utrolig usentralt til. Supporterklubben til Esbjerg – The Blue Knights – var teknisk arrangør.

Av: Richard
Jansen, NSA

I Danmark er de glade i engelsk, så mange av supporterklubbene har navn som får en til å tenke mer på NHL enn fotball. Underholdningen første kvelden var da også en tur på hockeykamp. Der fikk vi se Odense knuse Esbjerg i en fullstappet ishall. Vi fikk også se det dårligste power-playet jeg har sett siden jeg så Jar spille mot Rosenborg i Leangen Ishall i 2002. Nok om det.

Situasjonen i supporter-Danmark ligner mye på den vi har i Norge. FCK er digre og er nå i ferd med å bikke 23 000 medlemmer. Brøndby Support har 11-12 000. Resten ligger og vaker mellom 300 og 1500 medlemmer.

Hovedtema for seminaret var de såkalte «alternative miljøene» – eller «ballademakere» som danskene så sjarmerende kaller guttene som sverger til klær bare golfere og eldre direktørfruer kan like. Danmark er i ferd med å innføre et register for å få utestengt bråkmakerne og hindre dem i å reise på bortekamper. Loven som skal regulere registret er nå ute på høring og DFF er høringsinstans.

Diskusjonen gikk livlig og folk var skjønt enige om at lovgiverne hadde lagt opp til en altfor lav terskel for å havne i et slikt register. Det førte til mange frustrerte innlegg i debatten. Det ble nemlig slik det pleier å bli når slike ting diskuteres; de ansvarlige supporterklubbene ender opp med å forsvare interessene til bråkmakerne ut fra rent rettsikkerhetsmessige prinsipper. Debatten endte med at DFF delegerte en arbeidsgruppe til å utforme høringssvaret.

Så gikk vi for å drikke øl i klubblokalene til Blue Knights. Det var et fett lokale i sentrum av Esbjerg som i realiteten var en pub for medlemmene. Ølet var glimrende og supporterlåter fra Hansa Rostock runget i lokalet. Esbjerg-supporterne har visstnok en Hansa Rostock-fetisj og reiser hver vinter til Tyskland for å se dem spille.

Jeg fikk også anledning til å snakke mer med de ulike utsendingene om bråkmakerproblemet i Danmark. Som i Norge viser det seg at problemet i realiteten er mindre enn man kan få inntrykk av ved å kun lese boulevardpressen. Det er Brøndby og FCK som har et problem. De øvrige klubbene har stort sett små «alternative» miljøer som best kan karakteriseres som wanna-bees.

Omsider var folket ferdig med å snakke om guttene i ruter og gikk over til å snakke landslag. DFF er veldig misunnelige på ordningen NSA har på landskampene på Ullevaal. Heldigvis var det danske fotballforbundet (DBU) representert på seminaret. Jeg hadde i oppgave å holde et foredrag om situasjonen i Norge. Det var litt rart å holde et foredrag som kun var myntet på to personer når det satt rundt 40 i salen. Trøsten får være at budskapet synes å ha gått hjem. I ettertid har det kommet melding fra Danmark om at DBU nå har tilbudt DFF et opplegg de er strålende fornøyd med.

Kveld to ble som kveld én – mengder av øl pluss enda flere Hansa Rostock-låter. Dermed var det en trøtt gjeng som dro gjennom DFFs årsmøte neste morgen, akkompagnert av lunka Cola og varm leverpostei.

Det er deilig å være norsk i Danmark, men enda deiligere å komme hjem igjen.

Vålerenga briljerer på banen.
Vi gjør det på veien.

Lidenskapen for fotball har vi felles.
Derfor samarbeider vi med Vålerenga.

Continental
Norges mest kjøpte dekk

www.continental.no

Rapport frå Italia

Dette var meint å vera ein humørfyllt liten reisereportasje frå Italia, der eg og Nimo var og såg Livorno-Lazio og Fiorentina-AC Milan i desember. Dei tragiske hendingane på Sicilia no i februar, og den påfylgjande kollektive avstraffinga av alle italienske fotballsupporterar gjer det vanskeleg å skriva lett og lystig om italiensk fotball og tribunekultur.

Av: Magnus
Bernhardsen

Eg er av typen som lett vert flau på andres vegner. Eg må spola over delar av nesten kvar episode av «The Office» og «Extras», til dømes. Det mest pinlege ein kan oppleva i kvardagen er alle moglege stereotypiar og fordommar folk kan lira av seg. Ofte meiner dei ingenting vondt med det heller. Det har vore pinleg å høyra mykje av snakket om Italia, både før og etter Filippo Raciti døde. Mafia, latinsk livsglede, stammekultur, politisk ekstremisme, manglande stat og lovløyse, katolsk ansvarsløyse kontra protestantisk skam- og skuldkjensle et cetera.

Eg merker likevel at eg er nøydd til å ty til generaliseringar for å prøva å seia noko fornuftig om Italia slik eg har opplevd det. Eg håper det ikkje vert pinleg teit.

«**A terrible beauty is born**» skreiv den irske forfattaren W. B. Yeats om påskeopprøret 1916, då den væpna kampen mot britisk styre starta.

For meg summerer det godt den italienske tribunekulturen. Det er vakkert, vedunderleg, vilt. Men også med fryktelege understrømmar.

Innovasjonen i europeisk tribunekultur dei siste tjudefem åra har kome med dei italienske supporterane som læremeistrar. Det vi med eit samleomgrep kallar tifo, gruppestrukturen, songar – alt dette har franskmenn, tyskarar, sveitsarar og andre i hovudsak teke til seg frå Italia. Ofte kan ein finna røtene andre stader, men det har vore Italia ein har sett til. Dei spektakulære koreografiene i derbya i Roma og Milano, der kanskje 40 000 er involverte i den visuelle støtta til laget har imponert og inspirert oss. På same vis som England var inspirasjonen for tribunesongen har Italia vore inspirasjonen for dei nye elementa i tribunekulturen.

Den spesielle utviklinga i italiensk tribunekultur vert ofte sett i samband med det politiske livet i Italia på seksti- og syttitalet. Italia var, og er, svært polarisert politisk. Kommunistpartiet var enormt, og hadde mykje status i folket etter partisankrigen mot fascistane. Fascistgrupper og nettverk var også sterke, og landet var ein ideologisk slagmark i den kalde krigen, der

USA var sterkt innblanda i å sikra at kommunistpartiet ikkje fekk regjeringsmakt. Den politiske situasjonen vart reflektert på tribunane i gruppenamn, i symbolbruk og uttrykksformer. I byar der venstresida var sterk fekk ein venstreorienterte supportergrupper, i høgredominerte område fekk ein høgorienterte grupper. Og mange stader var begge sider representerte på same del av tribunen.

Eit eksempel på ein by der den politiske bakgrunnen har sett preg på supporterkulturen er den toskanske hamnebyen Livorno. Det var her det italienske kommunistpartiet vart stifta i 1921, og kommunistpartiet stod sterkt heile etterkrigstida. Blant dei aktive supporterane var det mange som var med i såkalla autonome, eller sjølvstyrte, kommunistgrupper. Då ei rekkje ultrasgrupper slo seg saman i 1999 vart namnet Brigade Autonome Livornesi – eit namn som både peiker på Brigade Rosse (raude brigadar) og Autonomia Operaia (arbeidarsjølvstyre). Dei markerte seg tidleg politisk, med eit vulgært banner mot ein fascistisk politiskar i heimbyen. Seina-

re har det vore protestar mot Irak-krigen, støtte til streikar, kampar mot fascistar... og støtte til laget Livorno. Den politiserte supporterverksemda vart serleg utvikla i åra då Livorno spelte i Serie B og C. Når Livorno endeleg kom opp i Serie A, etter 55 år utanfor, var det openbert at møta med lag som Lazio ville verte heite samanstøytar.

Då Livorno spelte mot Lazio borte i 2005 vart over 250 Livornosupporterar arresterte på veg til stadion. Dei vart haldne utover natta, og etter kvart samla det seg mange Laziali utanfor politistasjonen som venta på at dei skulle sleppa ut. Då tok spissen til Livorno, Cristiano Lucarelli, initiativ til å frakta dei heim med busar han betalte av eiga lomme. Lucarelli er frå Livorno, kommunist og speler med nummer '99' etter året Brigade Autonome Livornesi vart stifta. Det var i ein kamp mot Livorno Paolo di Canio heva armen i fascisthelsing framfor all verdas kamera. Det er mot Livorno andre supporterar hentar fram flest fascistflagg.

Vi skulle altså ned og sjå Livorno-Lazio. Det var tydeleg at vi ikkje var åleine om å ta denne turen. Vi møtte supporterar frå Barcelona, Osasu-

na, Dynamo Dresden og andre. Som vanlig vart vi godt tekne i mot, vi åt og drakk godt i tida fram mot kampen. Det var likevel tydeleg at det var problematisk for vertane våre med så mykje besøk. «Politiet kan bruka dykk som påskot for å gå til angrep på oss» fortalde ein av venene våre. «Ikkje misforstå, vi vil gjerne ha besøk. Men det kan gjera ting vanskelegare. Vi må passa på dykk, og vi må passa oss for politiet.» Vi vart godt passa på, og såg ikkje snurten av trøbbel.

Svært mange Livornosupporterar er utestengte, og det verka som om det var ein del av dei som samla seg utanfor stadion før kamp, før dei måtte ned og stempla inn på politikontoret. Vi kom billettlause inn på stadion, og vart vifta i gjennom billettkontrollen. Tryggingssjekkjen var også mest ein formalitet. Flaskene på innsida av jakka fekk vi ha med oss inn. Vel inne i svingen råda ein anarkistisk orden. Det verkar ustyrleg, men samtidig kontrollert. Det var rart å sjå at det i eit oppgjær som dette ikkje var korkje vaktar eller politi inne på svingen til Livornosupporterane. Bluss og røyk vart fyrst av utan at nokon gjorde noko nummer av det.

Endå rarare var det at det vart seld ølboksar og plastflasker inne på stadion. Sjølv etter at eit tital av desse vart kasta inn på banen etter ein Lazio-skåring heldt salet fram. Og under svingen var det bar med alle rettigheter. «Politiet har innsett at det ikkje let seg gjera å hindra livornesarar å drikka» sa folk vi snakka med. Som det gjerne gjer lenger sør i Europa låg det ein eim av hasj over stadion, noko heller ingen såg ut til å bry seg om. Med omsyn til politi, vaktar og liknande var det ein ganske avslappa stemning i noko som må vera eit av dei mest risikofylde oppgjera i Italia.

Laziosupporterane hadde stemningsstreik, i protest mot fengslinga av leiarane i Irri-ducibili. Dei vifta stort sett med italienske flagg og heldt elles kjeft. Det var tvert imot i svingen vår. «Lazio merda» (Lazio er drit) gjekk lenge og suggererande, det var hatsk og sterkt. Ein song også mykje om kva ein hadde gjort med kjærastane til Laziospelarane. Nokre songar var ikkje å høyra like mykje som før, nemleg dei mest politiske. «Vi har tona ned politikken ein del under kamp. Det er viktigare å få folk til å støtta laget, og mange liker ikkje å syngja Avanti Popolo og Bella Ciao.» vart det sagt. Desse

songane kom likevel høgt og lenge etter at kampen var over.

No er det ikkje tilskodarar på kampane til Livorno. Dei har ein av stadionlegga som ikkje får lov til å ha publikum med dei nye strenge forordningane. Det er ikkje uvanleg med strenge lover og reglar i Italia. Det uvanlege er at dei no vert handheva. Her i Noreg er det jo slik at folk gjerne lever etter reglane før dei er vedtekte, medan haldninga har vore noko ulik i Italia. Italienske politikarar snakkar om å gjera som i England, der dei har «reinska» opp på tribunane.

For oss som elsker det «terrible beauty» som er italiensk fotball og tribunekultur er det ei skummel framtid. Vil dei klara å gjera tribunane liv- og sjellause? Samstundes står det heilt klart for alle at det ikkje kan halda fram som det har gjort til no. Eg vonar fotballen reiser seg etter dette året, eit år som starta med skandalar og poengtrekk og som no vert avslutta for tomme tribunar.

NSAs årsmøte og seminar

- Gullbluss til EngaTifo og Gullweben til VPN

Vinneren av Gullbluset for beste mosaikk 2006.

Foto: Kevin Skjøthaug

NSA avholdt årsmøte og seminar i februar. Hovedtemaet for seminaret var kampen for ståplasser, omtalt et annet sted i Klansropet.

På årsmøtet ble Kjell Henning Thon fra Klanen valgt inn som styremedlem i NSA. Han stilte derfor ikke til gjenvalg til Klanens styre. Klanen er

også representert i NSAs valgkomité, ved Greger Thorvaldsen.

På årets Gullgreieutdeling stakk EngaTifo av med et Gullbluss for årets mosaikk, for den tosidige mosaikken i fjorårets hjemmekamp mot Brann i serien. Våre venner i VPN fikk omsider og veldig velfortjent Gullweben,

ikke minst falt bannerne som har prydet sidene det siste året i smak hos juryen. Stang Ut! kom på tredjeplass i Gullblekka. Les mer om begrunnelser og om de andre vinnerne på NSAs nettsider www.fotballsupporter.no.

Av Ida Dorum

Sitte på ræva, kan'ke værre sunt

Tekst og foto:
Ida Dørum

Schalke 04 har vært blant pådriverne for at man i Tyskland i dag bygger stadioner med store områder satt av til stående supportere, med det tyske fotballforbundets velsignelse. Stuart Dykes fra Schalke Fan-Initiative besøkte NSAs årlige supporterseminar for å fortelle oss hvordan det er mulig å snu trenden i retning av flere og flere sitteplasser. Stuart er engelsk, men har bodd i Tyskland i nærmere 20 år, og har dermed fått med seg både det foreløpige nederlaget for den engelske supporterkulturen i striden om ståplassene, og seieren til den tyske.

Mens gjennomsnittsalderen på en tilskuer på Premier Leaguekamp er stigende, og flere lag sliter med synkende publikumstill, gjenspeiler publikumstillene i Bundesliga 1 og 2 fortsatt alle aldersgrupper. Ståplassene fører til at unge interesserte får et sted å oppsøke, der de kan bli en del av tribunekulturen, og ikke bare passive tilskuere eller TV-tittere. Det tyske fotballforbundet (DFB) og den tyske ligaforeningen (DFL) har konkludert med at UEFAs regler som begrenser og forbyr ståplasser ikke gjelder nasjonalt, kun i internasjonale kamper.

DFB for ståplasser

I etterdønningene av katastrofene på Heysel og Hillsborough kom både UEFA og FIFA med pålegg om å avskaffe ståplasser på internasjonale kamper, og i de høyere divisjoner nasjonalt. I utgangspunktet omfattet FIFAs definisjon av høyrisikokamper nesten alle kamper i Bundesliga 1 og 2, og høyrisikokamper skulle avholdes uten stående publikum.

➔
Stuart Dykes, iført et kledeilig FC United of Manchester skjerf, synes det snør i overkant mye i Norge.

DFB svarte med å gjennomføre en omfattende høring, der alt fra supportere og klubber til forskere og sosionomer ble spurt til råds. Resultatet var en intern rapport i 1993 som listet opp ni grunner til å beholde ståplasser på tyske fotballarenaer (se faktaboks). Konklusjonen fra DFB var at ståplasser skulle bevares for både borte- og hjemmesupportere innenlands.

Deler av disse konklusjonene minner mer om et radikalt supportermanifest, enn målsetningene til et nasjonalt fotballforbund. Innholdet i rapporten ble imidlertid ikke publisert, og gjennom 90-tallet avholdt tyske supporterorganisasjoner demonstrasjoner rettet mot DFB og UEFA for å få beholde ståplassene.

Vi måtte spørre Stuart hvorfor de demonstrerte, når DFB faktisk var tilhengere av ståplasser.

«Vi visste rett og slett ikke om det! De kom jo med disse ni punk-

tene i 1993, men rapporten var intern. Jeg fikk tak i den mer eller mindre tilfeldig så seint som i 1999. Vi henvendte oss flere ganger til dem, blant annet i form av demonstrasjoner, men svaret vi fikk var: «Snakk med UEFA, dette kan ikke vi gjøre noe med.» Jeg vet ikke hvorfor de ikke kommuniserte de synspunktene de faktisk hadde, men det kan ha noe å gjøre med at de på det daværende tidspunkt ikke hadde praktiske løsninger på hvordan man skulle beholde ståplasser og samtidig oppfylle UEFAs krav.»

Ståplassene overlevde VM

Det store vendepunktet kom i 1998, da England og Tyskland rivaliserte om å få VM i 2006. Tyske supportere var livredde for at VM skulle bli nådestøtet for ståplasser, når mange store arenaer måtte tilpasses FIFAs krav. Mange tyske fotballfans var dermed negative til at VM skulle avholdes i Tyskland.

I 1998 holdt BAFF (radikal, tysk supporterallianse) en konferanse, forteller Stuart. Der ble det blant annet diskutert kombinasjonsfelter, og hvordan man kunne utrede løsninger for dette. DFB kom på denne konferansen og sa at de jobbet med å undersøke praktiske løsninger. Da engelsk presse ble oppmerksom på BAFF og arbeidet for å få beholde ståplassene, resulterte det i avisoverskriften: «German fans will win the World Cup for England.»

Men den gang ei. Tyskland fikk VM, og ståplassene er fortsatt i behold i Bundesliga. Mulig det er den berømte tyske ingeniørånden som skal ha æren, men tyske klubber har utviklet en rekke løsninger som gjør det mulig å oppfylle UEFAs krav når man spiller internasjonale kamper, uten at man dermed har avskaffet ståplassene på nasjonale kamper.

27 prosent ståplasser

Da Schalke 04 fikk sin nye Veltins Arena i 2001 var det aldri noe spørsmål om man skulle bygge med ståplasser eller ikke. - Det var aldri noen diskusjon, sier Stuart. Schalke mener det

er viktig å kunne tilby billige billetter, i og med at området har en arbeidsledighet på rundt 20 prosent. Ikke minst for å trekke til seg unge fans må man ha rimelige plasser. Vi diskuterte antall ståplasser, det var alt.

Opprinnelig ba supportergruppene (Schalke har rundt 1300 av dem, men de samarbeider gjennom et felles nasjonalt forbund) om 25 000 ståplasser av totalt 61 500 plasser. De måtte «nøye seg» med 16 500 ståplasser, det vil si 27 prosent av den totale kapasiteten, på det mange regner som en av Europas mest moderne stadioner. Schalke har en løsning der setene må skrus på plass før internasjonale kamper, noe som er en kostbar affære. For mens det tyske fotballforbundet har vært åpne for å finne løs-

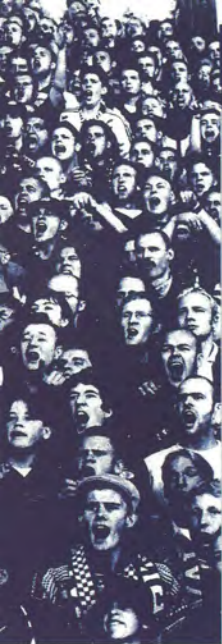
Deutscher Fußball-Bunds

ni grunner til å opprettholde ståplasser på tyske arenaer

1. Sikkerheten er allerede ivaretatt på andre måter. Å fjerne ståplasser vil ikke øke sikkerheten.
2. Fysisk utforming av stadioner er ikke en faktor i forhold til vold – hooligans slutter ikke å være hooligans på en stadion med bare sitteplasser.
3. Fotball må fortsatt være tilgjengelig for sosialt utsatte grupper.
4. Selvjustisen på ståtribuner gjør at politi og vakter i mindre grad behøver å gripe inn.
5. Klima – er det kaldt og vått orker ikke folk å sitte, men kommer hvis de får lov til å stå.
6. Fotball er kultur – bidrar til solidaritet gjennom fellesskapsfølelse. Det er vesentlig at områder der unge kan møtes tas vare på og sikres.
7. Ståtribunene skaper atmosfæren som tiltrekker millioner av tilskuere til fotballen, og er der unge, lojale fans samles. Å fjerne ståplassene er å fjerne en del av deres verden.
8. Ekspertene er entydige i at å fjerne ståplasser vil føre til at flere unge blir hooligans. Alle tiltak for å underbygge positiv bevissthet blant supportere vil undergraves ved at man urettmessig griper inn i deres verden.
9. Å stå på seter blir vanlig hvis man fjerner ståplassene, og dette er mer farlig enn å stå på ståplasser.

ninger, finnes det ingen fleksibilitet hos UEFA. Det er ikke noe rom for skjønn når man vurderer hva som er høyrisikokamper, definisjonen er at dersom man spiller en offisiell kamp mot et utenlandsk lag så skal setene på plass.

- Det har ført til en del merkelige situasjoner, forteller Stuart. I oktober 2002 spilte vi UEFA Cup mot Gomel. Hvis du ikke har hørt om Gomel før, så er ikke det så rart. De kommer fra Hviterussland og ingen andre har hørt om dem heller. Jeg tror de kom med så mange som 20 supportere, og dermed måtte alle på stadion sitte. To dager senere møtte vi Hamburger SV i Bundesliga, på et utsolgt stadion. Da var det tillatt å stå.

➔ Slik forandres AOL-arena fra sittetribune til ståtribune i en håndvending

Hamburger SV er et annet lag som har beholdt ståplassene, og har en ganske genial løsning på sine kombinasjonsfelter på AOL Arena. Hele seteryggen og setet felles ned, og gjemmes under gulvet, og vips så har man en ståtribune.

Et viktig poeng er at dersom det skal være trygt å stå, må tribunen bygges med tanke på dette. Det er med andre ord viktig å være tidlig ute når klubben skal bygge ny stadion. Venter man til tegningene er ferdig med å kreve ståplasser, kan det være for sent.

Tyskerne opphever tjueprocentregelen

I 2004 ble Peter Peters fra Schalke 04 valgt inn i styret i den tyske ligaorganisasjonen DFL. Vel inne foreslår han å fjerne to sentrale regler mot ståplasser fra reglementene, og får flertall for dette. Den ene var regelen som begrenset antall ståplasser til 20 prosent av kapasiteten, samme regel som NFF benytter for å regulere antall ståplasser i eliteserien og førstedivisjon. Schalke hadde vært motstandere av denne regelen lenge, og brøyt den for så vidt da de bygde så mange ståplasser på Veltins Arena. Den andre regelen som ble fjernet var den som påla at internasjonale kamper må spilles på arenaer uten stående publikum.

Den siste regelendringen hadde selvfølgelig ingen umiddelbar effekt, siden dette reguleres av UEFA og FIFA, men var et tydelig signal fra DFL om at man ønsket endringer. DFL mener fortsatt at man bør pålegge alle å sitte på enkelte høyrisikokamper, men har altså avvist FIFAs definisjon av hva en høyrisikokamp er.

Bevegelse i England?

Tyskerne har altså, ikke bare fra supporterhold men også fra forbundshold, satt seg fore å endre UEFAs regelverk i forhold til ståplasser. Men det er et langt lerret å bleke. Nøkkelen for å få opphevet disse reglene ligger i England, mener Stuart. Det er startet to kampanjer for ståplasser: «Safe Standing» som er et initiativ fra fans av Manchester City og «Stand Up Sit Down» (se artikkel på side 30/31 i forrige Klansrop). Det er også tegn til at klubbdirektører rundt omkring nå begynner å tro på at de selv burde kunne avgjøre om de vil ha ståplasser eller ikke, at de har en rett til valgfrihet. Men problemet i England henger

noe sammen med demografien, samme hvor mye man krever for en fotballbillett kommer det folk.

Det siste er etter hvert en sannhet med modifikasjoner. Flere klubber sliter nå med synkende publikumstall, på grunn av høye priser og manglende stemning. I tillegg er det et problem i England at det ikke er opp til FA alene å endre reglene, ettersom forbudet mot å stå på fotballkamp er lovfestet i England. Så langt har rundt 100 av de 646 medlemmene i Underhuset sagt at de ønsker å fjerne denne loven. Dersom de folkelige kampanjene for ståplasser får bred oppslutning kan tallet øke. Men like viktig er det nok å formidle at å gjeninnføre ståplasser ikke behøver å bety en gjeninnføring av de farlige tilstandene på engelske tribuner på 70- og 80-tallet. Løsningene fra Tyskland viser at det er mulig å tenke nytt.

Moderne ståplasser

- Har dere noen negative erfaringer med de moderne ståplassene, spør vi Stuart til slutt.
- Vi ser mer og mer et skille mellom nasjonale og internasjonale kamper. Internasjonale kamper får mer og mer et eventpreg, de oppsøkes av et helt annet og større publikum enn seriekampene. Det tyske landslaget har spilt to vennskapskamper med ståplasser på Veltins Arena, inklusive en mot Holland, som definitivt er et høyriskooppgjør. Problemet var ikke bråk, men at tilskuere som hadde fått billetter på ståplasser uten å vite hva de gikk til klaget på at de ikke så skikkelig, at de ble dyttet på også videre.

Dette er en konflikt mellom det gamle og det nye fotballpublikumet. Det er viktig at ikke barnefamilier og publikum som er ute etter fotball som event kjøper billetter på ståplasser fordi de er rimelige, for så å bli misfornøyde når det blir dytting og ølkasting.

Ølkasting på ståtribuner er ikke noe utbredt problem her til lands, og med god informasjon bør det være mulig å kunne tilby tribuneløsninger både for barnefamilier og for supportere av den mer utagerende sorten. Kan vi håpe på at Vålerenga kan bli en pådriver for å endre NFFs holdning i denne saken? Som en deltaker på NSAs seminar sa det: «Hvis det er mulig å pålegge klubbene å ha fasiliteter for VIPer, bør det jo også være mulig å pålegge dem å ha fasiliteter for supportere.»

SKAL DU SELGE BOLIG?

Exact Eiendomsmeglere tilbyr dyktige og erfarne eiendomsmeglere som:

- Gir tett og personlig oppfølging.
- Kjenner ditt nærområde godt etter mange års erfaring
- Oppnår gode priser.
- Vet at den beste prisen oppnår du ved å planlegge salget nøye.
- Har høy faglig kompetanse.

Kontakt oss idag for en uforpliktende verdivurdering og et godt tilbud på salg av boligen din.

EXACT Grünerløkka
Tlf: 22 38 38 35
Olaf Ryes Plass 5
0505 Oslo

EXACT Torshov
Tlf : 23 22 79 00
Vogtsgt. 31, Torshov
0474 Oslo

EXACT
EIENDOMSMEGLERE
meglerhuset for alle

Første Bundesliga 2005/2006, totalt 18 baner

- 670 000 sitteplasser
- 190 000 ståplasser, noen av dem konvertible
- Kun to stadioner uten sitteplasser: Berlin og Leverkusen

Andre Bundesliga 2005/2006, totalt 18 baner

- 205 000 sitteplasser
- 225 000 ståplasser
- Samtlige baner har ståplasser

Av: Christian Kjellsen

Sikkerhets- vaktenees mekka

- refleksjoner fra UK og tilstanden der

Det er sagt om det avindustrialiserte samfunnet at den yrkesgruppen som har økt desidert mest de siste årene er sikkerhetsvakter av ymse slag. Du ser dem overalt: på trikken, på jobben, på offentlige etaters tykke sjikt av tilgjengelighet, på shoppingssenteret etc. Ikke minst treffer man dem i overvrig utfoldelse på fotballbanene, spesielt i Storbritannia.

I tiden etter jul har jeg fått med meg tre matcher på «balløya» over der til venstre for Vestlandet. Som ivrig Ipswich-supporter, spesielt i tiden november til mars hvert år, var to av matchene forbeholdt mine falne helter i blått, samt en skotsk eliteseriekamp.

Ettersom ingen av matchene var i engelsk Premier League og to av dem var blant bortesupporterne, håpet jeg igjen å få oppleve litt god gammel britisk tribunekultur. Med andre ord den lune humoren, selvironien, de dårlige paiene, det lunkne ølet og den lette aggresjonen og engasjementet knyttet til en evig tilhørighet til klubben sin. Deler av disse forventningene ble innfridd, men «something is rotten in the former kingdom of terrace culture».

Kamp 1. Sunderland – Ipswich, lørdag 13.1.2007. Stadium of Light, Sunderland.

Etter en bedre frokost i et ekstremt forblåst Nord-England, nærmere bestemt Newcastle, satt vi oss på den 40 minutter lange togturen til Sunderland for å møte store deler av de tilreisende fra East Anglia og Ipswich. Ettersom dette ikke er en risikokamp er det lite politi og få regler rundt stasjonen og i de omkringliggende pubene. Stadium of Light ligger på et tidligere industriområde nært knyttet til bykjernen og er et imponerende stadion med plass til nærmere 50 000 tilskuere.

Bortesupporterne er plassert i svingen nærmest byen og toget. Vi kommer oss inn på vår del, setter våre tips hos bookmakeren og dytter i oss en døv pai og en øl før vi går ut til tribunene. Etter god og hyggelig hjelp fra vaktene får vi hengt opp banner og finner oss noen plasser. Alt foregår lugnt og pent. Dette virker lovende, ingen passer på at vi setter oss på den anviste plassen på billetten. Vi starter kampen sammen med en gjeng stående supportere. Vårt område på ca. 2000

plasser midt i svingen er litt over halvfullt, resten av stadion er om mulig enda mer glissen. «Your ground's too big for you» settes selvfølgelig i gang og alle 1000+ på vår seksjon reiser seg og vi tenker: «Flott, dette virker bra.»

Men den gang ei. Det tar vel ca. to minutter før de gulkleddede vaktene anført av en streng mann i oransje regnjakke, jeg foretrekker å kalle han Narvestad, kommer oppover midtgangen og bruker god tid og vennlig stemme på å fortelle at dette ikke er lov. Resten av omgangen er det spredte grupperinger som reiser seg. Ettersom det ikke er så mange av gangen holder vaktene seg delvis i ro. I pausen omorganiseres det hele litt og vi får beskjed om at de stående kommer til å samle seg øverst og gi det hele et forsøk til. Vi ligger tross alt under 1-0 etter nok en kokosscoring i mot.

Denne omorganiseringen virker på oss som en fornuftig løsning. Ingen kommer til å sperre for noen, det er halvtomt og ikke minst bitende kaldt. Det viser seg at Narvestad ikke synes dette er noen god idé i det hele tatt. Etter ti minutter med skikkelig stemning, synging og tilløp til den bitende engelske humoren og drittstlengingen er det brått slutt. Vi er i underkant av 200 som står da midtgangene på hver side av oss plutselig er proppfulle av ivrige gulkleddede vakter som nå ser ut som de skal stoppe en voldelig aksjon av en eller annen sort.

Tonen er aggressiv og nesten frenetisk. Vi setter oss etter hvert og håper de irriterende menneskene skal gå vekk slik at vi kan sette i gang igjen. Hjemmesupporterne har selvfølgelig fått med seg opptrinnet og reiser seg både i støtte til vårt

tiltak og ikke minst fordi de nå ser sitt snitt til å gjøre det de er mest lystne på, nemlig å stå. De påfølgende tilløpene til synging mot hverandre blir bryskt stoppet av Narvestad og hans nå over 100 disipler rundt oss. Resultatet av denne meningsløse oppførselen og misforståtte fortolkningen av situasjonen blir en annen omgang med mye irritasjon fra vår side.

Det hele blir nært parodisk da hjemmesupporterne får lov å stå, ettersom Narvestad og gangen har omringet oss og bryr seg lite om de stående hjemmesupporterne på hver side av oss. Dette påpekes overfor Narvestad, noe han ikke ser på som sin jobb. Det er vi som er de farlige her, ikke minst undertegnede som trolig er blinket ut som en aggressiv agitator. Etter hvert skjønner vi at dette slaget er tapt. Da vinden blir surere og kampen enda dårligere, tar en av forsangerne til Ipswich kontrollen og gjør at vi i det minste får det litt moro de siste 20 minuttene.

Han setter i gang en ny form for stolleken: små grupperinger reiser seg opp, setter seg ned, før en annen gruppe gjør det samme. Dette til Nar-

vestads store irritasjon og hans undersatters forskrekkelse. Ganske barnslig, men fornøydlig og det hele må ha sett ganske latterlig ut. Sett fra utsiden må det ha vist hvilken absurd parodi det hele var: En sur vinterdag med 23 000 sjeler blant 49 000 røde klappstoler, hvorav en bitteliten fredelig klynge utførte stolleken i det ene hjørnet omkranset av 100 gulkleddede sikkerhetsvakter anført av en overvrig en i oransje regnjakke.

Kamp 2. Ipswich - Wolverhampton, tirsdag 20.2.2007. Portman Road, Ipswich.

Etter vårt nok en gang ublide møte med de britiske reglene og ikke minst deres overivrige og sikkert underbetalte håndhevere, var det tid for å dra til trygge omgivelser hjemme på Portman Road i Ipswich. Vi hadde fått billetter på North Stand Lower Tier. Her visste vi fra tidligere at den største delen av de stående syngende fremdeles gjorde sitt beste for å stå kampen gjennom. Vi hadde gjort det i fjor og håpet ingen nye overivrige hadde tatt til dette.

Gjennom våre kontakter hadde vi hørt at det var gitt noen advarsler til sesongkortholdere at

«the persistent standers» helst ikke burde gjøre dette da det på sikt kunne føre til at de ikke fikk kjøpt sesongkort til neste år. «Dette har de truet med i flere år» sa vår venn på puben, «det kommer ikke til å bli håndhevet». Beroliget av dette beveget vi oss inn på stadion til et klassisk 70-talls-oppgjør mellom disse to falne storhetene i engelsk fotball. I motsetning til på Stadium of Light i Sunderland var det her ytterst få vakter.

Fra rad tre og bakover sto alle uten at dette førte til noen problemer. Det eneste som ble påpasset av de vaktene som var der, og faktisk også av supporterne selv, var at man ikke klumpet seg sammen eller sto på en annen plass en det som sto på billetten. Dette tolket vi som en slags enighet eller kompromiss mellom vakter og supporterere. Det store trøkket uteble grunnet en usedvanlig slett forestilling av begge lag, men følelsen av å være på kamp var sterkt tilstede. Vi sto, vi sang, og stadion var over 2/3 full med 22 000 av 29 000 seter opptatt.

Vaktene holdt seg nede ved banen og blandet seg fælt lite med oss på tribunen. Vi ante, med erfaringen fra de spredt stående hjemmesupporterene i Sunderland, at det muligens er i ferd med å utvikle seg egne regler og forhold mellom sikkerhetsvakter og respektive hjemmepublikum. Som vanlig med undertegnede på tribunen gikk Ipswich på en smell.

Kamp 3. Falkirk – Aberdeen, lørdag 3.3.2007. Falkirk Stadium, Falkirk

Foruten de foregående kampene med Ipswich var dette en opplevelse jeg så fram til med spenning. Jeg skulle på min første kamp i Skottland, med to Aberdeen-supportere bosatt i Edinburgh samt vår felles bekjente, kona til han ene, en Macclesfield-supporter av alle ting. Edinburgh er en flott by med lange både arbeider- og overklassetradisjoner med tilhørende rivaliserende ganske gode fotballag; Hibernian og Hearts.

Falkirk derimot, er i grunnen ingen ting. Det er en liten, snart avfolket, gammel industriby mellom Edinburgh og Glasgow. Navnet Falkirk Stadium er mildt sagt en overdrivelse. Det er i realiteten en gressbane omsluttet av to nye frittstående tribuneseksjoner, én på kortsiden som er bortetribune samt en langsida for hjemmepublikummet. De to andre sidene var noen snodi-

ge teltaktige konstruksjoner med fem, seks rader med sittetribuner. Utsikten foruten de beskrevne fasiliteter var rett på et svært kraftverk. Dette stadionanlegget lå rett ved motorveien på utsiden av selve Falkirk.

Mine forventninger om litt pre-matchstemning på pub med andre supporterere ble raskt slukket og resulterte i en kopp te og den evig tilstedeværende kjøttpaien inne i borteseksjonens kioskområde. Aberdeensupporterene hadde fylt opp hele sin kvote og vi fylte hele kortsiden. En gjeng med de iverigste samlet seg på midten og velkjente britiske sanger fra kjernen av stående supporterere ga en lovende start på det hele. Falkirk på sin side hadde ikke mye å stille opp med på den fronten. En liten gjeng nærmest oss var det liv i, men i stedet for å samle seg bak laget var de mest opptatt av oss og ikke minst hvilke planer vi eventuelt hadde etter kampen. Aberdeen tar ledelsen og vår seksjon formelig eksploderer. Endelig!

Store deler av oss blir stående etter scoringen og det hele begynner å ligne en gjennomsnittlig bortetur med Klanen. Dette synes selvfølgelig sikkerhetsvaktene minner om et farlig opprør og stiller seg mannsterke i en kontinuerlig rekke langs hele vår seksjon og ber ivrig og innstendig folk sette seg. På siden av vår seksjon ser jeg to politifolk som snakker sammen og rister på hodet. Jeg håper og tror at det er vaktene oppfor de referer til, men det får jeg aldri vite med sikkerhet. Vaktene roer seg ned ettersom de fleste setter seg, Aberdeen går opp i 2-0 og ritualet gjentar seg.

Nå våkner også hjemmepublikummet. De kjefter på dommeren, synger og skriker mot oss. Aberdeen tar godt igjen og fra reduseringsmålet til Falkirk og ut kampen er det faktisk ganske moro. Sikkerhetsvaktene viser sitt sanne jeg, glemmer oss, og er mest opptatt av å se om Falkirk greier ett mål til enn å bry seg om oss. Politiet, som har forholdt seg rolig helt til nå, følger kun med på den aggressive lille klikken fra hjemmepublikummet. Det hele ender med seier til Aberdeen og alle på vår seksjon er glade. Vi blir loset ut i ingenmannsland utenfor stadion og begynner turen tilbake til Edinburgh. Jeg takker mine nye venner for turen med endelig å få dyttet i oss noen øl og vi blir etter hvert enige om at tidligere Aberdeen-spiller Arild Stavrum

er litt rar og at vi satser på Enga og Aberdeen i gruppespill i neste sesongs UEFA Cup.

Etter tre forsøk på å ta tempen på britisk tribunekultur per 2007, kan man selvfølgelig negativt konkludere med at den tradisjonelle stemningen og de sagnomsuste kortsidene er døde og begravet for lenge siden. Dyre sitteplasser og nytt image for hele PL-pakka har gjort fotbal-len til fritidsbeskjefteigelse og velregissert underholdning for den øvre middelklasse. På den andre og mer optimistiske siden vil jeg påstå at det er noe i gjære. Etter å ha fulgt engelsk fotball de siste årene, med akkurat dette for øye, mener jeg å spore en oppmykning i forhold til den tradisjonelle tribunekulturen. Som i Skandinavia og i Tyskland hvor dette er etablert, merker man at en ny form for tillit mellom de engasjerte supporterne og klubbene er på trap-pene. Dette kommer tydeligst til syne på hjemmekamper og forholdet mellom hjemmepublikum og sikkerhetsvakter der.

De harde 80-årene og den slemme starten på 90-årene er nå såpass langt unna i tid at det er mulig å tenke ståtribuner i Storbritannia på nytt. Etter mine lette undersøkelser og samtaler rundt og forbi virker det som om både FA og klubbene er innstilte på å få til en løsning. De er selvfølgelig klar over tilstandene i for eksempel Tyskland på dette området, hvor kombinasjonen av tradisjonell tribunekultur og det nye globale fotballregimet fungerer relativt sett greit. Problemet med UK er at et slikt prosjekt krever en lovendring på nasjonalt nivå. Man kan også observere at reglene håndheves og praktiseres litt ulikt på henholdsvis cupkamper og seriekamper. PL-kamper er veldig strenge på sitt- ned-regimet, mens det er en tydelig bedring og oppmykning når det gjelder denne sesongens FA-Cup-kamper.

La oss håpe for våre medsøstre og -brødre i UK at denne trenden er vedvarende. Jeg håper inderlig vi trekker et britisk lag eller to i kommende UEFA-Cup slik at vi kan vise at det går an overfor sikkerhetsregimet, samt nok en gang minne det britiske folk på hvordan det var og hvordan det egentlig skal være.

<http://www.standupsitdown.co.uk/>

BYENS BESTE

80 budbiler

20 lastebiler

Gode ref. og priser

Levering til avtalt tid

DØGNSERVICE

22 79 00 00

Snart 20 års erfaring

www.toms.no

TOM'S ONLINE
TRANSPORT & BUDSERVICE AS

Bud – vare – last

Euro 2008

I 2008 skal det være Europamesterskap i fotball i Østerrike og Sveits. Årene før mesterskapet har endret på livet som fotballsupporter. Vi bad Wolfgang, som er norskkyndig Austria Wien-supporter, om å svare på noen spørsmål over e-post.

– Hvordan har situasjonen for supportere i Østerrike og Sveits endra seg for EM i 2008?

– De største forandringene fins nok i tre felt: skjerpelse av lover og forskrifter, straffenivå og overvåking. Før var det egentlig lett å organisere koreografier, men nå er det ofte mange problemer med å gjøre det og å få tillatelse til å gjøre det. Det kan også gjelde for store flagg, transparenter osv. Dessuten har alle stadione

moderne videoovervåking og det finnes såkalte hooliganregistre. Det er ganske lett å bli registrert i disse registrene, det holder å være på feil sted til feil tid. Konsekvensen kan være at man kan få problemer når man vil reise til et annet land om man er registrert. Til og med tolvåringer(!) kan være registrert i datafilen «Hoogan» i Sveits.

I blant er det også problemer når man vil reise til bortekamper. Busser blir stoppa av politiet og man

må gå rett inn på stadion. Det er også blitt strengere straffer for eksempel ved bruk av bluss og annen pyroteknikk. Tidligere måtte man «bare» betale omtrent 300 Euro når man anvendte det på stadion, nå blir man utestengt for to år. En viktig rolle spiller selvsagt aviser og media som dramatiserer situasjonen og alltid krever strengere straffer på grunn av EM og sikkerheten under EM.

– Finnes det et samarbeid mellom supporterne på dette området?

– Det fins ingen protest som virkelig er organisert i fellesskap i Østerrike. Gruppene i Sveits koordinere

– Stadionene er blitt «treningsplasser» for politiet. Etter en kamp mellom Pasching og Austria Wien ble en politimann sitert slik av ei avis: «Vi er her bare for å øve. Dessverre(!) skjedde ingenting...» Politiet forsøker ikke å hindre slagsmål, men venter litt for å rykke inn sterkere. Jo flere anmeldelser desto mer penger kan politiet få fra politikerne og så kan de rettferdiggjøre et høyt budsjett for politiet for 2008. Forholdet mellom supportere og politi er veldig dårlig i dag. Politiet reagerer stadig mer brutalt mot supportere. Politiet vil ha så mye informasjon som mulig om dem som også reiser til bortekamper og man vet at det uoffisielt også fins en datafil over alle som reiser til bortekamper.

rer kanskje protesten litt bedre enn i Østerrike. Gruppene er mot EM og mot represjonen, men hver gruppe protesterer for seg selv for tida. Det fantes en felles protestsplattform av supportere i Østerrike som het «Die Kurve gehört uns» (Tribunen tilhører oss) som var mot represjonen. Men den falt litt i søvn og fins ikke lenger i dag.

– Har du noen konkrete eksempler på represjon (undertrykking)?

– Har fotballen blitt mer kommersialisert de siste åra? Og har det eventuelt med EM i 2008 å gjøre?

– Ja, etter min mening i alle fall. Jeg tror at den eneste grunnen til at Red Bull kjøpte Austria Salzburg (les mer om det i Klansropet 71/2006) er fordi man kan tjene penger på fotballen på grunn av EM. Kommersialisering er jo et ganske spesielt emne i Østerrike. Denne uka (uke 10) endra en klubb navnet sitt fra SC Schwanenstadt til «SCS bet-at-home.com». Sånne ting kan nok bare skje i Østerrike... Fotball og kommersialisering har en lang historie i landet mitt. I dags finnes det ingen klubb i «Bundesliga» som aldri har hatt et sponsornavn i sitt eget navn.

På nittitallet kom det bare 4-5000 personer til kamper, i dag kan det være 10-15 000. Publikum ble også forandra og mange som i dag går på stadion er bare konsumenter som ikke bryr seg med tradisjon og som ikke kan forstå den kritiske fanscenen. Det beste eksempelet er det nye publikummet hos «Red Bull». Et annet godt eksempel på sammenhengen mellom den moderne fotballen og EM er også at det ikke fins et cup-

mesterskap neste år på grunn av EM. En av de mest tradisjonsrike turneringer i landet mitt. Jeg tror ikke FA i England skulle innstille FA-Cupen på grunn av et EM, men Østerrike er nok ganske annerledes.

En annen tradisjonell turnering – Super-Cupen – spilles heller ikke mer. Forrige sommer var det en såkalt «All-Star-Game» i stedet for Super-Cupen, slik man kjenner det fra NFL i USA...

Hilsen til Oslo
Wolfgang

Av: Lage Bother
Foto: Diverse
supporterfotografier

Narkomane Trygdesnyltere (Cola øvre felt A-M)

EUK Enga Unge Konger (cola øvre, felt F-G)

EKK Enga kommer om et kvarter (Øverst, cola øvre felt F)

ERU Enga Rullestol Ultraras (cola felt L)

EGG Enga gretne gubber, (VB Felt B)

EKP Enga kaffe og portvin (VB, Felt F)

Narkomane Trygdesnyltere (VB Felt A-L)

EGK Enga gamle konger

EBB Enga Barsel og Burger (Felt DE VG øvre)

Minelagt område (VG nedre, felt C)

St Bernhardshund (VG øvre Felt I)

Traktor og Ljå (VG nedre)

ECW Enga Cat-Walk (cola øvre felt B)

EPC Enga pølse og cola (cola felt A)

Stillevogn (Hafslund Nedre)

EAA Engas aller yngste (FELT AA)

VPN?

Bleier?

HEI
TITTER DU PÅ DENNE
VIF/UVVAL/TL-2007

«Mellom børs, katedral og karneval»

Av: Frank Becker
Foto: Siri Skranefell

Slik lyder tittelen på den første doktorgraden som har supportere av norske fotballklubber som hovedfokus. Sosiolog Arve Hjelseth, førsteamanuensis ved Høgskolen i Nord-Trøndelag, står bak avhandlingen som kom ut høsten 2006 og har undertittelen: «Norske supporterers forhandlinger om kommersialisering av fotball». Den er fritt tilgjengelig på internett på adressen https://bora.uib.no/bitstream/1956/2019/1/Thesis_Hjelset.pdf.

Hjelseth har undersøkt hvordan fotballsupportere forholder seg til kommersialisering. Han har analysert diskusjoner fra internettfora, spesielt VGs fotballforum og Klansforumet, og sett på hva supportere mener om kommersialisering og hvordan de diskuterer hva de aksepterer og ikke aksepterer i denne sammenheng.

Innledningsvis beskriver Hjelseth hva som er spesielt med fotballen og hvordan fotballen og supporterkultur har utviklet seg. Denne utviklingen illustrerer han med fire eksempler på fotballsupportere (Dag Solstad, Alan Edge, Nick Hornby og Cathrine Sandnes). Her finner man en del interessante ting, i hvert fall hvis man ikke har vært med i hundre år og lest «alt» tidligere. Deretter presenterer Hjelseth ut i fra hvilke kriterier han beskriver supportere (se boks).

I analysekapitlene ser han konkret på hvordan supportere forholder seg til ulike former for kommersialisering. Hjelseth finner at mange supportere har få problemer med den delen av kommersialisering som handler om profesjonalisering av klubbene. Mange ser at klubbens økonomi er avgjørende for sportslig suksess og støtter f.eks. klubbens arbeid med iden-

titets- og merkevarerbygging. Men det finnes klare grenser, f.eks. når det gjelder antall, farge og plassering av sponsorlogoer på draktene.

Helt annerledes stiller det seg på et annet område, nemlig endring av regler for å tilpasse fotballspillet underholdningsindustriens behov. De aller fleste supportere er veldig skeptiske med tanke på regelendringer som f.eks. flere pauser. På det tredje feltet som Hjelseth har undersøkt – kamparrangementene – er supporterens holdninger avhengig av flere faktorer.

Hvis tiltak som gir kampene et mer showaktig preg er igangsatt av supportere, synes de fleste at dette er greit – dette gjelder f.eks. tifo. Men innslag av typen innleid Ravi som skal få i gang allsang i pausen, blir av de fleste ikke akseptert. Mer diskusjon er det imidlertid rundt spørsmålet om man skal involvere det «vanlige» publikumet (f.eks. «bølgen»). Mens noen mener at dette er viktig og bør gjøres mer, vil andre opp-

Analog på sosiologisk

Slik lyder fotnote 217 i avhandlingen:
Å «kjøre anal» – betegnelse på en humoristisk jenka-lignende dans Klanen gjennomfører syngende langs tribuneradene, fortrinnsvis i situasjoner hvor kampen er avgjort til lagets fordel.

rettholde skillet mellom stående, syngende supportere og «familiepublikumet».

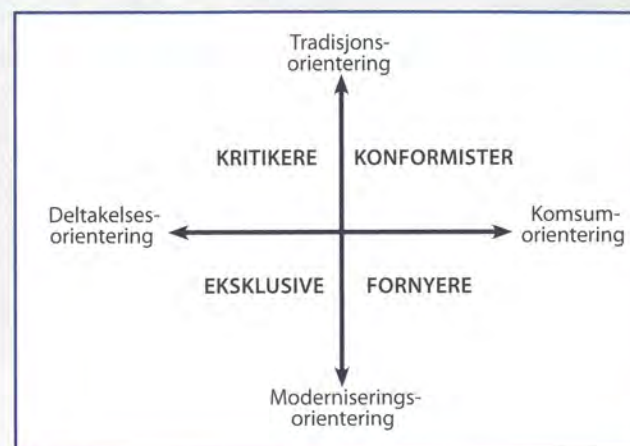
Alt i alt konkluderer Hjelseth med at bildet er komplekst: Det finnes ingen enhetlig motstand mot kommersialisering, men noen områder er spesielt viktige for nesten alle supportere. I andre spørsmål er det en god del uenighet mellom ulike typer supportere. Han understreker at veksten av supportergruppene har vært en viktig faktor for at publikumstallene i norsk fotball har økt.

Klubbene bør derfor ta hensyn til supporterens behov, ikke minst fordi stemningen som supporterne lager er en del av «totalpakka» som gjør at ikke-supportere går på fotballkamp. Vitenskapen er altså enig i det vi visste fra før: Klubben, hør på oss!

Fire typer supportere

Figuren fra Arve Hjelseths avhandling viser hvordan han deler inn stående, syngende supportere ved hjelp av to kriterier: tradisjon vs. modernisering og deltakelse vs. konsum. Kritikere er opptatt av gamle, dvs. engelske supportertradisjoner og er på kamp først og fremst for å delta og støtte sitt lag. Folkene fra vpn.no blir av Hjelseth litt spøkefullt plassert her.

De eksklusive vil også være veldig deltagende, men er mer orientert mot moderne supporterkultur fra f.eks. Italia eller Spania. Unge Enga hører hjemme her. Hjelseth mener at det store flertallet av supporterne er konformister; de er ofte mer opptatt av den gamle supporterulturen enn den moderne, men er ikke nødvendigvis så veldig aktive og er gjerne mer konsumorienterte. Fornere som vil ha nye former for supporteraktivitet og mer konsum, finnes det få av.

«Arrangementene bør konsentrere seg om fotball»

Kort etter å ha gjort den store tabben og flyttet fra Oslo til Trondheim, skal jeg skrive en sak om den første doktoravhandlingen om norske fotballsupportere. Det viser seg at forskeren også bor i Trondheim og med noen blandete forventninger sender jeg en e-post med forespørsel om intervju. Svaret: Det gjør jeg gjerne – jeg er også en av dem som mottar Klansropet i eksil.

Såpass! Noen dager senere møtes vi over en pils på en trønderisk fotballpub.

Klansropet: Hvorfor skriver man en doktorgrad om fotballsupportere?

Arve Hjelseth: Selv om jeg er sosiolog, mener jeg egentlig ikke at det er viktig med akademisering av fotballen. Jeg skjønner dem som ikke li-

ker at det å være fotballsupporter skal gjøres til vitenskap. Men som mangeårig fotballsupporter (Vålerenga og Liverpool) er jeg personlig engasjert i dette og etter å ha lest en del bøker om engelske supportere ble jeg spesielt interessert. Som sosiolog har jeg lenge jobbet med markedsteorier og da syntes jeg det var spennende å se på hvordan fotballsupportere forholder seg til kommersialisering.

KR: Er fotball et interessant studieobjekt for sosiologer?

AH: Fotball har en god del særegenheter sammenlignet med annen populærkultur. Det er også ganske store forskjeller i forhold til andre idretter. Dette synes jeg må formidles mer både til samfunnsvitene og ikke minst til klubbens direktører og til fotballadministratorer generelt.

KR: Men hva er det egentlig – fra en sosiologisk synsvinkel – som er så spesielt med fotball og fotballsupportere?

AH: Noe som er helt spesielt i forhold til andre idrettsgrener er at fotballen er populær fordi det skåres få mål. Umiddelbart høres det ulogisk ut, men det er ikke et stort antall spektakulære situasjoner som gjør en fotballkamp fascinerende, men tvert imot spenningen mens du venter på det kanskje ene store øyeblikket under en kamp. Et mål i fotball betyr noe helt annet enn et mål i håndball.

KR: Og fotballens særegenheter fører til at også supporterkulturen er spesiell for fotball?

AH: Ja. Supporterne aksepterer ikke at denne intense spenningen og nervøsiteten skal ødelegges, f.eks. ved musikk under kampens gang. For dem er alvoret i situasjonen alt for viktig. Derfor er det vanskelig å fortelle supportere at de er på fotballkamp for å være på fest og ha det gøy og at resultatet ikke er så viktig, som jo noen klubber har prøvd seg på. Dette aksepteres ikke av supporterne. Her kommer dessuten også det vi kan kalle religiøse aspekter inn. Det finnes klare meninger f.eks. om hvordan drakter skal se ut: hvit sponsorlogo på blå er ok, oransje på en rød/hvit drakt går ikke osv. Bare i fotball bryr supportere seg så mye om slikt.

KR: Som du sier har det vært mye diskusjon om arrangementene rundt fotballkamper, stikkord: duskedamer, allsang med Ravi osv. Hva sier forskningen din om dette?

AH: Hvorfor en så stor suksess som fotball skal se på mindre vellykkede idretter som håndball

eller basket når det gjelder arrangementavvikling – det fatter jeg ikke. Arrangementene bør konsentrere seg om fotball. Supportere aksepterer og faktisk ønsker mer profesjonalitet, også når det gjelder kamparrangement, men fotballen og kampen må være i fokus. Klubbene må dessuten skjønne at supporterne er en stor del av det produktet de selger. Men heldigvis har arrangementene blitt litt mer fotballfokuserende de siste årene – og antall tilskuere har ikke gått ned, men tvert imot økt.

KR: Noe som har blitt mye diskutert i Klanen i det siste er forholdet mellom ulike grupperinger av supportere, spesielt etter at Unge Enga dukket opp. Hvordan beskriver sosiologen dette?

AH: En generell fotballsupporterideologi er at det er supporterne som eier tribuneseksjonen, at det er supporterne som definerer hva som er fotballstemning. Ikke først og fremst fordi de vil bestemme noe, men fordi det fra gammelt av er supporterne som har definert dette. Dette har røtter tilbake til begynnelsen av 1900-tallet hvor arbeiderklassen «tok over» fotballen fra aristokratene. Noe lignende skjedde da engelske supportere på 60-tallet tok kontroll over svingene hvor plassene var billigst. UE eller generelt ultras-«bevegelsen» blir en fortsettelse av denne tradisjonen bortsett fra at de konkrete uttryksformene er annerledes og inspirert fra andre land enn England. I denne sammenheng mener jeg for øvrig at mindre overtredelser av regelverket (type bluss eller storming av banen) er en del av «uvørenheten» som må godtas av fotballsupportere.

KR: Hva med casuals?

AH: Her er det to typer konflikter: På den ene siden utfordres klubbene som frykter at det til slutt kan oppstå problemer som gjør at antall tilskuere går ned. På den andre siden kan dette stoppe rekrutteringen til supporterklubbene. Dette er et problem for supporterklubbene, men også igjen for klubbene fordi veksten av antall aktive supportere har vært sentral for oppsvingen av norsk fotball de siste årene. Det er også et problem at slike grupper tiltrekker seg andre elementer som ikke kan supporterkodeksen. Men jeg mener at det er viktig at problemet ikke overdramatiseres.

KR: Til slutt: Du skriver et sted i avhandlingen at hvis supporterne hadde funnet opp klappere, da kunne de være akseptert av supporterne? Dette vil nok de fleste oppfatte som provoserende?

AH: Jeg skjønner det, men det er ikke noe iboende i selve klapperen som er problemet. Årsakene til at klapperne ikke aksepteres er at klubben har funnet dem på og at de som regel er laget av en eller annen sponsor. Dessuten er de noe som brukes mye i håndball, og da blir de umiddelbart definert som harry av fotballsupporterne. Dette viser at det klapperne assosieres med er viktigere enn redskapet i seg selv. Men det betyr ikke at jeg vil ha klappere, bare så det er sagt.

KR: Takk for intervjuet! Skal vi ta en pils til?

AH: Ja takk!

Murmester Knut Guttorm as

Medlem av Norske Murmesteres Landsforening

Utfører alt av håndverktjenester!

Egne servicebiler og håndverkere.
Spesialpriser til klansmedlemmer.

Mob: 91 71 31 05 • Fax: 22 23 51 61

De som studerer OSS

For tiden er det mange studenter som følger Klanen og Vålerenga, og de ser ut til å gjøre en grundigere jobb enn hva som var vanlig for et tiår siden. Samtidig er det også større interesse for andre fotball- og supporterklubber blant studenter. **Altså: Dette er en del av en trend.**

«Klanen er veldig synlig i bybildet i Oslo, og sport er veldig mye i media, så det er ikke rart at dere opplever mange studenter akkurat nå», sier Rune Flikke. Han er førsteamanuensis ved Sosialantropologisk Institutt ved Universitetet i Oslo. Han er også veileder for Elisabeth Skoglund Johnsen, en av Klanens studenter.

«I antropologien er det også en dreining i retning av å se på hjemlige fenomener. Og skal man stille spørsmål ved egne samfunn er det naturlig å se på lidenskaper og samhold som kutter på tvers av samfunnet. Og der er definitivt Klanen».

«Det er jo veldig hyggelig å bli ansett som interessant nok til at folk bruker tida si på å studere oss», sier Gjermund Nordtug, talsmann i Klanen.

Studentene som ser på Klanen ser aller helst på hvordan samspillet mellom oss eller mellom oss og klubben fortoner seg. De ønsker å si noe om hvordan Vålerenga og Klanen følger, fyller og former livene til folk, og de framstår som oppriktig overrasket over spennet i alder, sosial stand og hvor mange forskjellige yrker man finner hos oss.

Studentene spenner fra de som flytter inn hos oss og blir boende i mange sesonger og de som har en mer teoretisk tilnærming der de bruker en stor del av tiden ved skrivebordet. «Studenter kan få oss til å se på oss selv på en ny måte, gi oss litt andre perspektiver på oss selv», sier Gjermund.

Elisabeth har fortalt oss i redaksjonen flere ganger om hvordan hun har flagget seg gjennom en hel Royal League-kamp i Sverige. Armene verket, men som hun sier det, hun «kjente ikke reglene», og kunne ikke være den som ikke bidro.

«Elisabeth var glødende opptatt av denne oppgaven, og slik jeg ser det skapes de beste oppgavene av denne interessen», sier Flikke. «Stadion kan også minne om afrikanske stammeritualer, som jeg har studert. Man gjør ting i dette lukkede rommet som man ikke gjør utenfor.»

Var du noen gang redd for at Elisabeth, som kommer fra en familie som intenst holder med Newcastle, og som selv bor ved Valle, mest av alt ville skrive om seg selv?

«Nei, hun er ekstremt ryddig på akkurat dette, og jeg leser hennes entusiasme og glød heller som en styrke i hennes oppgave. Hun beskriver det egne, men vet hvor hun er.»

Også andre studenter vi snakker med ser problemet med å bli for engasjert selv, og hvordan det påvirker oppgaven. Nina Reim er den som har vært lengst i Klanen. Fem år er lang tid for en hovedoppgave, og hun bobler over av tilstøtende problemstillinger hun gjerne skulle sagt noe om også: «Tenk på hvordan det som skjedde i Italia kan ha en påvirkning på hele supporter-kulturen i Europa», sier hun.

Og det er påtakelig hvordan disse studentenes forhold til Vålerenga og Klanen minner om de første linjer i Knut Hamsuns gjennombruddsbok «Sult»: «Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått mærker av den...»

Alle følger de Vålerenga tettere enn de egentlig hadde tenkt på forhånd. «Ikke alle er klar over hvilken effekt dere kan ha

på dem», sier Line Røst Thorsrud, og fortsetter: «Jeg har gått fra å være fotballinteressert og bikket over til å holde med Vålerenga.»

«Det er viktig at vi behandler studentene på en bra måte, men de av oss som ikke har lyst til å delta i en studentopp-gave har selvsagt også lov til å si nei», sier Gjermund.

Elisabeth Skoglund Johnsen

Master i sosialantropologi, Universitetet i Oslo, leverer 22. mai

«Klanen

– en studie av norske fotballsupportere»

- Oppgaven handler om hvordan fotballsupportere tilegner seg kroppslig erfaring gjennom tilstedeværelse på tribunen.

Hvorfor Klanen?

- Jeg valgte Klanen fordi jeg var fascinert av engasjementet dere viser. Jeg så Vålerenga-Rosenborg i 2002, og det var så storslaget på tribunen. Jeg bor nesten oppe ved Valle, og med all flagginga det er i nabolaget er Klanen så synlig.

Hvilke fordommer hadde du om oss?

- Jeg hadde en idé om en stereotyp Klansmann (og ble overrasket over hvor mange jenter det er i Klanen), men det viser seg jo at jeg møter folk fra alle forskjellige yrkesgrupper og aldre, og det syns vi antropologer er gøy! Men det er også noen hypoteser som jeg fortsatt står ved.

Enklest?

- Å komme inn. Klanen er utrolig inkluderende, selv om det har vært noen pinlige øyeblikk når jeg har fortalt at jeg er hun «student-dama».

Vanskeligst?

- Jeg begynner kanskje å oppføre meg litt likt dere. Det er gøy, engasjerende og spennende, men det er samtidig litt farlig. Jeg må ha en distanse til Klanen.

Framtid med Vålerenga?

- Jeg har kjøpt sesongkort for 2007, og kan jo unnskyldte det med at jeg trenger å følge opp. Men ti måneder i Klanen har også vært utrolig gøy. Jeg vil nok fortsatt følge Vålerenga, og jeg kan jo ikke sitte stille.

Nina Reim

Hovedfag i sosiologi, Universitetet i Oslo, leverer 2. mai

«Øl og vold og skamslåtte bønder?»

- Jeg har en todelt problemstilling. Jeg ser på Klanen i forhold til klubben og hvilken innflytelse supporterne har på fotballfeltet. Samtidig ser jeg på interne justismekanismer og uønsket atferd, delvis sammenlignet med hvordan det er i Brann.

Hvorfor Klanen?

- Utgangspunktet var at Vitenskapsbutikken hadde et evalueringsprosjekt i forbindelse med Vålerenga Mot Rasisme. Men det var vanskelig å gjøre det sosiologisk spennende, og jeg begynte å se på slåsning og rasisme.

Hvilke fordommer hadde du om oss?

- Jeg hadde ikke så mange fordommer om Klanen, kjente noen fra før. Men det som kanskje har overrasket meg mest er at det i et miljø med så mange menn og så mye alkohol er så lite slibrighet og klåing. Gutta klår mer på hverandre!

Enklest?

- Det var veldig enkelt å komme inn og bli kjent. Jeg dro på tur med Bohembussen til Kristiansand i 2002, og kjente plutselig mange. Borteturer er en genial måte for å bli kjent med folk.

Vanskeligst?

- Jeg har brutt den ene absolutte regelen som finnes, og har byttet klubb, skarrer hun frem på sitt bergenske vis.

Framtid med Vålerenga?

- Eg skal ingen steder, eg.

Line Røst Thorsrud

Hovedfag/master i pedagogikk, Høgskolen i Lillehammer, leverer i april

«Kollektiv identitet, Klanen som identitetsskaper»

- På grunn av samfunnsutviklingen trenger folk faste steder og tilhørighet, og jeg tenkte at Klanen var en slik gruppe.

Hvorfor Klanen?

- Fotballsupportere er en gruppe i vekst, og Klanen er den største av disse. Hvilke verdier har Klansmenn med seg, og på hvilken måte skaper man identitet basert på dette? I dag flytter folk mer, og har ikke så tette bånd til noe sted, derfor tenkte jeg at en identitetsfølelse knyttet til et sted uten at man nødvendigvis har bodd der kan være viktig.

Hvilke fordommer hadde du om oss?

- Jeg trodde at Vålerenga som sted var mye viktigere for dere enn det jeg tror nå. Jeg startet studien min av dere med å gå veldig mye rundt på Vålerenga. I oppgaven min har jeg skrevet mye om Vålerenga og Vålerengas historie, og jeg har blitt glad i stedet Vålerenga

Enklest?

- Det har vært veldig lett å møte folk. Alle har vært åpne og tilgjengelige. Det er koselige folk, og du må skjønne at det ikke er lett å bikke over mot Vålerenga når du kommer fra Hamar.

Vanskeligst?

- Det vanskeligste, men beste, er at dette har blitt mye mer omfattende og sammensatt enn jeg hadde trodd. Jo flere folk jeg har møtt, jo flere tråder har jeg fått som må nøstes opp

Framtid med Vålerenga?

- Jeg kommer igjen. Jeg vil ha kontakt med folk og fortsette å gå på kamp. Den klumpen jeg får i halsen av å stå og syng «Vålerenga Kjerke» vil alltid være med meg. Og den stemningen skal jeg ha flere ganger. Jeg har også lyst til å studere dette temaet dypere. Det er så fascinerende.

Janne Solberg

Master i musikkvitenskap, Universitetet i Oslo, leverer våren 2008

«Musikkformidling på fotballkamp»

- Jeg ønsker å se på hvordan synging på tribunen påvirker både supportere og spillere i deres prestasjoner. I tillegg lurte jeg på hvorfor. Allerede har jeg fått med meg at dette er en diskusjon som engasjerer veldig mange – jamfør sangkontraktdiskusjonene dere har hatt.

Hvorfor Klanen?

- Dere fascinerte meg aller mest, og er de beste i Norge. Jeg lurte på om jeg skulle se på et lite lag på Flekkerøya i Kristiansand, men veilederen min lurte på hvor-

for jeg skulle reise når jeg kunne få så mye fra Klanen.

Hvilke fordommer har du om oss?

- Bildet mitt av dere er at dere er veldig ivrige. Da jeg gikk på en av de to fotballkampene jeg har vært på var jeg litt redd dere, og var usikker på om jeg turte å ta på meg Start-skjerfet mitt. Men jeg vet ikke helt hvordan dere er. Jeg har ikke møtt så mange, men oppfatter dere som tydelige folk.

De øvrige spørsmålene stiller vi ikke Janne, da hun er fersk i gamet, og i hovedsak skal følge Vålerenga og Klanen gjennom 2007-sesongen.

Halvard Larsen

Master i sosiologi, Universitetet i Oslo, leverer i mai

«Fotball er mer enn Solskjær; En sosiologisk studie av fotballsupportere»

- Jeg er sportsidiot, og sterkt fascinert av det store genuine fellesskapet, og ønsket å studere en av de store kollektive arenaene i vår tid.

Hvorfor Klanen?

- Klanen har vært nært og er det mest fascinerende. Ingen andre kan måle seg med Klanen i samhandling og kreativitet. Det skal en enorm kollektiv bevegelse til for å få det til, og når man utøver supporterfellesskapet, så vokser denne bevegelsen ytterligere.

Hvilke fordommer hadde du om oss?

- Da jeg flyttet til Oslo (fra Tromsø, red. anm.) hadde jeg ikke ambisjoner om å bli Vålerengasupporter. For femten år siden var Klanen bøller og framsto

ikke som noe trivelig for meg. Så dette er ikke en fordom, men noe jeg selv har opplevd. I dag har dette endret seg veldig, og opplevelsen av Klanen er nesten like stor som opplevelsen sammen med Klanen, selv om jeg kommer fra et av lagene dere mobber.

Enklest?

- Det har åpnet seg en ny verden, en ny forståelse av deres gleder og deres mål.

Vanskeligst?

- Min største utfordring har vært å klare å sortere alle uttrykkene og inntrykkene, og få oppgaven min til å handle om supportere og idrett. Jeg har skrevet mange sider og det er mye som må hives.

Framtid med Vålerenga?

- Jeg tror jeg får det. Jeg har meldt meg inn i Klanen, og har tenkt å stå en god del på tribunen for å kjenne på ting. Det skal bli mange gode kamper. Og når VIF møter TIL får jeg heller holde meg hjemme.

Andre interessante studentoppgaver

Elin Aurstad: «Uønskede holdninger og handlinger i norsk fotball – med hovedvekt på rasisme og voldstendenser»

Masteravhandling i kriminologi, 2005

- Handler ikke spesielt om Vålerenga, men hun har bl.a. intervjuet folk i Klanen, VIF og Vålerenga mot rasisme om volds- og rasismeproblematikk i fortid, nåtid og nær framtid.

Mari Theodorsen: «Supporterfeltet – fotballsupportere i lys av Bordieu»

Hovedfagsessay i kriminologi, 2005, hovedpunkter gjengitt i Materialisten nummer 1/2005

- Lærer fotballsupportere en del om Bordieu og samfunnsvitene en del om fotballsupportere i en kort og enkel oppgave.

Ellen Breines: «Klanen – en identitet?»

Likhetstrekk mellom klanen, bikere og nynazister?»

Mellomfagsavhandling i kriminologi, 2002

- Hva er likheten mellom Klanen, bikere og nynazister? Vel, vi har alle en identitet. Noen har til og med tatovering. Oppgaven viser ikke spesielt god innsikt.

Stian Berglund: «Fra pøbler til snille gutter? En studie av Vålerenga sine supportere Klanen»

Mellomfagsavhandling i kriminologi, 1998

- Grei framstilling av klubben og Klanen, litt historie og litt om supportere. Begynner å bli gammel.

Vebjørn Johansen: «Vi er Vål'enga»: en studie av mening og identitet blant medlemmer av Klanen, Vålerengas uavhengige supporterers klubb

Hovedfagsavhandling Norges idrettshøgskole, 2002

- Oppgaven finnes kun på biblioteket på Idrettshøgskolen, og vi har dessverre ikke lest den.

Ingunn S. Wetterstad: «Fra Trekkfugl-Olsen til Panzer-Hagen»: en sosio-onomastisk studie av kallenavn i Vålerenga idrettsforening

Hovedfagsavhandling i nordiske språk, 2005

- Gjennom å snakke med gamle spillere, klanen og Aldermannsligaen har Wetterstad notert over 200 kallenavn i bruk i miljøet rundt VIF fra 1913 til 2005. I tillegg til språkteori finner vi refleksjoner om kallenavn og humor, fellesskap, maskulinitet og identitet.

Til de Ansvarlige

Kan dere svare oss på hvorfor det er blitt slik at fem oppegående karer i vår absolutt aller beste alder velger å gi fra oss drømmeplassene på Ullevaal fordi vi ikke ønsker å sette våre navnetrekk på et stykke papir? Vi ønsker ikke å gi avkall på vår frihet, vår spontanitet og vår mulighet til å velge. Velge mellom å være med hele tiden eller være med halve tiden. Velge selv. Være med – det handler altså om det som er blitt kalt sangkontrakt (heretter kalt sangXXXX).

Innledningsvis er det viktig å få poengtert at sangXXXX nok rett og slett er det mest hodeløse som er skjedd Klanen noensinne. Det er rett og slett så jævla utrolig fantastisk døvt, grisepinlig og ynkelig.

Hvorfor er sangXXXX innført?

Opplevs det virkelig som så dårlig stilt med oss at vi må tvinge med makt våre supportere til å synge? Tvang gjennom kontrakt. «Either you are with us or.....» Hørt den før? Syng på kommando. Syng nå! Ikke nå. Nå! Dette er jo svært motiverende. Er det tenkt at dette altså skal hjelpe til på stemningen? Hva ønsker man å oppnå? Samkjøring og trøkk? Har man da vurdert tromme? Ropert? Har vi kjøpt noen nye supersangsupportere siden sist?

Ønsker Klanen å differensiere og sortere ut sine tilhengere? Klassifisere? Gjøre noen bedre enn andre? Skape klasseskiller? Kategorisere i A, B og C – supportere? Flott. Inkluderende og mangfold tror jeg er blitt sagt en gang om den Klanen vi en gang meldte oss inn i.

Vi har også lurt fælt på hva som skjer med dem som har skrevet kontrakt men ikke synger. Kommer de i Klansfengselet? Blir de utvist? Deportert? Er det rom for tabber? Får man noen advarsler, prikker – eller er det rett og slett ut, out, sorti, raus? No pardon. Hva er forresten belønningen for å synge best?

Vårt spørsmål er; hvor gjennomtenkt er egentlig dette? Er det tenkt på hvordan dette skremmer minst like mye som det imponerer?

Det har vi

Vi var faktisk SÅ på nippet til å drite i hele greia å se på Enga på TV, men i siste sekund bestemte vi oss for Cola Felt J. I kombinasjon mellom de fryktelige abstinensene som søndager uten levende fotball ville være, og tatt i betraktning den livsberikelsen levende fotball er sammen med vårt voldsomme engasjement for Enga, gjorde at vi landet på Felt J.

Outkastfeltet. De fordømtes felt. Dømt til minst én sesong på Felt J + forvaring på ubestemt tid. På den annen side, vi tror nok at vi på Felt J stort sett kan gjøre som vi vil. We are on our own. Synge, rape, klage, oppmuntre og ikke minst ha det OK. Ikke ha hjertet i halsen gjennom 2 x 45 fordi man synger litt dårlig en dag. Jeg tror jaggu vi til og med kan stikke og kjøpe en Ski&Fotballklubb-pølse midt under kampen uten å måtte stå til regnskap for det øg.

SangXXXX virker på oss som en SÅ svært dårlig gjennomtenkt idé som på sitt aller verste kan få Klanen til å fremstå som et strømlinjeformet, forutsigbart og velregissert Hollywood-monster – totalt blottet for spontanitet, sjarm og følelse!

Hvis dette er tendensen og risset av fremtidens Klanen vurderer vi sterkt vårt medlemskap i Klanen – uten at det svekker vårt evige troskap til Vålenga.

Våre signaturer får dere aldri. Aldri!

mvh. Krister Sør Christer Nord Henrik Lars Per-Otto

Fra de Ansvarlige

Til å begynne med nevner Per-Otto og de fire kompisene hans at de har valgt å gi fra seg «drømmeplassene» sine. OK, med fare for å gjenta ord som har blitt uttalt både av Grønningen, meg selv og mange andre langt klokere hoder; vi er fotballsupportere, ikke tilskuere på et teater, opera eller kino. Med andre ord er vi

ikke passive tilskuere. Hvordan sørger vi for å ivareta dette? Jo, som så mange andre; vi synger og lager tifo. Hvis det blir slik at noen driver og tar for gitt at man får fete plasser til en kul pris, så vil jeg benytte anledningen til å minne om noe her; De kule prisene er der fordi VI – Klanen, har bidratt på tribunen i den grad vi har gjort.

Tilsvarende plasser som Cola-svingen har å tilby, finner man i VG-svingen, og det samme på Hafslund-tribunen tilsvarende Vestbredden. Der får man se kampen fra bra plasser og man trenger definitivt ikke synge til enhver tid, skjønt man reiser seg og holder skjertet over hodet når «Kjerka» spilles, men det får gå. Poenget er at de beste plassene på disse syngetribunene, for det er faktisk det en klantribune er, ikke er for at folk skal holde sykklubb om hva som skjedde i helga og «synge innimellom». Nei, man har sesongkort på det feltet fordi man skal bidra. Dette er det heldigvis ganske så mange som forstår, for når vi først er bra på hjemmebane, ja da er det ingen som er i nærheten av oss.

En ting som slår meg som pussig, er dette valget, velge selv. Er det ikke nettopp det dere har gjort nå? Dere har valgt å stå på felt J, hvor man ikke trenger å skrive under på kontrakt for å kjøpe sesongkort. Dere har valgt å stå på et felt hvor det ikke kreves at dere bidrar på samme måte. Det hadde selvfølgelig vært hyggelig om så skjedde, men det er ikke noe krav. Denne kontrakten er mest av alt en påminnelse om at vi blei stifta for å støtte Vål'enga – klubben vår. En av måtene å gjøre dette på, kanskje den viktigste, er på kamp. Ikke ved å få best mulige plasser.

Kontrakten gjelder altså på midterste felt på Cola og Vestbredden. Hvorfor? Fordi det er herfra sanger spres kjappast og best. Derfor bør det være folk som har tenkt å bidra som står her, ikke folk som vil ha de beste plassene til best mulig pris. Folk som føler det går utover deres stolthet å skrive under på et stykke papir for å skaffe seg sesongkort, OK. Dette er et tiltak for å forsøke å bedre stemningen på Ullevaal. Funker det ikke, så har vi feilet. Hvis man i tillegg leser det som står i kontrakten, så er det

vel ikke så drastisk i forhold til hva vi aller helst skal holde på med når vi er på match? Når det da også kun gjelder en liten del av de mange sesongkortplassene, så vil jeg påstå at man har riktig så mange valgmuligheter. Dette er en del av hva ansvar innebærer, ta noen sjanser for å gjøre det bedre for fellesskapet. Kanskje ikke alle liker det, men kanskje det sørger for at vi blir bedre denne sesongen.

Jeg må si at det var fryktelige negative tanker ute og gikk her. Samkjøring, trokk, nei gud forby om vi klarte det. Det skulle vel tatt seg ut om vi sang en strofe eller to i løpet av en kamp. For min del så er det ikke noe must at vi er samkjørte til enhver tid. På noen sanger ja, men jeg vil heller at det skal være spontant. Så lenge man synger samme sang på samme tribune så er jeg fornøyd. Reint personlig er jeg ikke noen stor tilhenger av den store stygge ulven tromma. Men jeg gidder heller ikke å utelukke at det kan hende noen finner på å bruke det en gang i framtida. Eller ropert. La det bli spontant, hvis det skjer, ja så er det kanskje riktig da, eller så blir det kanskje ikke noe av. Uansett så nytter det ikke å sitte som syvende far i huset og pipe om at alt er forferdelig, uten å komme med noen forslag som kan forbedre.

Kategorisering. Ja, folk er forskjellige hos oss. Det er nettopp derfor vi kun har innført kontrakten på de nevnte steder. Det er fortsatt plass til alle hos Klanen. Men hva om vi alle bare skulle slutte å synge da? Hadde det ikke blitt ganske kjedelig å dra på kamp, med passive tilskuere som hadde nøydt seg med å slenge litt dritt til dommer'n i blant?

Hvis man står på feltene med sangkontrakter uten å bidra over lange perioder i løpet av en kamp, så må man jo regne med at noen spør om den nevnte kontrakten, om den faktisk er lest, eller om man bare er der på trass. Hvis du lurer på om noen av oss kommer til å geleide dem ut, så lurer jeg på om du regner med å bli tatt hver gang når/hvis du sniker på trikken. Hvis du pisser på gata på vei hjem i fylla, regner du med å bli taua av purken? Håpet er jo at man slipper å prate til folk. Det er jo Klanen vi snakker om. Vi ordner opp på egen hånd, gjør vi ikke?

Dere syns at det er strømlinjeformtakter over det her. Jeg syns at det ikke er det. Hvor mange andre supporterklubber i verden kan vise til at dem har sangkontrakter på gitte felter av tribunen sin? Typisk Klanen spør du meg, vi gjør det vi mener er best til en hver tid, uansett hva andre måtte mene. Belønning, tjå. Dere syns kanskje ikke det er kult når vi vinner fotballkamper eller hockeykamper? Jeg syns i hvert fall det, og naive meg lever sikkert i en drømmeverden når jeg sier at stotten vi gir på tribunen har noe å si på banen. Både positivt og negativt. Hva er best?

Jeg syns det er trist hvis dere velger å melde dere ut av Klanen, men hvis dere skal forklare hvorfor, så er det mye rart som slår meg her. Fordi dere har valgt å ikke stå på «drømmeplassene», fordi dere ikke kan skrive under på et stykke papir... Og dette er altså den skremmende framtidens Klanen. Grøss. Mulig dere fortsatt vil være trofast mot Vål'enga. Gjett hva? Det vil også Klanen være. Uten klubben – ingen Klan. Da vil dere også gå glipp av fordelene som kommer med å være medlem av Klanen; bortekamper med få billetter, cupfinaler med grådige sponsorer som skal ha så mange billetter som mulig etc. I mange tilfeller er det ikke nok at du er medlem, du må også ha sesongkort. Men dette har dere helt sikkert tenkt på.

Har dere tenkt gjennom dette meget kritiske leserbrevet, eller var det bare slik at dere var så sinte fordi dere ikke fikk det som dere ville og måtte ta det ut over de ansvarlige? Denne diskusjonen har gått en del ganger nå og jeg føler at vi har måttet begrunne avgjørelsen ganske så mange ganger. Det virker også som om folk flest har slått seg til ro med hvordan det blir.

Jeg kan godt nevne at vi også avholdt et medlemsmøte i oktober, hvor folk kunne komme med forslag til hva som burde gjøres til neste sesong. Referatet ligger på medlemsweben. Det vil si at det er betraktelig flere enn oss i styret eller sanggruppa som har vært med i diskusjonen. Det var ikke så fryktelig mange som stilte opp der. Ikke at det var overraskende, selv om det lå info på forsida på klanen.no flere uker før møtet blei avholdt. Var dere der? Hvis dere ikke var der, så kan jeg nevne at det var langt

mer drastiske tiltak som blei foreslått enn det vi endte opp med. Med andre ord har vi gjort en endring med bakgrunn i et medlemsmøte, men formildet det en smule.

Nimo W. Gasparini

Halspastilltesten i forrige nummer

Når det gjelder kriteriene, så har jeg ikke noe å utsette på dem. Jeg har heller noe å utsette på noen viktige produkter som er utelatt fra testen og en liten men dog viktig faktor som burde vært med i testen.

Punkt 1: Et meget godt produkt som er utelatt fra den første testen er klassikeren Repsils. Ulempen med Repsils er den litt høye prisen, men det løses ved å jobbe noen ekstra timer. Repsils kommer i tre forskjellige smaker: honning & sitron, original og solbær & vitamin C. Fargene på forpakningene er ikke noe å skryte av. Men virkningen derimot, som står så passende på forsiden: «halstabletter for sår hals», er nettopp det som gjør at Repsils er en sikker vinner. Litt for stor pakning til å ha med seg i lomma, men det løses rett og slett ved å ta de to brettene å tolv tabletter ut av pakningen og putte dem på innsiden av jakkelomma.

En annen praktisk fordel ved Repsils er at måten de er innpakket på, gjør at fram til man skal ta seg en tablett forblir de fullstendig tette ettersom man fysisk må trykke dem ut av innpakningen. Dette forhindrer svetteskade på pastillene, som ofte forekommer under en hektisk kamp og aktiv synging og hopping.

Så til den viktige faktoren som våre tilsynelatende grundige venner fra den forrige testen ikke har tatt til etterretning, nemlig sykdom. Nå som Royal League er en del av hverdagen hver vinter, så er det ikke bare en lang sesong for spillerne, men også for oss

tribuneslitere. I tillegg kommer jo ikke sommeren før godt ut i juli i dette landet. Disse faktorene resulterer i mange småsjuke tribuneslitere i løpet av sesongen, for ikke å snakke om det naturlige, at man blir sår i halsen etter mange kamper.

Jeg anbefaler personlig solbær & vitamin C, som minner om solbærtoddy på kalde kampdager. Smaken varer lenge og virkningen er også langvarig. Dessverre passer den ikke så godt sammen med synging, slik at én før kamp og én i pausa holder lenge. Da sier det seg selv at det er mer enn nok i en pakning til grupper på flere personer som står sammen. Det trekker noe ned at det ikke fins noen smak/kombinasjon med jordbær, som må være dårlig for forretningene...

I den forrige testen ble Fisherman's Friend med lakrissmak vurdert. Her mener jeg at helt feil Fisherman's Friend ble testet, det skulle selvsagt vært salmiakksmak. Denne er best når man ikke er sjuk, og scorer høyt både på smak og størrelse. Smaken er akkurat god nok til at man skal ta ganske mange før man går lei. Samtidig er den ikke altfor god, men sterk nok til at den kurerer grufs i halsen. Og den passer helt klart inn med synging og det er mer enn nok til flere personer over flere kamper i en pakning. Prisen er heller ikke garen.

Hvis man i tillegg vil være litt ekstra økonomisk, så kan man handle kingsize-pakninger på tax-free-shopen på ymse flyplasser. Problemet er at der har dem ikke alltid salmiakksmaken, dette er stort minus til taxfreebutikkene! Lofthouse's får også minus pga. manglende produkt med jordbærsmak.

I den forrige testen ble også IFA vurdert. Her har ikke de nye smakene og forpakningene til IFA blitt vurdert. Nok en glipp fra de forrige testerne... For det første er den nye forpakningen av et format som gjør at de egner seg veldig bra for kamp, i motsetning til den eldre utgaven. I tillegg er pastillene større, noe som gjør at de varer mye lengre, som igjen gjør at de egner seg bra for kamp. En av de nye smakene, med chili, er en spennende og revolusjonerende idé innenfor pastillindustrien, som helt klart funker.

La oss heller ikke glemme det viktigste, det vil si den smaken som gjør at IFA scorer høyt, nemlig jordbærsmak! Utsøkt! Den litt klissete smaken og høye konsentrasjonen av sukker trekker selvsagt ned, men jordbærsmaken gjør at IFA tar igjen noen hakk på både Replsils og Fisherman's Friend.

Supporterkultur - En nervøs førstegangreisende

Det begynner å bli noen år siden nå, men alle som reiste nedover husker det fremdeles. Flere tusen gav oss stående applaus, det stod lange køer av supportere utenfor inngangen vår for å gratulere oss og for å bytte skjerf. Vi hadde dratt til fotballens hjemland og regelrett sunget ut 40 000 fotballgale fans. Jeg snakker selvfølgelig om turen vår til St. James' Park i Newcastle. Men for meg var det ikke innsatsen vår på tribunen som imponerte meg, det var noe som skjedde tidligere på dagen, noe som skjedde på veien ned til fotballriket.

Med sommerfugler i magen satt jeg meg på 54-bussen fra Korsvoll til Jernbanetorget. Jeg kunne kjenne pulsen hamre i meg. Jeg skulle ikke til tannlegen eller doktoren, jeg skulle på min aller første bortetur med Vålerenga, alene. Foreldrene mine hadde reist til Newcastle i forveien og skulle møte meg på togstasjonen. Jeg på min side måtte komme meg fra Korsvoll til Newcastle, via Bussterminalen, Torp og Glaski. For meg var det mye som kunne gå galt, og det hjalp ikke på selvtilliten at jeg ikke kjente noen som skulle samme veien.

Flybussen stod der den skulle og fraktet meg sikkert til Torp, jeg fikk sete alene og sov mesteparten av veien. Jeg visste ikke hvilken gate jeg skulle til når jeg ankom Torp lufthavn, men jeg var ikke alene. Flyet var nok halvfullt av blåkleddet så det skulle ikke bli noe problem å finne gaten. Flyturen gikk knirkefritt, jeg hadde kommet meg til Skottland. Nå gjenstod det å finne flytoget. To jenter som skulle samme veien hadde vært på flyplassen

Så kjære Soso & Beaker, godt forsøk på en grundig halspastilltest, men dere lurer ikke en grundig polakk!

Polakken

før og jeg fulgte etter dem til perrongen.

Det var på flytoget på vei til Glasgow det skjedde. Jeg satt meg på et eget sete igjen og hadde planer om å slappe av hele veien til sentralstasjonen, da jeg hørte en stemme ved siden av meg: «Reiser du alene?» Jeg skvatt opp og så bort på to voksne Vålerengasupportere som så spørrende på meg. Jeg nikket bekræftende tilbake. Det ble en liten pause før den andre sa: «Kom og sett deg med oss da vel?» Jeg kjente en enorm lettelse, jeg trengte ikke bekymre meg for veien lengre. De skulle på samme togavgang til Newcastle som meg, og en av dem hadde foreldre fra Skottland.

De presenterte seg for meg, navnene har jeg glemt i årenes løp, men han ene gikk under klengenavnet «Kjeksen». Sammen hadde vi veldig mye hygge på vei til Glasgow. Vi ankom Sentralbanestasjonen i Glasgow, og her gikk det opp for meg hvor heldig jeg var som hadde truffet noen å dra sammen med. Aldri før har jeg sett en stasjon med så mange spor og forvirrende avganger. Ikke var engelsken min all verden heller, og jeg hadde ikke sjanse til å forstå hva noen sa. Er det virkelig mulig at skotsk kan være så forskjellig fra engelsk? «Kjeksen» fortalte meg at de snakket en spesiell dialekt i Glaski.

Når det var en time til avgang Newcastle måtte vi så klart innom en pub på stasjonen, og i god Enga-stil ville de spandere en øl på meg. Jeg måtte takke høflig nei(!). Jeg var litt for ung, ikke veldig glad i øl, og skulle møte foreldrene mine bare noen timer senere. Det er ingen god kombinasjon for en gutt med respekt for foreldrenes avgjørelser.

På toget til Newcastle gikk praten om alt mulig rart, men jeg tror de sparte meg for de aller dristigste historiene. Det ble mange vitser, noen gåter jeg som liten gutt ikke hadde kjennskap til fra før, og masse drikking. Jeg ble mobbet en del for at jeg ikke hadde kjennskap til en del av vitsene de kom med. Men når man er liten gutt skal man jo sitte og lære av de som virkelig har kunnskaper innenfor dette feltet. Det var det ingen tvil om at disse supporterne hadde.

Når det kom til drikkingen var det ingen vei utenom. Jeg prøvde meg med at foreldrene mine kom til å merke det, men vi ble enige om å møtes på halvveien: Jeg trengte ikke å drikke noe, jeg måtte bare smake litt på det de hadde med.

Ankomst Newcastle og trygt sammen med foreldrene mine. De lurte fælt på hvem disse andre karene var. «Nei, vi er bare to stykker som plukket opp gutten deres og skjenket han full», det lyste av ironi og vi forlot hverandre med et smil om munnen. Jeg takket så mye for gjestfriheten og vennligheten til de to ukjente Vålerengasupporterne. De viste meg at det er mulig selv for unge, uerfarne supportere å dra på bortetur, langt unna, helt alene.

Tusen takk for turen, jeg er sikker på at dere husker den også!

Medlem nr. 2622 - Rad 17

Bilder av spedbarn

Klansrope får mange bilder av spedbarn og husdyr, gjerne ikledd supporterutstyr. Slike bilder trykker vi ikke. Dette handler ikke om vond vilje. Vi kunne sikkert fylt hver utgave av bladet bare med slike bilder, men det er lite interessant for andre enn de aller nærmeste.

Østkantens mareritt

Etter å ha vokst opp på Oppsal, bodde en lang periode i Gamlebyen og til slutt endt opp på Norges uslipte diamant, nemlig Kalbakken i Groruddalen, skulle man tro at man har gjort de riktige valgene med tanke på beliggenhet i forhold til å støtte Oslos stolthet, Vålenga IF. Det aller beste hadde jo vært Vålenggata, men med prisene i byen om dagen er ikke det særlig aktuelt. Innslaget av Engafans er i hvert fall upåklagelig alle stedene.

Etter å ha blitt fersk Groruddalsgutt, er gleden stor over å se at dalens fotballag, Groruddalen Ballklubb (GBK), slått sammen av klubbene Grorud, Grei, Årvoll, Furuset, Høybråten/Stovner og Vestli i 2002, stadig blir bedre. Dette er en klubb som representerer noe av det mest spennende i Oslo, nemlig en rekke talenter med forskjellig bakgrunn, som igjen gir utslag i den type fotball jeg ønsker meg, nemlig teknikk og personlige ferdigheter, som langt overgår Flopasinga og soneforsvar.

Klubben har stort sett spillere fra dalen, der mange av dem støtter Enga i eliteserien. Klubben har fra starten i 2002 rykka opp fra 4. divisjon til toppen av 2. divisjon. Dette har medført over 400 putta mål, stor breddesatsning på talenter fra nærområdene, og dette av en spiller- og trenergruppe der lønn til nå har vært et fremmedord. Enkelte av spillerne jobber i tillegg gratis for å skaffe markedspenger til klubben de selv spiller for.

Hva er så problemet?

Jo, i starten av GBK sin korte eksistens var det naturlig nok et stort behov for både økonomisk og sportslig hjelp. Her var det få alternativer, nemlig Enga og Lyn. Samtaler ble startet med begge klubber, og de fleste på østkanten har vel fått med seg at dette resulterte i Lyn som samarbeidsklubb og Smart Club som hovedsponsor.

Ikke veit jeg hvem som satt i styre og stell på Valle på denne tida, men her er det noen som har latt en gedigen mulighet forsvinne til hovedfjende nummer én. Jeg vil gjerne vite hva som var

årsaken til at ikke et samarbeid mellom GBK og Enga var mulig? Krevde GBK for mye spenn?? Vel, ikke i Lyns øyne i hvert fall. Kanskje ikke klubben sto nok på tå hev i forhold til storebror på Valle heller? Jeg ser i hvert fall hvilket rekrutteringspotensiale vi nå har mista til Lyn.

I tillegg til dette hender det jeg er og ser neven min finte rundt på Haralokka med blå Bøler IF drakt. På lagets nye treningssensere står det med kraftige bokstaver selvfølgelig BØLER IF. Hva som får meg forbanna er at det med like store bokstaver står FC LYN OSLO. Prikken over i'en er den store, stygge Smart Club-logoen som preger forsia av overtrekksdrakta.

For meg ser det ut som om Lyn har skjont noe som ledelsen i Enga ikke har skjont. Her flyr det rundt sneiper over hele Oslos østkant med reklame for Oslos verste vestkantklubb. Og dem syns det er tøft. Jeg går ikke engang og handler på Smart Club, nettopp fordi dem sponser det verste jeg veit, nemlig Lyn, og samtidig flyr alle østkantens kommende talenter rundt med samme reklame!!! Her støtter altså Lyn drabantbyklubber over hele byen mot at de får navnetrekke og reklameplassen på overtrekksdrakter og liknende. Er dette noe Enga slår seg til ro med?

Dette er ungdom fra Vålengas rekrutteringsområde nummer ÉN, nemlig østkantens drabantbyer. De kunne faktisk gått rundt med en overtrekksdrakt der hovedsponsor var Hafslund og samarbeidspartner var Vålerenga IF.

I over fire år har Lyn og Smart Club fått en enorm reklameeffekt uten å ha gitt veldig mye tilbake. Drittlogoen er nesten umulig å ikke få klint i trynet på en vanlig dag ute i Groruddalen, eller på besøk i andre drabantbyer i øst for den saks skyld.

Kanskje på tide for Østkantklubben Vålenga å komme på banen før Lyn har blitt hva de håper på, nemlig hele Oslos lag???

Ali

Av: Veggur

Foto: stiftet1913.no

Planlegging er for bønder!

- en historie om turen som ikke ble helt som den skulle

Et par måneder etter at julemarsipanen hadde kommet i hyllene i oktober, var det duket for to bortekamper på rappen i begynnelsen av desember. Først Viborg, så Elfsborg, Danmark torsdag, Sverige søndag.

Her var vi en liten gruppering (dog ingen fraksjon) som øynet muligheten for en real langhelg med danskepølser og en lille en... Planen var båt onsdag kveld, kamp torsdag. Så et par dager i Køben for å handle julegaver og leve livet, før vi satt nesene nordover til Borås på en eller annen måte på søndag for kampen der. Så haikete med en av bussene hjem.

Som sagt så gjort. Vel, nesten i hvert fall... Vi kom oss på båten, som en del likesinnede også gjorde. Det kjipe var at mange av de få som reiste over tok forskjellige båter eller fly. Så vi ble da tre stk. på vår lille voyage over Nordsjøen. Ikke for det, vi fikk jo selskap av et frekt brazz-band med morsomme hatter, som underholdt både andre og seg selv. Kanskje mest seg selv når jeg tenker meg om...

Vel framme i København toget vi fort og greit videre til Viborg. Og det var da taxihelvetet begynte. For det å komme seg noe sted i Viborg med taxi er ikke bare bare! Ikke nytter det å stå på taxiholdeplassene, for de bilene som kommer dit er bare opptatte. Så man må ringe.

Vi ringte, og ble stående over en time før det endelig kom en bil. Og da havna vi til og med i rushtids-kø. I bittelille Viborg!! Anyway, vi endte tilslutt opp på den koselige kneipa Messing Jens, som viste seg å være noen minutters gange fra togstasjonen... Her fant vi flere likesinnede som også hadde reist langt og lengre enn langt. Vi rakk noen mugger Tuborg, fikk startelleveren av Rønsen, før vi haikete med en kjørende Tysnes til stadion.

Det regna noe grassalt hele denne torsdagen, og det skulle vise seg å være omtrent like langt til bilen til Tysnes, som til stadion... Vi ble følgelig alle blaute, bortsett fra luringen Per med sydvesten. ...det er ikke måte på hva enkelte pakker med seg til en bortetur! Av en eller annen grunn ble det delt ut gratisbilletter til kampen, så alle som en kom seg inn uten å betale et rødt øre! Er dette god butikk da Viborg FF?

Kampen endte som de fleste vet 2-2, etter to mål av Derek, og Viborg-utligning på overtid. Vi takka gutta i regnværet og la på sprang tilbake til Tysnes Taxisentral.

Til vår store glede hadde den hyggelige servitrisen fra før kampen reservert en egen avdeling til oss da vi kom tilbake. «Her skal VIF hygge sig» stod det på et bordkort. Sjefen på stedet var ikke like blid for dette og de kranglet høylytt ved baren, men han roet seg og smilte faktisk bredt da han så hvor mye penger vi brukte. Penger som jo burde latt oss få spille Enga-skivene vi hadde med oss. Men den gang ei. Plateprateren nektet å spille brente CD-er, så det var det bare å glemme!

Tårnet med tomme øl-mugger ble likevel høyere og høyere, og det var etter hvert duket for nachspiel. Vi endte opp på et absurd stort hotellrom, invitert av en hyggelig Klansperson som vi ikke nevner ved navn... Det ble lovet både iskald øl og hostesaft, så dette måtte bare blir bra!!

Sammen med noen ålreite danske drenger ble vi ganske lange i maska da det viste seg at verten hadde lagt all ølen i fryseren, i den tro at alkohol ikke fryser... Så da satt vi der da, og spiste øl-slush til godt utpå morgenen.

Undertegnede sovnet etter hvert i ei trapp på vei ut av huset, og ble vekket av romkameratene som skulle av gårde til vårt eget rede. Rimeilig surrete reiste jeg meg opp og ble med disse ubarmhjertige sjeler ut i regnværet.

Vel ute finner jeg meg selv med en pose i hånda. Den inneholder sko. Noen hundre meter senere kommer en kar løpende etter oss. Det er Viborg FFs venstreback, George Popkhadze. Skoene er visst hans, og hvordan de havnet i mine klamme hender har jeg ennå ingen god forklaring på.

Det ble morgen og formiddag, og København venta som neste stopp for noen grusomt slitne kropper. Etter å ha venta på taxi i de vanlige 1-2 timene, med utallige forsikringer om at «den er på vei, den er på vei», krabba vi inn på togstasjonen. Der satt en like sliten Hjesus, som like mye som oss lengtet etter å komme seg av gårde fra denne byen.

Hjesus skled etter hvert av gårde, mens vi ble sittende på venterommet og stirre apatisk i veggen. Etter ca. tre timer kom et lyst hode på å sjekke rutetabellen. Som sagt så gjort, og siste tog på mange timer hadde selvfølgelig gått...

Så da satt vi der da. Togløse og rådløse. Vel, vi skulle jo til Køben, men vurderte også Horsens. Herregud for et navn på en by... Det endte uansett med at vi bestilte et motellrom for ren rekreasjon. Det lå selvfølgelig utenfor byen. Hvilket betød en «rask» taxitur...

Nesten framme på motellet kom jeg på at jeg hadde glemt mobilen på lading inne på venterommet. Så da måtte vi snu! Telefonen lå der heldigvis ennå, og det bar til motellet der vi så

de fire dårligste filmene jeg noensinne har sett.

Det ble lørdag, og Køben var akk så fjernt. Drastiske planendringer gjorde at vi endte med en busstur til Fredrikshavn for å ta båten til Göteborg, for å møte opp med flere blå frender og haikete med Ultras til Borås på søndag. Glemte selvfølgelig all taxifree på bussen, men det er en annen sak.

Hotell i Göteborg var litt av en nøtt pga. håndball-EM, som overfylte byen med ivrige østfollingar fra Håndballens Venner. Men det flaska seg til slutt, og det ble en ordinær bytur med litt gambling på noen av byens blackjack-bord. Sverige skal liksom være så billig, men selv synes jeg man er mye fattigere etter en bytur der enn her hjemme. Tenke seg til...

Turen til Borås skulle gå som kuk i kram snø. Trodde vi... Ultras skulle plukke oss opp på et passende sted. Vår lokale Göteborg-kunnskap er ikke allverden, men etter diverse feilkjøringer dukka de til slutt opp, med en droy halvtime til kampstart.

Borås er en liten halvtimes kjøring østover, så alt var brilléfint! Helt til man oppdaget at man var på god vei rett sørover mot Helsingborg... Man tar ikke akkurat brekksladd med buss på motorveien, så å snu sånn helt med det første var ikke spesielt aktuelt.

En halvtime ut i første omgang svingte vi inn foran Borås Arena, og pilte inn på lekteren, en smule preget av et par barbesøk flere enn planlagt på bussen.

Samme det, vi fikk med oss de viktigste momentene og sang oss hese. 3-2-seier ga oss tre poeng og gjorde oss til gruppevinnere.

Glade, fornøyde og forholdsvis utmattete satt vi oss på bussen og rocka hele veien hjem til Oslo.

Til slutt et lite stalltips: Trekker vi Viborg neste år, bestill taxi NÅ!

«Den neste er den beste»

Av: Thorstein Horne
Foto: Vegard B. Nygård og Thomas Brekke Sæteren

Hver gang et nytt talent skal beskrives, ofte etter én god kamp, beskrives spilleren i svært varme ordelag. Ordinære spillere kan hauses opp til å være «den nye Pelé», «den nye Ronaldinho» eller for oss her i Norge «den nye Myggen». YouTube og internetts voldsomme utvikling har gjort at talenter «oppdages» av allmennheten tidligere enn før. Triksefilmer og skrytevideoer legges daglig ut om kommende stjerner. Det skal selvfølgelig bli spennende å se om noen av disse fra før totalt ukjente spillerne slår til eller om de bare får disse få minuttene i rampelyset...

Alle elsker å oppdage et talent. Det å være den første til å se det uvanlige der andre ser det ordinære. For å fortsette er det interessant å se hva som egentlig ligger bak ordet talent.

I Bokmålsordboka står det følgende: «medfødt begavelse av intellektuell el. kunstnerisk art, anlegg, evne ha t- for scenen» I denne forklaringen blir altså fotballen kunsten og scenen fotballbanen. Talentet er en medfødt begavelse spilleren har. Fra Bokmålsordboka kan vi også lese at ordet talent kommer fra Jesu tid og er en myntsort. I Matteus 25, 14-30 står lignelsen om talentene. Lignelsen kan overføres til idrettslig betydning.

Kort fortalt: en mann skal reise langt vekk og overlater talentene (myntene) til sine tjenere. En får fem talenter, en får to og den siste får ett talent.

Da mannen kom tilbake hadde de fem talentene utviklet seg til ti talenter, de to talentene utviklet seg til fire talenter mens det ene talentet hadde blitt gjemt i jorda og plukket fram igjen ved mannens hjemkomst. I forhold til denne

lignelsen er det vel ikke noen tvil om hvem som var best talentutvikler. Sistemann fikk følgende strenge beskjed av mannen: «Du dårlige og late tjener! Du visste at jeg høster hvor jeg ikke har sådd, og sanker hvor jeg ikke har strødd.»

Det kommer deretter klart fram at han burde gitt pengene sine til talentutvikleren som har vært så flink og ikke gjemt bort talentet men utviklet det slik man skal. Et talent bør jo få riktig og god oppfølging. Det står til og med i Bibelen, bokenes Bok. Helt til slutt skrur han av lyset to-talt for den forvirrede tjeneren og sier: «Kast så den unyttige tjener ut i mørket utenfor, der de gråter og skjærer tenner.»

Dette er jo intet mindre enn fantastisk lesing for en fotballsupporter. Her snakkes det rett fra levrå. Klarer du ikke å utvikle talentene dine på en skikkelig måte blir det mørkt for å si det slik.

Ser vi på ordet «utvikling» i Bokmålsordboka får vi følgende forklaring: «Vekst, forløp, prosess den åndelige utvikling- står ikke på høyde med den materielle / unge mennesker i sterk utvikling».

Artig at de her bruker materiell utvikling i forhold til den åndelige. Det er jo ikke til å komme bort fra at for at talentet skal vokse seg stort og kanskje inn i himmelen, som vi på en måte kunne lese ut fra Matteus, så bør den åndelige (bl.a. kunnskap) utvikles og jobbes med. Tenker man for mye lommebok går det den raske veien til et evig liv som talent på YouTube.

Dette er selvsagt bare en tolkning, men det er nok ikke til å komme bort fra at mange blir blendet av mulighetene for raske penger og ikke nødvendigvis den beste utviklingskurven. Unge mennesker med for mye penger får ofte feil fokus og det går utover læring og fornuft. Bare ta en titt på supporterne til Lyn. Ikke mye fornuft å spore der i gården. Ikke mye talent heller for den saks skyld. Et talent er jo en medfødt gave som må utvikles og respekteres, ikke sløses bort med VISA og dumme veivalg. Dem om det.

Vålerenga har tydeligvis lest mye i Bibelen de siste årene. Vålerenga er i denne sammenheng den kisen som fikk fem talenter og skapte ti, for slik arbeidet drives for tiden dukker det opp nye talenter og nye landslagsspillere i alle årsklasser hvert eneste år. I aviser på nett og på papir skrives det med fete overskrifter om Vålerengas fantastiske ungdommer. Ut fra det artikkelforfatteren har lest på bl.a. Lillestrøms og Skiklubben Lyns debattfora er dette bare avispropaganda skrevet av Vålerengasupportere som på besynderlig vis har skaffet seg jobb. At det skrevne ord bak de artige overskriftene stort sett bygger på faktaopplysninger fra NFF og nøye opparbeidet fotballstatistikk er vel ikke så viktig.

Noen klubber driver talentutviklingen sin som en eneste stor markedsføringskampanje. Det hjel-

per ikke mye å ha en ung stall når det viktigste med den unge stallen er å bruke den i markedsføringsammenheng (Lyns nitrister kampanje «Se Norges yngste Eliteserielag»). Når denne da ikke fungerte slik den skulle ble det etter hvert til at de henta inn noen Nigerianere som også skulle være et produkt av klubbens store satsing på de unge krefter. Det var ikke helt bra det som skjedde i den saken, men sann går det når man ikke har lært seg folkeskikk...

Når dette er sagt er ikke skiklubben den dårligste tjeneren blant de norske klubbene. Det finnes mange grelle eksempler på dårlig utvikling av sine talenter hvis de i det hele tatt blir sett i noen klubber. Et talent har altså en medfødt gave som må utvikles og for å gjøre dette trenger man flinke folk som kan veilede og hjelpe talentene slik at de når sine mål. I fotballsammenheng må mange ledd fungere for at talentet skal bli en etablert spiller som får ut sitt medfødte potensial. Vålerenga har gjort noe riktig i flere år nå. Det har ikke alltid vært slik, men sjeleleden hos mange supportere blir bedre av å oppleve utviklingen slik den er i dag.

I utviklingen av en fotballspiller står ett punkt sentralt for meg som artikkelforfatter, pappa, supporter og generelt idrettsinteressert: Evnen til å ta egne, gode avgjørelser på fotballbanen.

Det er egentlig ikke så vanskelig. Fotball handler altså om å løse et problem. Dette problemet handler om hvordan man skal få den forban-

na ballen inn i målet. For å oppnå dette trenger man spillere, som ikke bare klarer å innordne seg et bestemt system eller har unike tekniske begavelser, men man trenger spillere som har lært seg å tenke fotball utover systemet de spiller i. Som kan ta avgjørelser på banen fordi de har fått lov til å prøve og feile. Det blir faktisk som barneoppdragelse eller jobb for den saks skyld.

En smart mann, Jens Petter Ekornes, tidligere leder av Ekornes, sa en gang at han ville ha folk som gjorde feil til sin bedrift. Hvorfor? Fordi da visste han at de jobbet. Jobber du så feiler du, men man utvikler seg også. Med fotballspillere eller studenter som er i sin gullalder (12-20?) blir det altså ekstremt viktig å få lov til å prøve seg på oppgaver som kanskje er større enn de kan bære, men de må vite at ingen står bak og skal «ta» dem hvis de mislykkes. Det er disse feilene man vokser av som spiller og privatperson hvis man får riktig veiledning.

Denne artikkelen skulle i utgangspunktet ikke bevege seg i denne retningen så jeg trekker tilbake alt jeg har sagt og skriver heller skikkelig seriøst om det en annen gang.

Wikipedia er en hendig side på det vanvittige internettet. Forklaringen av ordet talent og satt i sammenheng med utvikling er ikke så veldig annerledes enn i ordboka. Wikipedia går allikevel lenger i å trekke en sammenligning opp mot uttrykket at man må ta vare på en gudgitt gave.

Det er denne gudgitte gaven mange av Vålerengas unge spillere er i besittelse av. Den har de fått lov til å utvikle gjennom et system som gir rom for å feile, og lære av disse feilene. Det er veldig enkelt, men kanskje vanskelig, å få alle til å trekke i samme retning når det gjelder utvikling. Det som gjenstår er å se hvem av våre unge håpefulle som slår ut i full blomst de neste årene. Vi supportere og klubben er avhengige av dem fordi det snart kreves i følge et godt regelverk som sikrer at klubbene SKAL utvikle egne spillere. Det finnes smutthull som mange vil benytte seg av, men regelen om at et visst antall av spillerne på et lag skal være fra, for vårt vedkommende Norge, sikrer på mange måter at investeringer må gjøres. Hvis dette fører til at Skeid får en opputt og Skiklubben en nedtur ville det gledet mitt hjerte mer enn et hjerte kan tåle (vel, vel).

Pr. i dag har Vålerenga 15 spillere på aldersbestemte landslag og personlig tror jeg dette tallet vil øke hvis andre klubber ikke skjerper seg betraktelig. Fundamentet for en ny gullalder er lagt og det gjelder å forvalte de talentene vi har i lommeboka på en god måte. Jo flere talenter vi klarer å utvikle jo flere vil slå gjennom, det er jo enkel logikk. At noen kanskje ikke blir gode nok til å spille for Vålerenga i første omgang betyr ikke at de ikke kan bli gode nok ved en senere anledning. Alle kan tross alt ikke spille.

Petter Myhre og det Vålerengske trenerapparatet sier masse om forholdet mellom rutinerte gam-

per og kate unghingster når de uttaler seg om våre håpefulles muligheter til å tilkjempe seg plass på laget. De trenger hverandre på banen. Rutine og yrhet i skjønn forening. Homoerotikken skal ikke ta overhånd nå, men poenget er tydelig og godt. Talentene kan ikke trekke lasset, selv om jeg har en følelse av at noen av de kan gjøre det om kort tid. La oss håpe at klubben gir våre talenter med gaver fra Gud muligheten til å utvikle seg på den arenaen de skal regjere i mange år. Bare ved å gi dem tillit vil de vokse seg inn i rollene som «bærebjelker». Mohammed Fellah, Jørgen Horn og Glenn Roberts er tre av talentene som kan få sitt definitive gjennombrudd i år. Disse gutta ofrer mye for å nå sine mål og har forstått viktigheten av å ta vare på og utvikle talentet sitt i gullalderen de er inne i.

Det er betryggende å rusle forbi Vallhall en søndagskveld og se juniorspillere trene styrke i vektrommet når de strengt tatt kunne sitti med en colaflaske i hånda og hodet dypt ned i en potetgullpose eller mellom en kvinnes bryster. Disse gutta er ikke de eneste som har muligheten til å nå helt opp. Alexander Mathiesen er fremdeles ung, men må vise seg enda mer fram i år enn i fjor. Steinar Strømnes er en kommende midtbanegeneral à la Thomas Holm eller Kjetil Rekdal. Arnar Førsund kan bli en forsvarsklippe av dimensjoner. Hvis vi ser videre nedover i aldersgruppene er Kristian Brix et naturlig navn å ta med i denne sammenhengen. En mer naturlig offensiv back har jeg ikke sett i Norge siden Vegard Heggem. De som husker ham vet at han ville blitt en norsk legende hadde han holdt seg skadefri.

Dennis Obeng er en annen ekstrem spillertype som vi har savnet i klubben i lang, lang tid. Han er en notorisk måljeger, men vi har enda ikke sett ham prøve seg på øverste nivå. Disse spillerne er bare toppen av berget. Det yngler, spiller og gror bak disse. Vålerenga 2 spiller i 2. divisjon og har med det fått en god plattform for utvikling av talentene. Her kan de bryne seg på spillere som i utgangspunktet er sterkere og mer rutinerte uten å få kollektiv juling av den grunn. Det viser seg jo at hvis Vålerenga stiller med sine beste juniorspillere kan de vinne over hvem det skulle være i 2. divisjon og de vet at mulighetene vil komme på A-laget hvis de jobber strukturert og godt.

Artikkelforfatterens store favoritt er Mohammed Fellah. Gutten kan bli så god han vil. Fellah vil få mange muligheter i år og han besitter egenskaper man sjelden ser i internasjonal fotball. Kombinasjonen av teknikk, overblikk og et smart hode kan bringe ham helt til toppen i Europa. For å nå dette målet, som herved er satt for ham, må gutten ikke hvile sitt hode på skryt som dette men bruke skrytet som en ekstra motivasjon til enda bedre trening og utvikling.

Dette gjelder ikke bare Mohammed Fellah men også flere av de andre talentene i klubben. Det er uansett viktig å gi unggutta tid. Man utvikler seg i forskjellig tempo og det er ikke sikkert alle tar skrittene man håper de skal ta i år. Da er det viktig å jobbe videre mot målet, for en vakker dag løsner det. Og når det løsner vil verdens dører endelig åpnes på vidt gap. Vi har ventet lenge på Daniel Fredheim Holm. Utviklingen har til tider gått sakte og noen ganger ikke vært synlig, men lang tids tro på egne ferdigheter betaler seg i år.

Norge vil få se en ny Myggen eller en ny Pelé vokse fram. Ungdomskullene som vokser fram for tiden har forutsetningene man tidligere har hatt i sydlige strøk. Hallene vokser opp og

kunstgressbanene ligger spilleklare hele året. Noe så essensielt som treningsforhold vil gjøre at basisferdighetene til norske spillere vil nærme seg de som er best på denne delen av spillet. Vålerenga med sitt Vallhall ligger i så måte veldig godt an.

Utviklingsapparatet som er bygd opp i Idrettsforeningen vil utvikles og forbedres slik at flere talenter får utvikle seg i de beste omgivelsene i landet. Fremtiden er svært lys, men langsiktig tenking er viktig. Disse talentene som alle er så opptatt av å oppdage må få mulighetene de trenger til å bygge opp rutine som man også er avhengige av. Det er alt for mange spillere som får lov til å spille fotball i norsk Eliteserie på bekostning av spillere som kun mangler den siste biten for å ta steget opp. Vålerenga skal være og vil bli foregangsklubben som gir disse spillerne muligheten til å ta det siste skrittet.

Det som vil skje hvis man ikke er oppmerksom og blir en «unyttig tjener for fotballen» er mye verre enn et nedrykk eller en totalslakt i lokalvisa. Det står nemlig i Bibelen og klubber som ikke vil høre vil få merke dette: «Kast så den unyttige tjener ut i mørket utenfor, der de gråter og skjærer tenner.»

SKAL DU
FORNYE, FORBEDRE,
SKIFTE UT, REHABILITERE,
RESTAURERE, OPPGRADERE,
REPARERE, ERSTATTE, TILPASSE,
FRISKE OPP, JUSTERE, KORRIGERE,
BEDRE, PERFEKTURERE, UTBEDRE,
RAFFINERE, RENNOVERE, BØTE,
EMENDERE, GJENOPPRETTE,
IMPLEMENTERE, LAPPE,
KONSOLIDERE, STELLE,
OVERHALE, VØLE,
GJENOPPRETTE
PUSSE OPP.
HAR DU EN
DRØM? OG
TRENGER
STRØM

SOM MEDLEM
AV KLANEN FÅR
DU 10% RABATT
KONTAKT OSS

**St. Halvard
Elektro AS**
Tlf. 954 04 204
Mail: rune@sthalvard.no

Autorisert EL. installatør. St. Halvardsgate 23, 0192 Oslo

Enga skal til Europa

– litt av hvert om UEFA-cupen

Av: Øyvind
Wormnæs
Foto:
stiftet1913.no

Dette er en liten gjennomgang av UEFA-cupen, hvordan den er satt opp, når trekning og kamper går og hvem vi kan møte. Til slutt kommer det litt om seeding, for de spesielt interesserte.

Oppsett

Cupen begynner med to kvalifiseringsrunder. I begge kvalifiseringsrundene blir landene delt inn i en nordlig, en sentral-østlig og en sørlig gruppe. Vi er med fra starten. Oppsettet er ikke helt fastsatt ennå, det viktigste er at totalt 32 vinnere skal gå videre fra kvalifiseringsrunde to. Dersom cupvinner i et land skal til Champions League (CL) blir deres plass i UEFA-cupen (UC) overtatt av neste lag på tabellen.

I alle rundene blir et lag fra den best seedede halvparten trukket mot et lag fra den dårligst seedede halvparten. Ingen lag kan trekkes mot et lag fra samme nasjon. England, Skottland, Wales og Nord-Irland er fire forskjellige nasjoner.

Etter kvalifiseringen begynner den egentlige turneringen. Første runde er en cuprunde med hjemme- og bortekamp. Her kan UEFA også sette opp grupper som det trekkes innenfor. Deretter kommer et gruppespill, så vanlig cup igjen med hjemme- og bortekamp frem til og med semifinalene. Finalen er kun én kamp, 14. mai i Manchester. Bare å bestille reise altså...

NB: Datoene her er hentet fra rammeterminkalenderen til det tyske fotballforbundet, og er ikke endelig bekreftet av UEFA. UEFA har tidligere vist at de kan forandre på ting i siste liten, selv om det ikke skjer ofte.

Kvalifiseringsrunde 1

Trekningen blir 29. juni. Kampene spilles 19. og 26. juli.

Nordlig gruppe kommer til å se ut omtrent som tabellen under. Jeg lister opp i rekkefølge etter landets seeding. De lagene som er kvalifisert er i fete typer, de som i skrivende stund ligger på kvalifiseringsplass i sin serie er i kursiv.

Land	Nr. 3 i serien	Cupvinner	Nr. 2 i serien
Norge	Vålerenga	Fredrikstad	Brann
Danmark		<i>ikke avgjort</i>	<i>Midtjylland</i>
Sverige		Helsingborg	AIK
Finland		HJK Helsinki	Haka Valkeokoski
Latvia		Metalurgs Liepaja	Skonto Riga
Litauen		Suduva Marijampole	Ekranas Panevezys
Island		IBK Keflavik	KR Reykjavik
Irland		Derry City	Drogheda United
Estland		<i>ikke avgjort</i>	Trans Narva
Wales		<i>ikke avgjort</i>	<i>Rhyl</i>
Nord-Irland		<i>ikke avgjort</i>	<i>Cliftonville</i>
Luxembourg		<i>ikke avgjort</i>	<i>Etzella</i>
Færøyene		Torshavn	Streymur
Fair Play	Inntil tre lag. Ikke avgjort hvilke og dermed heller ikke hvilke i nordlig gruppe ennå.		

Vi er seedet. Det kan komme ett eller to lag fra Danmark som er bedre seedet enn oss. Resten er dårligere. Dette betyr at vi kan trekke et lag fra Island og nedover på lista.

Kvalifiseringsrunde 2

Trekningen skjer 27. juli. Kampene spilles 16. og 30. august. Her ser nordlig gruppe slik ut:

Land	Nr. 3 i serien	Cupvinner	Nr. 2 i serien
Skottland	<i>Aberdeen</i>		
Belgia	<i>Standard Liege</i>		
Intertoto Cup	<i>Inntil 11 lag fra Intertoto Cup, vi får vite hvilke i nordlig gruppe 30. juli</i>		
Fra 1. kvalik	<i>Vinnere fra 1. kvalikrunde</i>		

Vi vil være seedet også i denne runden. De tøffeste trekningene er AIK eller Helsingborg, som blir useedet. Det er også farlig å trekke et halvdårlig lag og sove i timen, slik Brann gjorde da de ble slått ut av den kjente storklubben Åtvidaberg i denne runden i fjor. (Mest sannsynlig vil også Fredrikstad og Brann være seedet i denne runden. Det er teknisk sett bra for oss om de blir det, se til slutt om seeding.)

Første ordinære runde

Første runde i UEFA-cupen trekkes 31. august. Kampene spilles 20. september og 4. oktober. Nå blir det mye tøffere. Det kommer inn en rekke nye lag som er mye bedre enn de vi har møtt til nå.

Land	Cupvinner	Nr. 3 i serie	Nr. 4 i serie	Nr. 5 i serie	Nr. 6 i serie
Spania	<i>ikke avgjort</i>			<i>Zaragoza</i>	<i>Atletico</i>
Italia	<i>ikke avgjort</i>			<i>Empoli</i>	<i>AC Milan</i>
England	<i>ikke avgjort</i>			<i>Bolton</i>	<i>Everton</i>
Frankrike	<i>ikke avgjort</i>		<i>Toulouse</i>	<i>Sochaux</i>	
Tyskland	<i>ikke avgjort</i>		<i>Bayern München</i>	<i>Nürnberg</i>	
Portugal	<i>ikke avgjort</i>		<i>Braga</i>	<i>Leiria</i>	
Nederland	<i>ikke avgjort</i>	<i>Twente</i>	<i>Ajax</i>	<i>Feyenoord</i>	
Hellas	<i>ikke avgjort</i>	<i>AEK Athen</i>	<i>OFI</i>	<i>PAOK</i>	
Russland	<i>ikke avgjort</i>	Lokomotiv Moskva (sannsynlig videre fra kvalik)			
Romania	<i>ikke avgjort</i>	<i>Rapid Bucuresti</i> (sannsynlig videre fra kvalik)			
Skottland	<i>ikke avgjort</i>	<i>Aberdeen</i> (sannsynlig videre fra kvalik)			
Belgia	<i>ikke avgjort</i>	<i>Standard Liege</i> (sannsynlig videre fra kvalik)			
Ukraina	<i>ikke avgjort</i>	<i>Metalist Kharkov</i> (sannsynlig videre fra kvalik)			
Fra 2. kvalikrunde	<i>Det kommer inn ytterligere 27 vinnere fra 2. kvalifiseringsrunde</i>				
Fra CL	<i>Det kommer inn 16 lag som ble slått ut i 3. kvalifiseringsrunde i CL</i>				

Her er vi ikke seedet uansett hva som skjer, så vi trekker altså motstander fra øverste hylle. Med andre ord er det viktig å ha flaks. Ingen lag vi kan trekke er lette, men det er forskjell på Hearts eller en fallen middelmådighet i den ene enden av skalaen, og Milan eller Bayern München i den andre. Det kommer inn noen gode lag fra 3. kvalifiseringsrunde i Champions League også, og sannsynligvis RBK. Det fine med å gå videre, er at da blir det gruppespill og garantert fire kamper til.

Fortsettelse neste side.

Gruppespillet

Gruppespillet trekkes 5. oktober. Kampdatoene er 25. oktober, 8. november, 29. november, 5/6. desember og 19/20. desember.

Det er åtte grupper med fem lag i hver. Alle lagene spiller én kamp mot hver av de fire andre, totalt to hjemme og to borte. Lagene spiller altså på fire av de fem datoene.

Vi slutter her foreløpig. Ligger vi godt an kommer garantert «UEFA-cupen: Del to.»

Seeding

Til sist litt om seeding. Vi flyter fortsatt på kampene mot Graz, Wisla og Newcastle i 2003 og 2004. Hvis vi ikke henter nye seedingpoeng i år og neste år er det slutt på det, og da kan vi risikere å

trekke en klubb fra Premier League i stedet for Skonto Riga for å kvalifisere oss til UEFA-cupen. Veien frem til å bli en klubb med muligheter i Europa er med ett mye, mye lenger. De som er seedet vil altså ha lettere for å fortsette å være det.

Å være seedet er altså viktig, og her kommer en kort oversikt over hvordan seedingen blir regnet ut. Skjøner du dette, har du skjont mer enn de fleste.

Det er seedingpoeng for hver nasjon og seedingpoeng for hvert lag. For begge gjelder at det er summen av poeng samlet i CL og UC de siste fem årene. Seedingen endrer seg bare mellom sesongene, ikke underveis i turneringene. All seeding rundes av nedover til nærmeste tusendel.

Nasjonen først. Alle lag samler poeng til sin nasjon. Et lag samler ett poeng for seier og 0,5 poeng for uavgjort i kvalifiseringsrundene, mens de ordinære rundene gir to og ett poeng. Å kvalifisere seg til gruppespill i CL gir tre poeng, og det er ett bonuspoeng til for hver runde videre i CL og for kvartfinale og videre i UC. Nasjonen får gjennomsnittet av det alle lagene samler. Nasjons-seedingen bestemmer hvor mange lag som kommer til CL og hvor mange til UEFA. Norge har 19,725 poeng i dag.

Eksempel: Denne sesongen hadde Norge med fem lag, som samlet til sammen ti poeng. Dermed får Norge $10 / 5 = 2,000$ poeng for sesongen 2006/2007. I 2005/2006 hadde vi også fem lag, som samlet 27 poeng. For den sesongen fikk Norge $27 / 5 = 5,400$ poeng.

Lagene samler også poeng til seg selv. Først får de nasjonspoengene $\times 0,33$. I tillegg får lagene to poeng for seier og ett poeng for uavgjort i de ordinære rundene. Kvalifisering gir ingenting. Bonuspoeng er de samme som for nasjonspoengene over.

Eksempel: I Norges tilfelle gir nasjonspoengene $19,725 \times 0,33 = 6,509$. De siste fem årene har Vålerengens Idrettsforening to uavgjort mot Graz, to mot Wisla og én mot Newcastle, til sammen fem poeng. Vi har altså $6,509 + 5 = 11,509$ poeng. Brann har ingen egne poeng og står med ynkelige 6,509.

Et sted å finne mer info enn du trodde var mulig å samle er på Bert Kassies' nettside <http://www.xs4all.nl/~kassiesa/bert/uefa/>.

Nesten alt som står i denne artikkelen kan du lese der og på UEFAs nettsider.

Du må ikke ha baller for å bo på Vålerenga

De fleste forbinder Vålerenga med fotball – og ishockey. Men Vålerenga er så uendelig mye mer: Selve hjertet i Oslo, landlig og idyllisk, urbant og bynært. Fellesskapet og gleden ved små forhold og kjente gater skaper identitet, stolthet – og en god porsjon patriotisme.

Engaland blir som en liten landsby i byen, beliggende mellom Strømsveien og Vålerengagata. Med et mangfold av leiligheter i ulike størrelser, former og prisklasser, og bygninger som forsterker og bygger videre på

gammel stil og skikk. Innimellom de nye byggene vil du finne bevaringsverdige, gamle hus som binder tiden sammen. Trær, planter og gressplener skal ta vare på den landlige idyllen.

Engaland ønsker både gamle og unge velkommen – uansett lidenskap!

Salget starter våren 2006. Gå inn på web-siden og registrer deg, så får du tilsendt utførlig prospekt og priser når dette er klart!

engaland.no • tlf: 09099

Pisspreik

Nest etter ubrukelige linjemenn (red. anm.: assistentdommere) og kalde pølser er det vel ikke noe tema som opptar reisende supportere i så stor grad som sanitære forhold. Klansropet har tatt dette til etterretning og nedsatt en egen reisende dassredaksjon med diett- og nattillegg.

Damer og fotball hører sammen som...?

Det kan gå fort i svingene når man skal bygge ny stadion (vel og merke hvis man ikke holder til i Oslo). Noen ganger går det så fort at man glemte at også damene har sine behov etter et par kopper buljong eller annen fast eller flytende føde.

Denne kreative løsninga fant vår utskremte medarbeider på splitter nye Viking Stadion i fjor.

Enga både her og der

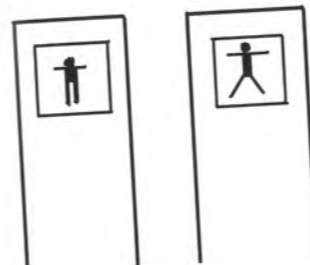
Fra en lærerinne fra Grønlandsleiret, som helst vil forbli anonym, har vi mottatt et bilde tatt på herretoalet på Statoil utafor Moss et sted i desember i fjor. Hva en Vålerengasupporter gjør i Moss på tampen av 2006? Tar en omvei til Viborg selvfølgelig. Hva en anstendig lærerinne gjør på et herretoalett er imidlertid et ubesvart spørsmål.

Kontinentalt

Storøyde og med åpent sinn drar Vålerengasupporteren til det store kontinentet. Der er det så mye gildt og nyntens at en stakkars pottittbonde mister pusten. Dette pissoaret i Praha er noe av det mest storveise vi har sett.

Piktogrammer I

Grunnet manglende dømmekraft, stivfrosne fingre, promille eller hva det måtte være, glemte Pisspreikredaksjonens fotograf å ta bilde av den forbillidige skiltinga på herretoalet på Viborg Stadion.

Etter iherdig jobbing har Klansropets data-grafikkavdeling likevel klart å rekonstruere situasjonen. Pimmelipim (t.v.), pommelipom (t.h).

Piktogrammer II

En gang var fotballsupportere fotballsupportere. I det 21. århundre er ikke livet like lett. Nå finnes det Klan, Mini-Klan, Unge Enger, Gamle Enger, kategori A-Z, anglofile, bajofile, hundegutter og ultras. Slike forhold kan lett føre til eksistensiell angst. Hvem er jeg? Er jeg på rett tribuneseksjon? Passer denne hatten sammen med disse skoene? Bohemen gjør valgene enklere for folk. Er man juletre har man i tillegg til henholdsvis herre- eller dametoalett også tilgang til handikaptaolet. Et ikke ubetydelig frynsegode i de første par timene etter en vunnet hjemmekamp.

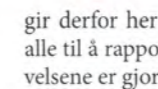

Vi mimrer

I år får vi dessverre ikke gleden av å besøke Briskeby, en klassisk stadionperle. Til minne om bedre tider bringer vi her et bilde av stedets sanitære fasiliteter.

Nytt fra NFF

Pisspreikredaksjonen ser på det som ekstremt viktig at NFFs reglement til enhver tid følges. Brudd på reglementene kan som kjent få katastrofale følger, som for eksempel ukontrollerte gledesutbrudd og skadeverk på kondemnerbare tribuner. Vi gjen-gir derfor her forbundets eget dassreglement, og oppfordrer alle til å rapportere brudd på disse til NFFs domsutvalg. Uthelsene er gjort av redaksjonen, av rent redaksjonelle hensyn.

3.4.3.2 Toaletter

Supporterne skal ha egne toaletter i akseptabel avstand fra tribuneplassene. Antallet skal være i h.t. *antall gjestende supportere*, og øvrige forhold i h.t. Pkt. 3.6.1

3.6.1 Sanitærfasiliteter

Arenaen og evt. hver tribune må ha tilstrekkelige, *permanente* publikumstoalletter for begge kjønn, *min. 5 stk. wc og 5 stk. urinal pr. 1000 tilskuere*. Halvparten av wc-ene skal avsettes for kvinner. Plasseringen skal være slik at hele stadion har tilfredsstillende dekning. Det bør *ikke være mer enn 50 m* fra noen tilskuerplass til nærmeste toalett, Det skal være eget toalett for presse, TV, VIP. Toalettene må omfatte *vaskefasiliteter* med minst *varmt* og kaldt *vann* og *tilstrekkelig forsyning av håndtørkepapir* og/eller et tilstrekkelig antall håndtørkere. De må være *lyse, rene og hygieniske*, og det bør utarbeides rutiner for å holde dem i denne standen *gjennom hele arrangementet*.

BORTE-SUPPORTERE

Konkurransen!

Vi ønsker å belønne ivrige fotografer.

Ta et trist/humoristisk/flott/jævlign bilde av en fotballrelatert dass!

Få bildet på trykk!

Vinn gavekort i Sjappa eller valgfri bortetur med buss!

Send bidragene til ropet@klanen.no (Har du valgmuligheter, ønsker vi størst mulig oppløsning på bildet)

200 000 tilskuere i 2007

André Krystad (44) er mannen som tar over som arrangementsansvarlig når Lars Stensby har forlatt Vålerenga. Det «hårete målet» er altså 15 385 mennesker i snitt for sesongen.

Av: Kjell Henning Thon

Krystad ønsker at både klubben, Klanen og sponsorene skal få det best mulig.

– Jeg er voksen, og på mange måter er jeg nok litt konservativ på mange områder, men jeg er også voldsomt imponert av hvordan Klanen støtter Vålerenga.

Krystad er snakkesalig, og snakker litt som den selgeren han er. Han forteller om forskjellige forpliktelser og et utall av behov. Han sier mye om Vålerenga og enda mer om moderniseringen på forskjellige områder, spesielt når det gjelder VIP-fasiliteter, stadioner og media. Nå er det digital stadionreklame og storskjermbruk som er det viktigste i hodet hans.

– Det er viktig å utnytte dette så godt man kan. Men best mulig vil ikke si mest mulig. «Less Is More», forkynner den nye arrangementsansvarlige, trolig uten å vite at det er jazzmusiker Miles Davis han siterer.

Han vil også ha god resultatservice på stadion. Han vil ha gode vilkår for flest mulig av dem som er til stede. Samtidig ønsker Krystad å videreføre hovedlinjene Lars Stensby la.

– Det er viktig å være klar over at alle sponsorer har rettigheter. De skal ha muligheten til å profilere seg på den kampen hvor de har hjemmekampssponsoratet. Tidligere har dette kanskje kommet brått på. Nå ønsker vi at planene skal spikres tidlig og vi forsøker å få alle sponsorene til

mer, Ravi i pausa og et sørgelig lasershow når vi egentlig skulle feire bronsemedaljen.

– Vi har gjort noen feil, og har stolt for mye på tekniske leverandører, uten å tenke nok på hva publikum vil ha, sier Krystad.

Han har derfor lyst til å beholde noen grunnstrukturer, men samtidig sørge for at alt gjøres mer grundig og mer i tråd med alle parters ønsker for framtida.

– Vi skal forsøke å bygge opp den nye kjøreplanen slik at det vil være flere punkter hvor det er stille på stadion, slik at man kan bygge opp en stemning på tribunen.

Og når det kommer til «Vålerenga Kjerke» er det flere av spillerne som har ytret et ønske om at den skal komme etter at innmarsjen har skjedd. Her jobber VIF med fotballforbundet for å se på hva som faktisk er tillatt.

– Spillerne våre ønsker gjerne å være inne på banen når Kjerka spilles, og vi skal se hva vi klarer å få til...

å se etter hva de har av fotballestrettede ting i sitt selskap.

Noe av det vi supportere har reagert aller sterkest på er en eventifisering – alt annet enn fotballen skal settes i fokus. Selv om Lars Stensby i all hovedsak gjorde en god jobb, førte eventtanken til duskeda-

Med fortid i både Vålerenga og Lillestrøm

André Krystad har jobbet i to år i markedsavdelinga i Vålerenga, men har en fortid her i klubben som keeper fra småguttetadiet til A-stallen. Han fikk aldri noen obligatorisk A-kamp for VIF, men fikk til gjengjeld det i klubber som Abildsø, Lillestrøm og Manglerud Star.

– Jeg var lovende, men det ble med det. Jeg fikk ikke spille mye i Lillestrøm heller. Jeg var reservekeeper etter Arne Amundsen det ene året og Frode Grodås det andre.

Etter at André ga seg som satsende keeper har han jobbet 20 år som selger i IT-bransjen.

Foto: Vegard B. Nygård

Klanens turer 2007

Seriestart nærmer seg med stormskritt og som «nyansatt reisesjef» tenkte jeg derfor å informere litt om hvordan ting ligger an. Jeg har de siste sesongene vært ansvarlig på ganske mange klansturer i vårt land og har hatt mange gode opplevelser. Jeg tar tak i dette på best mulige måte og håper på positive tilbakemeldinger.

Når det gjelder turer med Klanen, så vil det ikke skje noen spesielle endringer verken på korte eller lengre borteturer. Det jobbes nå med å innhente priser på busser, og info om alle turer vil som vanlig bli lagt ut på klanen.no i god tid før avreise. Siden prisene ikke er klare ennå, så er det heller ingen info ute nå.

Når det gjelder Årets Tur, så er det blitt snakket litt frem og tilbake om dette, vi har og endt opp med Ålesund som det beste alternativet. Det vil selvfølgelig komme nærmere info om dette også.

Ellers, når det gjelder bussrutene fra landet, så vil Hadelandsruta og Lillehammerruta inntil videre innstilles, på grunn av for liten interesse. På Vestfoldruta har de ansvarlige gått i tenkeboksen/sonderer området en gang til for å se om det er nok interesse. Informasjon om det blir et nytt forsøk på denne ruta kommer på klanen.no. Det skader heller ikke å ta kontakt med de som har vært ansvarlige på de andre rutene. Hvis det er slik at nok folk i nærmiljøet tar kontakt med dem, så tar de i sin tur kon-

takt med oss som er ansvarlige, så ser vi om det er mulig å prøve igjen.

Hadelandsruta - Arne: 930 34 412
Lillehammerruta - Sveinung: 932 10 472
Vestfoldruta - Knut Erik: 920 42 296

Da vil jeg bare ønske alle løkke tel med sesongen og jeg håper å se de fleste i fin form utover året for å følge Oslos stolthet.

Ikke glem at Klanens turtelefon har tlf. nr. 991 29 713

Kjetil Gustafson «turgjengsjef»
Tlf: 962 29 113
e-post: guskje780@hotmail.com

Pisspreik

Nest etter ubrukelige linjemenn (red. anm.: assistentdommere) og kalde pølser er det vel ikke noe tema som opptar reisende supportere i så stor grad som sanitære forhold. Klansropet har tatt dette til etterretning og nedsatt en egen reisende dassredaksjon med diett- og nattillegg.

Damer og fotball hører sammen som...?

Det kan gå fort i svingene når man skal bygge ny stadion (vel og merke hvis man ikke holder til i Oslo). Noen ganger går det så fort at man glemte at også damene har sine behov etter et par kopper buljong eller annen fast eller flytende føde. Denne kreative løsningen fant vår utskremte medarbeider på splitter nye Viking Stadion i fjor.

Enga både her og der

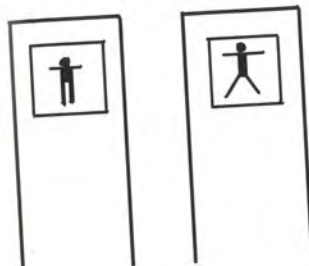
Fra en lærerinne fra Grønlandsleiret, som helst vil forbli anonym, har vi mottatt et bilde tatt på herretoalettet på Statoil utafor Moss et sted i desember i fjor. Hva en Vålerengasupporter gjør i Moss på tampen av 2006? Tar en omvei til Viborg selvfølgelig. Hva en anstendig lærerinne gjør på et herretoalett er imidlertid et ubesvart spørsmål.

Kontinentalt

Storøyde og med åpent sinn drar Vålerengasupporteren til det store kontinentet. Der er det så mye gildt og nyotens at en stakkars pottittbonde mister pusten. Dette pissoaret i Praha er noe av det mest storveise vi har sett.

Piktogrammer I

Grunnet manglende dømmekraft, stivfrosne fingre, promille eller hva det måtte være, glemte Pisspreikredaksjonens fotograf å ta bilde av den forbillige skiltinga på herretoalettet på Viborg Stadion. Etter iherdig jobbing har Klansropets datagrafikkavdeling likevel klart å rekonstruere situasjonen. Pimmelipim (t.v.), pommelipom (t.h).

Piktogrammer II

En gang var fotballsupportere fotballsupportere. I det 21. århundre er ikke livet like lett. Nå finnes det Klan, Mini-Klan, Unge Enger, Gamle Enger, kategori A-Z, anglofile, bajofile, hundegutter og ultras. Slike forhold kan lett føre til eksistensiell angst. Hvem er jeg? Er jeg på rett tribuneseksjon? Passer denne hatten sammen med disse skoene? Bohemen gjør valgene enklere for folk. Er man juletre har man i tillegg til henholdsvis herre- eller dametoalett også tilgang til handikoptoalett. Et ikke ubetydelig frynsegode i de første par timene etter en vunnet hjemmekamp.

Vi mimrer

I år får vi dessverre ikke gleden av å besøke Briskeby, en klassisk stadionperle. Til minne om bedre tider bringer vi her et bilde av stedets sanitære fasiliteter.

Nytt fra NFF

Pisspreikredaksjonen ser på det som ekstremt viktig at NFFs reglement til enhver tid følges. Brudd på reglementene kan som kjent få katastrofale følger, som for eksempel ukontrollerte gledesutbrudd og skadeverk på kondemnerbare tribuner. Vi gjen gir derfor her forbundets eget dassreglement, og oppfordrer alle til å rapportere brudd på disse til NFFs domsutvalg. Utvevelsene er gjort av redaksjonen, av rent redaksjonelle hensyn.

3.4.3.2 Toaletter

Supporterne skal ha egne toaletter i akseptabel avstand fra tribuneplassene. Antallet skal være i h.t. *antall gjestende supportere*, og øvrige forhold i h.t. Pkt. 3.6.1

3.6.1 Sanitærfasiliteter

Arenaen og evt. hver tribune må ha tilstrekkelige, *permanente* publikumstoalletter for begge kjønn, *min. 5 stk. wc og 5 stk. urinal pr. 1000 tilskuere*. Halvparten av wc-ene skal avsettes for kvinner. Plasseringen skal være slik at hele stadion har tilfredsstillende dekning. Det bør ikke være mer enn 50 m fra noen tilskuerplass til nærmeste toalett. Det skal være eget toalett for presse, TV, VIP. Toalettene må omfatte *vaskefasiliteter* med minst *varmt* og *kaldt vann* og *tilstrekkelig forsyning av håndtørkepapir* og/eller et tilstrekkelig antall håndtørkere. De må være *lyse, rene og hygieniske*, og det bør utarbeides rutiner for å holde dem i denne standen *gjennom hele arrangementet*.

BORTE-SUPPORTERE

Konkurransen!

Vi ønsker å belønne ivrige fotografer.

Ta et trist/humoristisk/flott/jævlign bilde av en fotballrelatert dass!

Få bildet på trykk!

Vinn gavekort i Sjappa eller valgfri bortetur med buss!

Send bidragene til ropet@klanen.no (Har du valgmuligheter, ønsker vi størst mulig oppløsning på bildet)

Drikk for flere enn bare deg sjæl

Det er ikke vanskelig å finne vannhull i Oslo som kan skilte med godt brygg i kranene, flagg i de rette fargene og Vålerengasympatisører på begge sider av bardisken. Men på ett område er likevel Bohemen unik: Det er kun i Arbeidergata 2 at malt, humle, gjær og vann blir omskapt til klingende mynt i klubbkassene.

Tekst og foto: Birgit Kolboe

Eller kanskje vi skulle si knitrende sedler. Ser vi bort fra de første årene, har puben vært en god inntektskilde for både Klanen og klubbene. Tallene for 2006 er ennå ikke klare, men både 2004 og 2005 var gode år. Til sammen kunne de ulike medlemmene i Vålerengafamilien bokføre en inntekt på nærmere 1,2 millioner kroner i løpet av toårsperioden.

De sportslige resultatene har mye å si for Bohemens omsetning. Stedets lederduo, Kjell Grønningen og Stephan Konupek, svarer et unisont og kraftig JA på spørsmålet om resultatene på banen forplanter seg til kassaskuffen. Bohemens gjester er også kresne, det skal mer til enn en traurig 1-0-seier for at tappetårnene skal gå varme. Smører gutta med klister og gir uttrykk for at de kjeder seg, går salget tregt. Danser de derimot vals med motstanderne på Ullevaal, ja, da svarer supporterne med heftig begersvinging.

– Høsten 2004 er et godt eksempel, da fløt ølet i strie strømmer, sier Kjell.

– Det kan utgjøre en forskjell på 20 000 kroner bare i timene etter kampen, legger Stephan til.

Det er ingen andre supportere i Norge som kan skryte av å ha en egen pub, en pub som gir dem mer enn rimelig øl på matchdager. Rosenborg-supporterne har prøvd å få til noe lignende, men har hittil ikke lykket helt. Kanskje skyldes det at de har satset på dugnadsarbeid og alenegang.

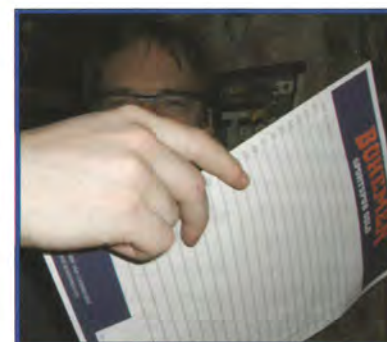
– Det hender jeg får spørsmål om hvorfor vi ikke starter et helt eget sted. Da svarer jeg at det er en stor støtte å være knyttet til en større kjede. Vi var helt blanke da vi startet, mens Alter Ego, som eier omkring halvparten av aksjene, hadde kompetanse på restaurantdrift. Å ha dem i ryggen har også gitt oss store fordeler når vi har handlet med for eksempel Ringnes. Vi hadde ikke fått så gode avtaler om vi hadde stått alene, sier Stephan, og legger til at restaurantselskapets kapital også var kjærkommen – i hine hårde dage.

– I 1999 var vi vel teknisk konkurs, og da hadde ikke Klanen penger, kompletterer Kjell.

Geir Hjorth er mannen som kom opp med den glimrende ideen om å starte Bohemen. Han er ekte øst-kantgutt, og hadde lagt merke til at det var mange som prøvde å sko seg på den stadig voksende interessen for Vålerenga. I 1997 tok han en telefon til Anders Krystad, og inviterte Vålerengafamilien med på pubeventyr. Den telefonen har han aldri angret på.

– Det var mange som syntes jeg var gal. «Skal du drive butikk med de villdyrene der?» var en vanlig kommentar. Men jeg har sjelden møtt så mange hyggelig mennesker. Det har vel så å si aldri vært bråk rundt virksomheten. Folk bryr seg om stedet sitt, og tar vare

på hverandre. Jeg har bare positive opplevelser. Det var en lykkelig idé jeg fikk den gangen, sier Geir Hjorth, som regner med at pengene har kommet godt med i til dels slunkne klubbkasser, noe han har helt rett i.

– Pengene har kommet veldig godt med, det har vært en kjempegreie for oss. I hockeyen har vi delt opp utbyttet slik at halvparten går til breddeidretten, mens eliten får resten. Det er bare å oppfordre folk til å gå mer på Bohemen, jo mer folk drikker der, jo flere turneringer blir det på ungene våre, sier markedsdirektør i Vålerenga hockey, Jan Tore Kjær.

Opp en trapp og inn en dør

Kjell og Stephan så for seg at folk ville strømme til med en gang dørene åpnet, men sånn gikk det ikke. Av de seks tusen klansmedlemmene var det bare en håndfull som valgte å gjøre Bohemen til sitt andre hjem. Det betydde store, røde tall i regnskapet det første året.

– Folk går mindre ut enn man tror, og de hadde allerede sine stamsteder, sier Stephan.

– Det er heller ingen som bor midt i byen og i og med at man må opp en trapp er det ingen som går forbi på gata og tenker: «Her

så det hyggelig ut, her går vi inn». Vi hadde egentlig alle odds mot oss, fortsetter en etterpåklok Kjell.

Videre hyggelig var det forresten heller ikke. Et åpent lokale med svart-hvitt bilder av fordums VIF-helter i glass og ramme på veggene så kanskje stilig ut på tegnebordet, men særlig hjemmekoselig og miljøskapende var det ikke.

– Det så ut som et sykehus. Jeg husker jeg snek meg til å henge opp skjerv for de andre kom på jobb. Det er synd at vi ikke har noen bilder av hvor nakent det så ut, sier Kjell.

Siden den gang har han hengt opp mange skjerv, vimpler og ølbrikker. Fortsatt er det bare Vålerenga av de norske lagene som er funnet verdige en plass, om vi ser bort fra Skeidlagbildet fra syttitallet, et Surnadal-skjerv og et elggevir Klanen fikk i gave av Nybergsunds supportere etter en cup-kamp.

– Nesten alt som henger her har vi fått i gave av gjestene. Folk liker å ha sine egne ting her, det gir dem en tilhørighet. Det finnes mange eksempler på puber som bruker masse pen-

ger på signerte hockeykoller og annet tull, men hvem faen vet at det er Wayne Gretzkys autograf? Det er jo bare å skrive noe. Nei, det blir amerikansk sportspub – helt kunstig, sier Kjell.

– Vi har keeperspaken til Gumman i taket. Det er mye kulere, ler Stephan.

Og om du lurte, Gumman er stamgjest, dørvakt og norgesmester med Vålerengas damehockeylag en bråte ganger. Folk som er på Bohemen for første gang tar gjerne en langsom tur rundt i lokalet, før de slår seg til ro med sitt fludium. Vi som er der mye har vel blitt immune, men en liten oppdagelsesferd i ny og ne er så absolutt å anbefale. Kanskje finner du et bilde av din hemmelige pasjon, eller et fotballkort du i en fjern barndom ville gitt høyrearmen for.

– Det blir som et bilde du har på veggen eller en fin utsikt, etter hvert tenker du ikke over det, bemerkter Kjell.

Flere ben å stå på

Det var ikke bare for hyggens skyld at det ble gjort noe med dekoren. Skulle man overleve måtte kundegrunnlaget utvides.

Det var rett og slett ikke nok tørste Klansfolk der ute og Bohemen gikk fra å være en pub for folk med blått blod i årene, til å bli en fotballpub for alle, drevet av Vålerengasupportere.

– Vi skjønnte ganske fort at vi trengte flere ben å stå på. Klubben og Klanen har inntekter herfra og vi holder fest før og etter kampe, men bortsett fra det er vi et kommersielt sted som må følge økonomiske lover som alle andre. Her er alle velkomne til å se kamper med engelske eller spanske lag, men de som holder med Lyn eller Lillestrøm må selvfølgelig vite hvor de er. En idiot som absolutt skal profilere seg på å hate Vålerenga får svar på tiltale, sier Stephan, og legger til at det for så vidt ikke bare gjelder norsk fotball, en viss respekt for andres preferanser er påkrevet, om alle skal ha det hyggelig.

Til tider må det å legge sendeskjemaet for tone seg som dans på stram line. Selv med

ni store flatskjermer og én 80-tommers storskjerm kan det by på problemer når alle de store kanonene er i aksjon samtidig.

– Vålerenga kommer selvfølgelig først, men vi må ta oss i vare for å la en Vålerengakamp skvise ut engelske kamper. Vi har ikke råd til å tenke at vi ikke trenger pengene fra de engelske supporterne, selv om vi akkurat den dagen drar inn nok på Vålerenga. Det fører bare til at de engelske supporterne går et annet sted neste gang. De som er lojale mot stedet blir prioritert. Vi har det lokalet vi har, og prøver å være så rettferdige vi bare kan, sier Kjell.

Siden i fjor høst har også kjelleretasjen blitt tatt i bruk, når behovet for mer plass har meldt seg. I teorien kan det vises seks ulike kamper samtidig, men det skjer sjelden.

– Vi viser ikke flere kamper enn det lokalene tillater, sier Stephan.

Fotball, fotball og litt til

Konkurransen har økt merkbart de senere årene. Det fantes riktignok puber som viste fotball på storskjerm også da Bohemen åpnet dørene sommeren 1998, men antallet var et helt annet enn det er i dag. Men det at det har blitt flere om beinet skremmer ikke Kjell og Stephan, Bohemen står støtt.

– Stikkordet er troverdighet! Vi er ikke en pianobar eller et diskotek som viser fotball, vi er en fotballpub. Mens de andre gjerne ser karaoken som litt viktigere, og velger bort fotballen, så er den det viktigste her. Vi viser for eksempel italiensk og spansk fotball lørdag kveld. Det betyr at det ofte er ganske stille her mens det koker ellers i byen. En rolig oase midt i helgefylla, sier Kjell.

Det er selvfølgelig lov å ringe og komme med ønsker. Ingen har flere kanaler å velge mellom enn de arbeidende bohemer. Går kampen din på et tidspunkt der den

ikke kolliderer med andre storkamper, så får du det nok som du vil. Og om du skulle være av dem som foretrekker å se fotball fra godstolen, så er det jo fullt mulig å nyte en skumfrisk en en annen dag. Hva med en runde dart, en allmennquiz på fredag eller byens eneste sportsquiz på onsdag?

– Jeg tror alle vil kunne finne én dag der Bohemen føles helt riktig. Klientellet på fredager er et helt annet enn det er på lørdager, som igjen er et helt annet enn midt i uka ellers på søndager, sier Kjell.

Bohemen er også et sted der det skapes nye supportere. Mange av fredagsquizerne var for eksempel sjelden eller aldri å finne på tribunen da de begynte å henge i Arbeidergata, men er i dag blant de ivrigste. I tillegg har møter på Bohemen resultert i et ikke helt ubetydelig antall minibohemer. Små mennesker som med tid og stunder skal ta over hegemoniet.

– Bohemen er vel ikke akkurat noe monster-sjekksted, men det er utrolig mange som har funnet hverandre her, avslutter Kjell.

Klansropets utelivsanmeldere

Pjolter og Pinne tar pulsen på Oslonatten

Bohemen på mandag

«Her var det mange gamle folk», sukker Pinne i det hun ankommer Bohemen mandag ettermiddag. «Ja, men hvor mange steder kan du se så mange toppidrettsutøvere samlet på en gang? Se bare i hjørnet, der sitter sentrale medlemmer av 300-klubben», repliserer Pjolter.

Et litt mørkt og trist interiør legger ingen demper på Pjolter og Pinnes pågangsmot. Pjolter tar sjansen på den trivelige servitørens anbefaling om en halv liter Frydenlund Fat, mens Pinne føler seg mer dristig og går for Strongbow, en importert epleøl.

Det er lite dansing på Bohemen denne kvelden, og stedet er mer preget av gjenglemte styremedlemmer som fortsatt krangler over dagens sakliste.

«Her var det ikke akkurat mye å dra med seg hjem», sukker Pinne, mens hun setter til livs epleøl nummer to. Pjolter svarer ikke, han er opptatt med en kraftig, kvinnelig Derbysupporter i hjørnet.

Miljø	Service	Sjekk
★★	★★★★★	★

Bohemen på tirsdag

«Her var det ikke mye liv», sukker Pinne, i det hun ankommer Bohemen tirsdag ettermiddag. Men hun må snart bite i seg ordene. Som ved et trylleslag ankommer horder av anglofile for å se Liverpool spille mot Barcelona i Champions League.

Et masete interiør, sammensatt av sportsbilder og effekter fra hele verden, legger ingen demper på Pjolter og Pinnes pågangsmot. Pjolter tar sjansen på den kjekke servitørens anbefaling om en halv liter Frydenlund Fat, mens Pinne føler seg mer dristig og går for en dobbel portvin.

Det er lite dansing på Bohemen denne kvelden, og stedet er mer preget av øldrikkende fotballfans.

«Her var det ikke akkurat mye å dra med seg hjem», sukker Pinne, mens hun går løs på sin andre flaske med portvin. Pjolter svarer ikke, han er opptatt med en kraftig, kvinnelig Barcelona-supporter i hjørnet.

Miljø	Service	Sjekk
★★★	★★★★★	★

Bohemen på onsdag

«Her var noe mer liv enn i går på samme tid», sier Pinne, i det hun ankommer Bohemen onsdag ettermiddag. «Men hvorfor sitter de så avventende ved bordene?» Da nok en horde med folk ankommer, fortrinnsvis menn, kall dem gjerne nerder, skjønner hun. De er der for å delta i sportsquiz ledet av Kjell Grønningen.

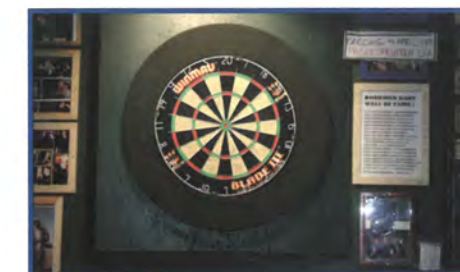
«**Det er synd** at onsdag som tirsdag også har blitt fotballkveld», sier Pjolter. «Noen ganger er det såpass intenst at onsdagens desiderte høydepunkt, quizen, må utgå. Jeg stiller meg totalt uforstående til at oppladning til Liverpool mot Barcelona eller lignende kan vurderes som viktigere enn et tilskuerrangerings spørsmål i engelsk 3. divisjon. Men her som ellers er dette av-

gjørelser gjort av rene kapitalistiske vurderinger snarere enn opprettholdelse av kunnskapsformidling og tradisjoner», sukker han.

Et litt mørkt og trist interiør legger ingen demper på Pjolter og Pinnes pågangsmot. Pjolter tar sjansen på den serviceinnstilte servitørens anbefaling om en halv liter Frydenlund Fat, mens Pinne føler seg mer dristig og går for en dobbel Mühlegg.

Det er lite dansing på Bohemen denne kvelden, og stedet er mer preget av menn og kvinner med et merkelig høyt kunnskapsnivå om tilskuertall i engelsk 3. divisjon. «Her var det ikke

akkurat mye å dra med seg hjem», sukker Pinne, mens hun går løs på sin andre kartong med egg fra frittgående høns. «Og disse eggene kunne definitivt vært ferskere.» Pjolter svarer ikke, han er opptatt med en kraftig, kvinnelig tidligere norsk mester i sportsquiz i hjørnet.

Miljø	Service	Sjekk
★★★★	★★★★★	★

Bohemen på torsdag

«Her var det ikke mye liv», sukker Pinne, i det hun ankommer Bohemen en torsdag ettermiddag. «Det er nok fordi torsdag i dette gamet ofte er ansett som hviledag», repliser Pjolter som en verdensmann.

Pjolter tar sjansen på den høye, litt distré servitørens anbefaling om en halv liter Frydenlund Fat, mens Pinne føler seg mer dristig og går for en Irish Coffee laget med ømhet og kjærlighet.

En veldig bedagelig, nesten søndagsaktig stemning ligger over lokalet. Ikke før de har kom-

mentert denne roen dukker plutselig en del toppidrettsutøvere opp og bedriver pilkast med stor innlevelse på to baner. «Har du sett, de spiser seigmenn til øl og portvin, kanskje det hadde vært godt til drinken din også?» spør Pjolter. Pinne ser på han som om han hadde bedt om ketchup på Bagatelle og han lar temaet ligge.

Da de trodde alle kveldens hendelser var godt i gang, renner det inn noen meget sære individer. De skal se de innledende rundene i UEFA-cupen. Navnene til disse to lagene fra noen nye land dypt inne i Øst-Europa er en utfordring å uttale for de fleste. «Hvem er det som spiller», spør Pinne? Pjolter er allerede dypt inne i språkvitenskapens verden med en kraftig, kvinnelig FC Shaktar Donetsk-supporter.

Miljø ★★★★	Service ★★★★★	Sjekking ★
----------------------	-------------------------	----------------------

Bohemen på fredag

«Her var det jammen fullt», sukker Pinne i det hun ankommer Bohemen en fredag ettermiddag. «Ja, men det var jo forventet», svarer Pjolter. «Og se så blide alle ser ut.» Pjolter og Pinnes forsøk på å reservere bord over telefon tidligere i uken hadde blitt bryskt avvist. Her var det snakk om flere års venteliste, fikk de høre. Det går gjetord om Bohemens fredagsquiz, den skal være den beste i landet. Opptil flere Norgesmestere i quiz har sin faste plass her.

En litt svett og klam atmosfære legger likevel ikke noen demper på Pjolter og Pinnes pågangsmot. Pjolter tar sjansen på den blide servitørens anbefaling om en halv liter Frydenlund Fat, mens Pinne forsøker å heve seg over den folkelige stemningen med en flaske rødvin.

Det er mye engasjering ved bordene denne kvelden, og stemningen er høy. Til slutt må til og med Pinne trekke på smilebåndet.

«**Jaja, dette var** jo ikke så ille likevel» roper Pinne over den høye musikken. Pjolter hører ikke, han har blitt med en overvektig blondine ned i kjelleren for å drikke cocktails.

Miljø ★★★★★	Service ★★★★★	Sjekking ★
-----------------------	-------------------------	----------------------

Bohemen på lørdag

– Dette er Pinnes telefonvarer. Jeg er dessverre indisponert for øyeblikket, legg igjen navn og nummer.

– Hei, det er Pjolter som ringer. Vi har jo en utelivsannmeldelse å få gjort unna i dag. Men hvis du har blitt syk, så får vi ta det neste uke. Jeg tar en tur i skogen med en hyggelig dame jeg møtte i går kveld jeg.

Miljø ★	Service ★	Sjekking ★
-------------------	---------------------	----------------------

Bohemen på søndag

«For en gjeng med slitne folk», sier en oppgitt Pinne i det hun ankommer Bohemen søndag formiddag. «Ja, men de viser jo fem fotballkamper samtidig og dette foregår i tre runder. Behøver ikke gå hjem før tidligst ni», svarer en entusiastisk Pjolter.

En kakofoni av sportskommentatorer legger ingen demper på Pjolter og Pinnes pågangsmot. Pjolter tar sjansen på den blide servitørens anbefaling om en halv liter Frydenlund Fat, mens Pinne fortsatt er preget av fredagens utskielser og nøyer seg med en Farris.

Dansegulvet er tomt denne søndagen, og atmosfæren er avslappet.

«**Jeg orker ikke** mer sport», stønner Pinne og går hjem. Pjolter hører ikke, han er fortsatt opptatt med blondinen fra fredag kveld.

Miljø ★★★★	Service ★★★★★	Sjekking ★
----------------------	-------------------------	----------------------

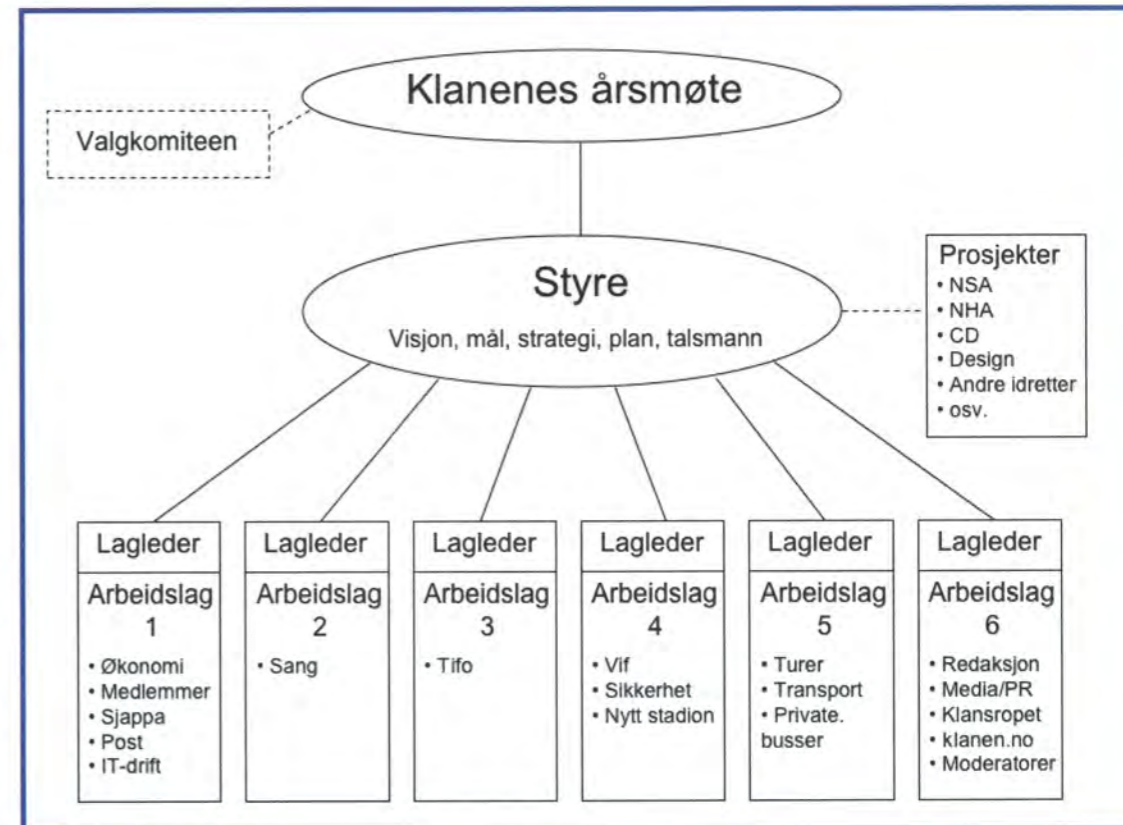
INFO FRA STYRET

Klanens nye organisasjon

Klanen som organisasjon har hatt to hovedutfordringer de senere årene: For lange styremøter med for mange styremedlemmer, og for få som bidro til å få jobben gjort. Etter årets årsmøte er dette forandret.

Av: Kjell Henning Thon

For et år siden ble det satt ned en organisasjonsgruppe bestående av Marit Nyborg fra valgkomiteen, Eirik Pettersen (tidligere styremedlem i VIF som til daglig jobber med kompetanseheving og resultatforbedring i næringslivet) og to fra det daværende styret (Mette Kay og Kjell Henning Thon).

Målet for gruppa var å komme opp med en modell som skulle styrke Klanens visjoner og målarbeid og som samtidig skulle styrke Klanen i det daglige. Vi så fort at det var en videreføring av arbeid i grupper som måtte gjøres. Vi satte ned kjerneoppgavene i Klanen på et papir, bestemte oss for å ha fem styremedlemmer, og endte opp på modellen du ser over.

Liste over de ansvarlige for arbeidslagene og deres kontaktadresser finner du på side 2.

Med denne modellen blir det også flere kontaktpunkter mellom «normale medlemmer» og led-

elsen i organisasjonen, og folk kan vise at de duffer til noe før de eventuelt blir valgt inn i styret. Styrets ansvar ligger på områder som visjoner, mål, strategier og planer, samt å legge rammene for arbeidslagene. Talsmannsrollen er omtrent det eneste «gjøremålet» som ligger igjen i styret. Arbeidslagene ledere utpekes av styret, og rapporterer tilbake til styret innenfor rammene (både økonomiske og andre) de har fått.

Alt dette var mulig innenfor de gamle vedtektene våre, og arbeidsformen ble vedtatt innført av et samlet styre på styremøtet 12. februar 2007. Når årsmøtet så gjorde alle de vedtektsendringene styret og organisasjonsgruppa ba om fjor-

ten dager senere er også en videreføring av organisasjonsmodellen sikret. Klanens oppdaterte vedtekter er trykket bakerst i dette bladet og ligger også på klanen.no.

Parallelt fortsetter man med prosjektjobbing og valgte enkeltpersoner til mindre typer oppgaver, så som representasjon i Norsk Supporterallianse, Norsk Hockeyallianse, CD- og DVD-prosjekter og annet.

Kostnadene ved dette organisasjonsutvalget ble til slutt på kr. 903,-. Det var prisen for en felles, nøktern, avsluttende middag.

I Vålerengas tjeneste

Gratis annonsetjeneste for alle gode formål som har med Vålerenga å gjøre.
Ta kontakt dersom du vil være med.

fanzineZentralen

Lyst til å kjøpe fanziner?
Gå inn på <http://www.stangut.no/shop/> eller
kontakt mikkel på pakjelstrup.mikkel@gmail.com

Din annonse her...

Klanen deltar i en antirasistisk fotballturnering i Hamburg i midten av juni.
For mer informasjon kontakt
nimo@klanen.no

www.ultras.no

Vålerenga Historielag
www.valerenga.org

Har du lyst til å bidra aktivt i Klanen?

dugnad@klanen.no

Vil du bli KOT-vakt?

KOT-gruppa vil gjerne ha flere med på laget.
Send en mail til styret@klanen.no hvis du er interessert i å stille opp. KOT-gruppas oppdrag er å stille opp på både hjemme- og bortekamper, der oppgavene er alt fra å svare på spørsmål til å ta vare på barn som leiter etter foreldrene sine. I tillegg sørger KOT for det interne vakt-holdet i Klanen. Bidra for dine egne – ta kontakt i dag!

I Vålerengas tjeneste

Gratis annonsetjeneste for alle gode formål som har med Vålerenga å gjøre.
Ta kontakt dersom du vil være med.

Greverudbussen
Kjører fra Chaplin Pub på Greverudsenteret i Opegård kommune. Vi kjører til alle hjemmekamper og de fleste bortekamper. Gå inn på www.greverudbussen.no for påmelding og mere info.

BOHEMBUSSEN
www.bohembussen.no

VÅLERENGA **ISHOCKEY**
get
LIGAMESTER 2006/2007

BOHEMIEN

ARBEIDERGATA - OSLO

Årsberetning Klanen 2006

Både på det fotballmessige og på det organisasjonsmessige kan 2006 føles litt som en mellomstasjon for Klanen. Like fullt har Vålerenga tatt sin tredje fotballmedalje på rad og Klanen har tangert rekordåret 2005 med mer enn 13 500 medlemmer. Det driftsmessige overskuddet er på en kvart million kroner, og fortsatt gode resultater både på Bohemen og i Sjappa, gjør at vi igjen kan overføre betydelige midler til fond som sikrer framtida for klubb og Klan.

Styrets hovedutfordring i 2006 har vært å bruke passe arbeidsmengde i arbeidet mot fotballrelatert vold. Bråkmakere har ført til en serie uheldige hendelser i år, og er et svært alvorlig problem, samtidig som veldig få av Vålerengas tilhengere og Klanens medlemmer er involvert i bråket. Det skal ikke legges skjul på at det i Styret har vært uenighet om hvilke virkemidler som skal brukes for å få bukt med problemet, og at vår felles konklusjon er at det ikke finnes noen enkle løsninger. Utfordringer på dette området vil bli en viktig oppgave både for Styret og for alle medlemmer i Klanen også i 2007.

Et annet sentralt punkt i året som har gått har vært arbeidet med å omorganisere Klanen. Utfordringen her ligger i å øke antallet mennesker som bidrar i det totale frivillige arbeidet, samtidig som man beholder Styrets hovedansvar for hovedlinjene i organisasjonen. Vi føler at dette er sikret gjennom den nye modellen som foreslås her i dag, og ser ingen voldsomme endringer i Klanen, selv om den grunnleggende strukturen endres noe.

Vålerengas hjemmekamper har ikke vært fullt så godt besøkt, og klubbens bortekamper har ikke i like stor grad vært utsolgt som i 2005. Vi skylder dette på to faktorer: TV-tilgjengeligheten etter avtalen med TV2 har ført til en generell nedgang i besøkstallene i Tippeligaen, dette har gått ut over antall mennesker også på VIFs kamper. I tillegg gjorde den dårlige starten på sesongen at spenningen om et Vålerengagull var utløst litt for tidlig i 2006. En utfordring videre for både klubben og Klanen er å løfte minimumsnivået på en Vålerengakamp. Jobben for 2007 innebærer spesielt billetter til enkeltkamper, mens videre handler arbeidet også om tilrettelegging av forholdene på et nytt stadion.

Vi har subsidiert turer til bortekampene mot Brann og Rosenborg i 2006, og ser på det som positivt å plukke ut enkeltkamper hvor vi legger ned en liten ekstrainsats.

Klanen ser at et samarbeid med de private bussene som kjører i Vålerengas navn er viktig, og støtter det viktige arbeidet som legges ned. Vi har derfor gitt samme subsidier til de private bussene som til Klanens busser for de nevnte kampene. Jobbingen med Klanens egne (innleide) busser står ikke stille, men har utviklet seg og vil utvikle seg videre når det gjelder å tilrettelegge for mat, drikke, søvn og stillhet i tillegg til den gode stemningen som skal prege en Vålerengabuss på vei til eller fra kamp.

Prosjektet med busser fra nærområdene rundt Oslo inn til Vålerengas hjemmekamper er også videreført, men her trengs det flere ildsjeler for at arbeidet skal fortsette.

Frivillighet og medlemshåndtering

Med en opprettholdelse av et veldig høyt medlemstall, har Klanen andre utfordringer enn andre norske supporterklubber. Andre foreninger som vi kan sammenligne oss med i størrelse har flere ansatte, mens vi drives helt og holdent på frivillig basis. I en årsberetning der ingen andre takkes ved navn føles det derfor riktig å takke Cathrine Bue Knutsen som har holdt tak i medlemshåndteringen på en forbilledlig måte.

Arbeidet med automatisering av medlemshåndteringen har gått litt tregt gjennom året, og må oppgraderes i løpet av 2007, mens medlemsregister på web har fungert tilfredsstillende. Også i 2006 har det blitt sendt ut medlemskort til nye medlemmer cirka én gang i måneden.

Klubben

Samarbeidet med klubben er blant de sentrale oppgavene i Klanen. Samarbeidsavtalen mellom de to foreningene er oppe til revisjon, men samarbeidet har gjennom året fungert godt. Vi er ikke enige i alle spørsmål, men det er heller ikke noe mål i seg selv. Klanen har også hatt en observatør i klubbstyret.

Klanen har også bidratt til møter mellom trenere og ledere og Klanens medlemmer. Disse møtene har fungert svært godt, og møtene bør fortsette.

Gjennom året har Klanen gitt 394.000,- fra breddefondet i tilskudd til breddeprosjekter i Vålerenga. I år har den helt klart største enkeltsommen gått til breddeinnsats i Vålerenga Hockey, grunnet en mest relevant søknad derfra. Ellers har også Fotball (dame), Fotball (bredde), Håndball og Vålerenga mot Rasisme fått penger.

Samarbeidet med klubben i forbindelse med kamper på Ullevaal har gått bra, men en markedsansatt eller to i klubben som jobber mot vanlige Osloborgere, og ikke bare mot sponsorer og samarbeidspartnere kunne nok gjøre underverker med publikumstallene. Vi vil også foretrekke om klubbens arrangementsansvarlig tydeligere kan kommunisere før-, under- og etter-kamp-planer til oss.

I forbindelse med enkelte bortekamper har ikke klubben alltid sendt noen sikkerhetsansvarlig til kampen. Dette medfører ofte ekstraarbeid for Klanens frivillige på stedet, og kan enkelt unngås med at klubben følger opp hva NFF, Royal League og UEFA tydelig krever.

Spillerfondet skulle skaffe midler til Klubben i forbindelse med anskaffelsen av nye spillere. Dette arbeidet har nærmest ligget dødt gjennom 2006, men det arbeides nå for å vekke det til live igjen. Fondet drives ikke i regi av Klanen, men skal drives av frivillige utenfor Styret.

Hockey

Vi ser en fortsatt sviktende oppslutning om hockey i Klanen. Et styremedlem har hatt spesielt ansvar for å øke interessen for hockey og vi har avholdt hockeymøte på Jordal hvor hensikten var å finne ut hva vi kan gjøre for å øke besøket. Vi er også i tettere dialog med ledelsen i VIF Hockey. Vi er av den oppfatning at det er alt for mange ubetydelige kamper. Dette vil vi forsøke å påvirke i tiden som kommer. Vi vil videreføre slike hockeymøter og legger opp til minst to hver sesong. I sesongen har vi fått opp en del hockeyinfo på klanen.no, både hva gjelder info om bussturer, kamppreferater og intervjuer. Dette vil vi videreutvikle og forbedre ytterligere. Vi har også tatt initiativ til å få trykt opp plakater med «de 6 neste kampene» som vi

henger opp i lokalmiljøet og på relevante pøbber og i Sjappa. Vi har også på gang en egen hockey-hettegenser i Sjappa som vi håper kan være klar allerede til årets sluttspill. Styret vil fortsette jobben med å påvirke og forbedre hockey som produkt.

Sponsorer

Klanen oppfatter et økende press fra Vålerengas sponsorer og andre for å komme til medlemslistene våre. Spesielt virker det som om «mobiltilbud som alle tjener på» er et moteuttrykk i 2006. Dette er noe vi uten unntak sier nei til. I enkelttilfeller har vi vurdert det slik at verdien i en slik utsendelse er så stor for våre medlemmer at Vålerenga Magasinet, Sjappa eller andre kan «kjøpe seg inn» i våre utsendelser. Vi er imidlertid tydelige på at vi ikke ønsker å fylle postkassene til våre medlemmer med reklame. Denne politikken ønsker vi at videreføres i årene som kommer. Ren reklame henviser vi til annonseplass i Klansropet.

Gjennom året har vi hatt samarbeidsmøter med flere av Vålerengas største sponsorer angående forskjellige prosjekter som kommer Vålerenga, Klanen, våre medlemmer eller sponsorene til gode. Vi ønsker å videreføre et slikt arbeid, men understreker at dette er jobbing som koster mye tid uten å nødvendigvis gi all verden tilbake.

Styret

Ei helg i mai satte Styret av til et styreseminar på Kleivstua på Kroksgogen for å se på Klanens strategi og visjoner for årene som kommer. Arbeidet med dokumentene fra seminaret har tatt mye tid og krefter i ettertid, og mange av diskusjonene rundt disse dokumentene har gått seg inn i noen blindspor om virkemidler i kampen mot bråkmakere rundt Vålerenga.

Seminaret kostet noen kroner, men slik Styret ser det var det vel anvendte penger. Dersom senere styret vil arrangere tilsvarende seminarer er det viktig at man på forhånd har en forståelse av hvor mye arbeid dette fører til i ettertid, og et mer bevisst forhold på forhånd til hva man konkret vil komme fram til med et slikt seminar.

Styrets arbeid er ubetalt, og forskjellige medlemmer har forskjellige arbeidsoppgaver og arbeidskapasitet. Styret har gjennom året bestått av Magnus Bernhardsen, Ida Dørum, Trond Ivar Døvlø, Nimo W. Gasparini, Jon Simon Grue, Kjell Grønningen, Karl Robert Hasvold, Mette Kay, Espen Knutsen, Gjermund Nordtug (talsmann) og Kjell Henning Thon (talsmann).

Foruten styreseminaret har direkte kostnader i forbindelse med styrearbeidet vært noen pizzaer på styremøtene, samt telefonkostnader for de som dokumenterer dette.

Grupper og prosjekter

Dette punktet dukket opp i fjorårets beretning fra Styret, og henger tett sammen med det organisasjonsgruppa sier om omorganiseringen av Klanen.

EngaTifo har manglet faste arbeidslokaler gjennom året, og har også vært gjennom en omorganiseringsprosess. På tross av ganske mange arrangementer, har året vært litt skuffende på tifofronten. Dette handler selvsagt delvis om de høye målene vi har blitt vant til å stille på dette området. Vi takker alle som har lagt ned arbeidstimer i tifogruppa, og håper dere fortsetter med det også i 2007.

Klubben ønsket å ta over arbeidet som Klanens stadiogruppe gjorde i 2005, men lite skjedde. I siste halvår har arbeidet i klubben kommet i gang igjen, og parallelt med dette har Klanen begynt å se på våre krav og behov i forbindelse med et nytt stadion. Det å gjøre en grundig jobb her vil bidra til å legge et viktig grunnlag for fortsatt bedring i supporterarbeidet for Vålerenga i mange år framover.

Sang- og tribunegruppa har fortsatt arbeidet med å utvikle oss som stadionstyrke. I 2006 så vi en start på sesongen hvor vi underpresterer på tribunen samtidig som laget gjorde det samme på banen. Det ble tatt noen grep, og syngingen tok seg opp utover høsten. Et møte som la premissene for syngesesongen 2007 ble arrangert, og man kom fram til et opplegg som vi håper vil styrke både Colasvingen og Vestbredden. Sanggruppas arbeid vil fortsette.

Klansropet kom med tre utgaver også i 2006, og med et redesignet blad føler vi at vi fikk til en god del forbedring av medlemsbladet vårt. En tydelig redaksjon er på plass, og forskjellige stemmer klarer å si flere og mer interessante ting. Planleggingen av ytterligere bedring er i gang og de tre utgavene i 2007 vil forhåpentligvis gi oss en enda bedre kontakt med medlemmene.

Nettsidene våre – www.klanen.no – er designoppdatert i løpet av 2006, og har blitt betydelig bedre. Parallelt med utviklingen av Klansropet vil vi også få til en felles redaksjonstanke som skal tydeliggjøre funksjonen på hjemmesidene våre. Diskusjonsforumene våre er vanskelige å holde saklige til enhver tid, men vi føler at moderatorene gjør et godt

stykke arbeid. Det samme gjelder tiaringen VPN og alle andre som driver uavhengige supportertersider for Vålerenga.

Klanens Webradio har fungert gjennom året, og det er et ønske for framtiden at radioens sendinger skal bli en tydeligere del av Klanens medietilbud sammen med Klansropet og hjemmesidene.

KOT har fortsatt sitt gode arbeid med å fungere som en modererende gruppe på tribunen gjennom 2006, og det har vært en styrking både av antall personer og måten arbeidet gjøres på. Vi fortsetter arbeidet med bevisstgjøring på oppgaver gjennom 2007. KOT er der for at vi på tribunen skal oppleve ro og orden oss i mellom.

Klanen kom med en ny CD til seriestart 2006. Gjennom 13 låter og nesten like mange sjangrer fikk vi gjenoppleve den breiale gleden og den lavmælte sorgen som kan ligge i det å holde med en fotballklubb. Albumet har gått med solid overskudd.

Supporterkøpper og supporterfellesskap

Gutter og jenter fra Klanen har i løpet av året deltatt og vunnet NSAs supporterløp. Den ble i år arrangert av Stormen i Ålesund. I tillegg har noen vært på den nordiske fotballsupporterturneringen som Malmø FF Support arrangerer hvert år. Denne type turneringer er viktig for å fremme kontakt mellom ulike supporterklubber.

NSAs årlige supporterseminar var igjen godt besøkt av Klansmenn. EngaTifo deltar også i Tifounionen. Mikkel Kjelstrup fra Klanen sitter i NSAs styre, Kristian Tolonen i NSAs kontrollkomité og vi ønsker også å ta del i arbeidet med den nystartede Hockeyalliansen. Samarbeid og fellesskap mellom supportere fra forskjellige klubber er naturlig da størstedelen av jobben vi gjør og problemene vi stoter på er de samme.

Ellers ønsker Styret å takke alle som har gjort noe for Klanen og Vålerenga i året som har gått, og oppfordre alle andre til å begynne å gjøre enda mer.

Vedtekter for Klanen

Oppdatert 26. februar 2007

1. Formål

Klanen har til formål å støtte Vålerengens Idrettsforening samt alle særiddrettslag under denne foreningen. Klanen er uavhengig av Vålerengens Idrettsforening og upolitisk.

2. Sammensetning

Klanen består av de fysiske personer som er opptatt som medlemmer i Klanen og som har betalt medlemskontingent for inneværende kalenderår.

3. Besluttende organer

Klanens besluttende organer er Styret og Årsmøtet. Årsmøtet står over Styret.

4. Tvister om vedtektene

Oppstår det uenighet om fortolkningen av vedtektene eller uforutsette ting som ikke berøres av vedtektene, skal saken utsettes til neste årsmøte. I svært viktige saker kan avgjørelser tas av Styret. Medlemmer i Klanen binder seg til å ikke bringe tvister om vedtektene inn for rettslig prøving.

5. Endring av vedtektene

Vedtektene kan kun endres av årsmøtet. En endring krever 2/3 flertall blant de stemmeberettigede som møter til årsmøtet, dog kreves minst 50 stemmer. Ved lavere stemmetall enn dette kreves enstemmighet. Forslag til vedtektsendringer må fremlegges skriftlig minst to uker før årsmøtet. Vedtatte endringsforslag gjelder fra avsluttet årsmøte.

6. Oppløsning av Klanen

Klanen kan oppløses på samme vilkår som vedtektene i organisasjonen endres, men en oppløsning forutsetter i tillegg likelydende vedtak på to påfølgende årsmøter. Alle Klanens verdier – inkludert Klanens navn og Klanens medlemsregister – tilfaller da Vålerengens Idrettsforening.

7. Klanens aksjer

Styret i Klanen har ikke anledning til å redusere noen av Klanens aksjeposter uten godkjenning fra to tredjedels flertall av årsmøtet.

Klanens styre har anledning til å øke eksisterende aksjeposter, eller investere i nye aksjeposter, uten godkjenning fra Årsmøtet forutsatt at dette er basert på sunn økonomisk drift.

8. Medlemskap

Medlemskap i Klanen utstedes av Styret eller den Styret har gitt fullmakt. Medlemskap skal avslås hvis det kan påvises at vedkommende vil motarbeide Klanens og VIFs formål og regler.

9. Rasisme, nazisme og vold

Vålerengens Idrettsforening er Norges mest fargerike idrettslag med medlemmer av ulike nasjonaliteter, etnisk og religiøs bakgrunn. Klanen er stolte over å støtte en slik klubb, og tar avstand fra enhver form for fordommer basert på hudfarge, nasjonalitet, legning og tro. Rasisme, nazisme og fotballrelatert vold er uforenlig med medlemskap i Klanen.

10. Svartebørssalg

Billetter kjøpt på grunnlag av medlemskap i Klanen må ikke omsettes i vinningshensikt. Alt videresalg skal skje til annet medlem og til pålydende pris.

11. Utmelding

Utmelding av Klanen meldes skriftlig til Styret. Når utmelding er mottatt og registrert regnes medlemskap umiddelbart som avsluttet.

12. Eksklusjon

Medlemmer som bryter Klanens vedtekter og/eller bidrar til å skade Vålerengens Idrettsforening eller Klanen skal ekskluderes. Beslutning om eksklusjon fattes av Styret. Ved mindre forseelser skal det gis advarsel. Gjentatte forseelser fører til eksklusjon for tidsbestemt periode eller alltid.

13. Rettigheter

Klanens medlemmer har rett til informasjon om Klanens drift, organisasjon, osv – fortrinnsvis i medlemsblad eller lignende samt på egnet sted på internett. Klanens regnskaper forelegges Årsmøtet, og alle medlemmer har innsyn i disse. Medlemmer skal gå foran ikke-medlemmer på Klanens sammenkomster, turer og øvrige arrangementer.

ÅRSMØTE

14. Tid og innkalling

Årsmøtet holdes innen utgangen av mars hvert år. Styret avgjør tid og sted. Medlemmene skal innkalles senest tre uker før møtet. Sakspapirer vil bli tilgjengelig for medlemmene på web senest en uke før årsmøtet.

Årsmøtet skal behandle valg av styre, valgkomité og andre tillitspersoner, årsmelding, budsjett, regnskap, medlemskontingent og vedtekter.

15. Valgkomité

Valgkomiteen velges av årsmøtet etter innstilling fra det avtroppende styret. Valgkomiteen skal bestå av minst tre medlemmer.

16. Stemmerett

Medlemmer som har betalt medlemsavgiften for det året årsmøtet holdes har stemmerett. Stemmeretten er personlig og medlemsbevis må framvises ved inngangen.

17. Revisorer

Revisjonen skal foretas av godkjent revisor.

18. Ekstraordinært årsmøte

Styret kan innkalle til ekstraordinært årsmøte. Styret plikter også å innkalle til ekstraordinært årsmøte dersom minst 1/5 av medlemmene skriftlig krever dette. Slik innkalling må skje innen tre uker.

STYRET

19. Organisering

Styret er et ulønnet arbeidende styre, og består av de medlemmene og varamedlemmene årsmøtet velger. Varamedlemmer møter kun når styret ikke er fulltallig. Styremedlemmer velges for to år av gangen, slik at ikke hele styret er på valg hvert år. På annethvert årsmøte velges hhv. 2 eller 3 styremedlemmer og ett varamedlem.

Styret konstituerer seg selv, og kan velge flat struktur.

Styret skal opprette arbeidslag for bestemte formål. Medlemmene av slike lag er underlagt styret, og lagledere utpekes av styret. Laglederne rapporterer til styret og innkalles til styremøter ved behov, men har ikke stemmerett på styremøter.

20. Styremøter

Styret møtes etter innkalling fra den Styret utpeker. Styret kan også innkalles etter krav fra minst halvparten av styremedlemmene. Styret kan i visse tilfeller delegerer beslutningsmyndighet til enkeltpersoner eller grupper.

21. Ankeinstans

Klanens årsmøte er ankeinstans for tvister, eksklusjoner og andre beslutninger som fattes av Styret.

22. Vedtekter

Vedtektene skal være tilgjengelige for Klanens medlemmer gjennom utsendelse minst en gang per år – for eksempel i medlemsblad eller lignende – samt ligge tilgjengelig på egnet sted på internett.

Vedtekter for Klanens fond

KLANENS RESERVEFOND

Formål

Midlene i Klanens reservefond skal sikres som bankinnskudd og kan benyttes til to formål:

1. Oppkjøp av nye eierandeler og oppkjøp der Klanen allerede har aksjer. Eventuelle nye investeringer skal ha tydelig tilknytning til VIF eller til Klanen.

2. Nødfond som kan benyttes når Vålerengens Idrettsforening eller idrettslag underlagt VIF ikke kan opprettholde sine økonomiske forpliktelser, slik at man f.eks. står i fare for å miste profflisens.

Tildeling av midler

Bruk av fondets midler forutsetter vedtak av årsmøte eller ekstraordinært årsmøte i Klanen. Klanens styre har anledning til å innkalle til et slikt ekstraordinært årsmøte om nødvendig.

KLANENS BREDEFOND

Formål

Klanens breddefond har som formål å støtte breddeidretten i Vålerengens Idrettsforening.

Søknader

Alle idrettslag underlagt VIF kan søke om støtte fra fondet. Tiltak som kommer mange utøvere til nytte eller har en langsiktig virkning skal prioriteres. Midler fra fondet skal ikke gis til ordinær drift.

Dokumentasjon

Søknadene skal rettes skriftlig til Klanens styre og inneholde budsjett for bruk av midlene. Klanens styre har anledning til å kreve dokumentasjon på at midlene er benyttet til det formålet de ble innvilget til. Ved misbruk av midler fra fondet kan hele eller deler av det innvilgede beløpet kreves tilbakebetalt.

Tildeling av midler

Søknader behandles fortløpende av Klanens sittende styre. Klanens styre har også mulighet til å på fritt grunnlag gi støtte til enkeltprosjekter.

Overføring av midler til fondene
Klanens fond består av avkastning fra Klanens eierandeler i Vålerenga Sport (Sjappa) og Bohemen. Klanens årsmøte i 2005 vedtok at avkastninger av Klanens investeringer i disse selskapene årlig skal fordeles til fondene etter følgende nøkkel:

- 60% Klanens nødfond
 - 40% Klanens breddefond
- Klanens årsmøte har mulighet til å gjøre vedtak som endrer fordelingen av midlene mellom fondene, eller som fordeler dem på flere formål.

Det er ikke satt noen øvre eller nedre grense for fondenes størrelse.

Avkastning av fondene

Avkastning av fondene tilbakeføres til Klanens ordinære regnskap, for å dekke administrasjonskostnader. Evt. overskytende midler kan vedtas ført tilbake til fondet av Klanens årsmøte.

Årsmøte i Klanen

26. februar

Av: Ida Dørum

137 medlemmer tok turen til årsmøtet. Motet ble antagelig det mest strukturerte i Klanens historie, mye takket være Tore Ramton, som var hentet inn som ordstyrer. I følge introduksjonen hadde han hatt samme jobb på de siste 98 årsmøtene i VIF Fotball. Det var vel å ta litt hardt i, men Klanen hadde ikke vondt av å bli styrt med streng men vennlig hånd, og kommentarer som «Vi snakker ikke når vi ikke har fått ordet» og «Kanskje du bør ta av deg lua for du prater».

En strukturert protokoll er forhåpentligvis publisert på klanen.no når dette går i trykken, men vi tar likevel med noen av de viktigste sakene her.

Avtroppende økonomiansvarlig Mette Kay forlot skuta med stil. For første gang hadde Klanen benyttet en innleid, statsautorisert revisor for regnskapet og for første gang hadde vi også en revisorberetning uten en eneste negativ kommentar eller kritikk av økonomistyringen.

En sak som førte til noe debatt var forslaget om å bidra med 1 million kroner fra Klanens Reserverfond til VIF Fotball, for å finansiere nødvendig prosjekteringsarbeid i forhold til bygging av stadion på Valle. Bidraget gis med forutsetning av at Vålerenga Fotball blir eneieier av stadion, og vil da gjøres om til aksjer for minst 1%. Eventuelle boliger eller næringseiendom i forbindelse med stadion blir solgt ut for seg selv og blir ikke en del av dette regnestykket. I dette ligger også at Klanen får være med på å utforme stadion, så den gir gode rammer for tribunekultur. Det kom både positive og kritiske kommentarer fra salen, men årsmøtet ga til slutt det påtroppende styret fullmakt til å inngå en slik avtale med klubben, dersom klubben har be-

hov for disse midlene for å gjennomføre prosjekteringen.

Kjell Henning Thon orienterte om arbeidet til en gruppe som det siste året har sett på hvordan Klanen kan organiseres bedre. Den samme orienteringen finner du på sidene for dette referatet.

Endringene han orienterte om kunne i utgangspunktet gjennomføres med de eksisterende vedtektene, men gjennom arbeidet kom organisasjonsgruppa også fram til en del forslag til vedtektsendringer for å underbygge modellen. De nye vedtektene står et annet sted i dette nummeret av Klansropet og er også publisert på klanen.no. Den mest omfattende endringen var at antall styremedlemmer nå er vedtektsfestet til fem, med to varamedlemmer.

Et forslag fra salen var at styret skulle pålegges, gjennom vedtektene, å publisere styrereferater og møteinnkallinger på medlemsweben. Både framtidige og avtroppende styremedlemmer argumenterte mot dette, fordi dette ville føre til mer papirarbeid uten at informasjonsflyten nødvendigvis hadde blitt reelt bedre. Forslaget ble nedstemt, men årsmøtet ga et klart pålegg om at informasjonsflyten fra styret til medlemmene må bli bedre.

Styret la også fram en forespørsel om å få fullmakt til å heve kontingenten til 200 kroner fra 2008. Hevingen forutsetter at klubbene i VIF (i alle fall fotball og hockey) vedtar å sette prisen på støttemedlemskap ned til 200 kroner. Hvis man er medlem av både VIF og Klanen vil man få 50 kroner rabatt hvert sted, så samlet pris blir 300 kroner. Noen møtedeltakere mente dette ville gi en for sterk knytning til VIF, men forslaget ble vedtatt mot fem stemmer.

Siste post på programmet var som vanlig valg. Det kom ikke alternative forslag til valgkomiteens innstilling, og det nye styret ble klappet inn. Det er to nye fjes i det nye styret; Marit Nyborg, som blant annet har vært aktiv i tifo-gruppa og Klansropet, og som har erfaring fra organisasjonslivet gjennom mange år. Christian Kjellsen er arkitekt, og har jobbet i Klanens og VIFs stadiongrupper, og bidrar også i Klansropet.

Styret for 2007:

Styremedlemmer:
Gjermund Nordtug
Espen Knutsen
Nimo Wierzoch
Gasparini
Marit Nyborg
Christian F. Kjellsen

Varamedlemmer:
Kjell Henning Thon
Kjell Grønningen

TANGA RØR ^A/_S

Alt i rørarbeide!

Spesialpriser til klansmedlemmer!

Ring Roar på tlf: 90 10 57 40

Tlf: 67 06 10 95 • www.tanga.no

Sesongstart med Klanen

Mandag 9. april:

Tromsø-Vålerenga 18.00 på Alfheim

Skal du ikke til Tromsø? Se kampen på pub i Oslo!

Fargelegg byen i blått og rødt!

Torsdag 12. april:

Petter Myhre og Harald Aabrekk tar med seg spillere til Bohemen 18.00. De svarer på spørsmål fra Klanens medlemmer om sesongen. Aldersgrense 20 år.

Lørdag 14. april:

Idrettshistorisk byvandring på Vålerenga. Bjørn Arild Gjerdalen, Jarle Teigøy og Vålerenga Historielag viser oss rundt på Vålerenga med hovedvekt på de sentrale stedene for starten og utviklingen av VIF. Oppmøte ved Vålerenga Kjerke klokka 14.00.

Søndag 15. april:

Vålerenga-Stabæk 18.00 på Ullevaal Stadion